

Regeringens proposition

2009/10:17

Prissättningsbesked vid internationella transaktioner

Prop.
2009/10:17

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 1 oktober 2009

Fredrik Reinfeldt

Lena Adelsohn Liljeroth
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att det införs en lag som reglerar möjligheten för näringsidkare att inom inkomstskatteområdet ansöka om besked om framtida prissättning av internationella transaktioner mellan parter som är i ekonomisk intressegemenskap (prissättningsbesked).

Prissättningsbesked föreslås handläggas av Skatteverket och lämnas efter ansökan av en näringsidkare som är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229). Såväl inhemska näringsidkare som utländska näringsidkare med fast driftställe i Sverige omfattas av lagen och kan ansöka om prissättningsbesked. Handelsbolag och andra delägarbeskattade juridiska personer omfattas av lagen om någon av delägarna är eller kan förväntas bli skattskyldig i Sverige.

Ett prissättningsbesked ska kunna meddelas bara om det föreligger en ömsesidig överenskommelse med en eller flera berörda stater med vilka Sverige har ingått skatteavtal. En ytterligare förutsättning för att ett prissättningsbesked ska kunna lämnas är att den bakomliggande ömsesidiga överenskommelsen antingen står i överensstämmelse med ansökan eller att den har godtagits av näringsidkaren. Även vissa andra förutsättningar ska vara uppfyllda för att prissättningsbesked ska kunna lämnas, bl.a. ska ansökan inte avse en fråga av enkel beskaffenhet eller transaktioner av mindre omfattning. Ett prissättningsbesked är bindande för Skatteverket, men kan ändras eller återkallas i vissa fall. En avgift ska tas ut för prövning av en ansökan om prissättningsbesked.

Till följd av lagen om prissättningsbesked föreslås också vissa ändringar i taxeringslagen (1990:324) och lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Beslut om prissättningsbesked

ska omfattas av sekretess enligt 27 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Prop. 2009/10:17

Näringsidkaren ska inte vara berättigad till någon ersättning av allmänna medel för de kostnader som denne har haft i anledning av ett ärende om prissättningsbesked eller i ett annat behörig myndighetsärende. I propositionen föreslås därför vissa ändringar i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.

Den nya lagen och övriga ändringar föreslås träda i kraft den 1 januari 2010.

1	Förslag till riksdagsbeslut	6
2	Lagtext	7
2.1	Förslag till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner	7
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.	12
2.3	Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)	13
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2009:000) om ändring i taxeringslagen (1990:324)	14
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter	16
2.6	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	18
3	Ärendet och dess beredning	19
4	Bakgrund	20
4.1	Nuvarande regler	20
4.1.1	Internprissättning	20
4.1.2	Prissättningsbesked	22
4.1.3	Handläggande myndighet	23
4.2	OECD:s riktlinjer för prissättningsbesked	23
4.2.1	Bakgrund	23
4.2.2	Allmänt	24
4.2.3	Ansökningsfasen	24
4.2.4	Genomförandefasen	29
4.2.5	Uppföljning och kontroll	30
4.3	EU:s riktlinjer för prissättningsbesked	32
4.3.1	Bakgrund	32
4.3.2	Allmänt	32
4.3.3	Genomförandefasen	34
4.3.4	Uppföljning och kontroll	34
4.4	Regleringen i andra stater	35
4.4.1	Australien	35
4.4.2	Danmark	36
4.4.3	Frankrike	36
4.4.4	Japan	37
4.4.5	Kanada	37
4.4.6	Nederländerna	38
4.4.7	Nya Zeeland	40
4.4.8	Spanien	40
4.4.9	Storbritannien	41
4.4.10	Tyskland	42
4.4.11	USA	42
5	Förslag	44
5.1	Prissättningsbesked	44

5.2	Regleringen	46
5.3	Omfattningen av ett prissättningsbesked.....	47
5.4	Definitioner m.m.	50
5.4.1	Termer och uttryck.....	50
5.4.2	Fast driftställe som part i en internationell transaktion.....	51
5.4.3	Ekonomisk intressegemenskap	51
5.4.4	Jurisdiktioner med vilka Sverige har skatteavtal m.m.	52
5.4.5	Ömsesidig överenskommelse enligt avtalet mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst	53
5.5	Handläggande myndighet.....	53
5.6	Vem får ansöka om ett prissättningsbesked	57
5.7	Förmöten.....	59
5.8	Ansökan	60
5.9	Förutsättningar för prissättningsbesked	63
5.9.1	Komplexitet och omfattning.....	64
5.9.2	Transaktionerna kan bedömas fristående	66
5.9.3	Uppgiftslämnande	67
5.9.4	Informationsutbyte	68
5.9.5	Godtagbar metod.....	69
5.9.6	Bilaterala prissättningsbesked	70
5.9.7	Näringsidkaren ska godta den ömsesidiga överenskommelsen	71
5.10	Innehållet i ett prissättningsbesked	72
5.11	Giltighetsperiod.....	74
5.11.1	Starttidpunkt, retroaktiv tillämpning och giltighetsperiod.....	74
5.11.2	Förnyelse av prissättningsbesked	77
5.12	Verkan av ett prissättningsbesked	77
5.13	Rapporteringskyldighet	79
5.13.1	Underrättelse till Skatteverket.....	79
5.13.2	Årlig försäkran	80
5.14	Ändring och återkallelse av ett prissättningsbesked.....	81
5.15	Utredning	87
5.15.1	Kompletterande uppgifter	87
5.15.2	Kontroll av uppgifterna	88
5.16	Kommunicering	89
5.17	Begränsad användning av uppgifter.....	90
5.18	Avgifter.....	94
5.19	Sanktioner	99
5.20	Överklagande.....	99
5.21	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	103
5.22	Taxeringslagen.....	105
5.22.1	Taxeringsbesök och taxeringsrevision	105
5.22.2	Omprövning och överklagande av taxeringsbeslut	108
5.22.3	Prissättningsbesked och skattetillägg	111
5.23	Uppgift i deklarationen	112

5.24	Ersättning för kostnader	113	Prop. 2009/10:17
5.25	Sekretess och informationsutbyte	114	
5.26	Uppgifter i beskattningsdatabasen.....	116	
6	Konsekvenser för de offentliga finanserna m.m.	117	
6.1	Offentligfinansiella effekter	117	
6.2	Effekter för Skatteverket m.m.	118	
6.3	Effekter för näringsidkarna.....	119	
7	Författningskommentar	120	
7.1	Förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner	120	
7.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.....	129	
7.3	Förslaget till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324).....	129	
7.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:000) om ändring i taxeringslagen (1990:324).....	129	
7.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.....	130	
7.6	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	131	
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian Prissättningsbesked.....	132	
Bilaga 2	Remitterat lagförslag i promemorian Prissättningsbesked	134	
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna (promemorian Prissättningsbesked).....	145	
Bilaga 4	Sammanfattning av promemorian Ansökningsavgift för prissättningsbesked vid internationella transaktioner m.m.	146	
Bilaga 5	Remitterat lagförslag i promemorian Ansökningsavgift för prissättningsbesked vid internationella transaktioner m.m.	147	
Bilaga 6	Förteckning över remissinstanserna (promemorian Ansökningsavgift för prissättningsbesked vid internationella transaktioner m.m.)	148	
Bilaga 7	Lagrådsremissens lagförslag.....	149	
Bilaga 8	Lagrådets yttrande.....	159	
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 1 oktober 2009....	162	

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner,
2. lag om ändring i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.,
3. lag om ändring i taxeringslagen (1990:324),
4. lag om ändring i lagen (2009:000) om ändring i taxeringslagen (1990:324),
5. lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter,
6. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller besked om framtida prissättning av internationella transaktioner mellan parter som är i ekonomisk intressegemenskap (prissättningsbesked).

Ett prissättningsbesked är tillämpligt när statlig och kommunal inkomstskatt ska bestämmas.

Definitioner m.m.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inget annat anges.

De termer och uttryck som används omfattar också motsvarande utländska företeelser om det inte anges eller framgår av sammanhanget att bara svenska företeelser avses.

3 § Vid tillämpningen av denna lag kan ett fast driftställe som en näringsidkare har i en annan stat än den där näringsidkaren hör hemma, anses vara en sådan part som avses i 1 §.

4 § Ekonomisk intressegemenskap anses föreligga om

1. en näringsidkare, direkt eller indirekt, deltar i ledningen eller övervakningen av en annan näringsidkares företag eller äger del i detta företags kapital, eller

2. samma personer, direkt eller indirekt, deltar i ledningen eller övervakningen av de båda företagen eller äger del i dessa företags kapital.

5 § Med stat avses även annan jurisdiktion som Sverige har ingått skatteavtal med.

6 § Denna lag ska tillämpas på motsvarande sätt i ett ärende där en ömsesidig överenskommelse om prissättning av internationella transaktioner kan ingås enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst.

7 § Skatteverket lämnar prissättningsbesked och fattar övriga beslut enligt denna lag.

Ansökan om prissättningsbesked

8 § Näringsidkare som är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) och som omfattas av ett tillämpligt skatteavtal får ansöka om ett prissättningsbesked.

Första stycket gäller även handelsbolag och andra delägarbeskattade juridiska personer om någon av delägarna är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen och omfattas av ett tillämpligt skatteavtal.

9 § Näringsidkare som innan en ansökan ges in vill diskutera förutsättningarna för ett prissättningsbesked och vad ansökan om prissättningsbesked bör innehålla, ska ges tillfälle till ett förmöte om inte särskilda skäl talar emot det.

10 § En ansökan om prissättningsbesked ska vara skriftlig och ska ges in till Skatteverket.

11 § En ansökan om prissättningsbesked ska innehålla de uppgifter som behövs för att ett prissättningsbesked ska kunna lämnas.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska ingå i en ansökan.

Förutsättningar för prissättningsbesked

12 § Prissättningsbesked får lämnas om

1. ansökan om prissättningsbesked inte avser en fråga av enkel beskaffenhet eller transaktioner av mindre omfattning,
2. de transaktioner som omfattas av ansökan kan bedömas fristående från andra transaktioner som inte omfattas av ansökan,
3. näringsidkaren lämnar de uppgifter som behövs för att en ömsesidig överenskommelse ska kunna ingås och ett riktigt prissättningsbesked ska kunna lämnas,
4. information som behövs för att en ömsesidig överenskommelse ska kunna ingås och dess tillämpning kontrolleras, kan erhållas från de stater som ska omfattas av den ömsesidiga överenskommelsen, och
5. den i ansökan valda prissättningsmetoden, efter eventuella justeringar, bedöms kunna ge ett pris som motsvarar vad sinsemellan oberoende parter skulle ha tillämpat.

13 § Prissättningsbesked får lämnas bara om

1. en ömsesidig överenskommelse om prissättning av internationella transaktioner har ingåtts med en stat som anges i ansökan om prissättningsbesked och som Sverige har ingått skatteavtal med, och

2. den ömsesidiga överenskommelsen överensstämmer med ansökan om prissättningsbesked eller har godtagits av näringsidkaren. Prop. 2009/10:17

Prissättningsbeskedet

14 § I ett prissättningsbesked anges hur den framtida prissättningen av vissa internationella transaktioner ska ske samt de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som ska gälla för beskedets tillämplighet och giltighet.

Prissättningsbeskedet ska stämma överens med den ömsesidiga överenskommelse som avses i 13 §.

15 § Giltighetstiden för ett prissättningsbesked ska bestämmas till mellan tre och fem beskattningsår om det inte finns särskilda skäl att bestämma giltighetstiden till längre eller kortare tid.

16 § Ett prissättningsbesked är bindande för Skatteverket avseende prissättningen av de transaktioner som omfattas av beskedet och i förhållande till den som beskedet avser, om inte annat följer av 18 eller 19 §.

Om prissättningsbeskedet avser ett handelsbolag eller en annan delägarbeskattad juridisk person som tillämpar beskedet, gäller första stycket i förhållande till dess delägare.

Underrättelse

17 § Näringsidkaren ska utan oskäligt dröjsmål underrätta Skatteverket, om

1. sådan omständighet som medför eller kan medföra att de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i prissättningsbeskedet inte uppfylls, eller
2. prissättningsbeskedet inte tillämpas.

Beslut om ändring eller återkallelse av prissättningsbesked

18 § Skatteverket får ändra ett prissättningsbesked, om näringsidkaren begär det eller om

1. något av de antaganden och villkor eller någon av de övriga förutsättningar som har angetts i beskedet i något väsentligt avseende inte uppfylls, eller
2. en författningsändring i något väsentligt avseende påverkar en fråga som beskedet avser.

En ändring enligt första stycket får bara göras om sådana förutsättningar som avses i 12 och 13 §§ är uppfyllda och näringsidkaren godtar ändringen.

19 § Skatteverket får återkalla ett prissättningsbesked helt eller delvis om

1. den ömsesidiga överenskommelsen som ligger till grund för beskedet helt eller delvis har upphört att gälla,

2. näringsidkaren har underrättat Skatteverket enligt 17 § 2 om att beskedet inte tillämpas,

3. näringsidkaren har lämnat uppgift om att beskedet inte har tillämpats enligt 3 kap. 19 eller 27 § eller 5 kap. 2 § andra stycket lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, eller

4. näringsidkaren eller delägarna i ett handelsbolag eller i en annan delägarbeskattad juridisk person har begärt omprövning av eller överklagat ett taxeringsbeslut enligt 4 eller 6 kap. taxeringslagen (1990:324) och har begärt att prissättningsbeskedet inte ska tillämpas på den fråga som begäran om omprövning eller överklagandet avser.

Utredning

20 § Näringsidkaren får uppmanas att inom viss tid komma in med de ytterligare uppgifter som behövs när ett ärende om prissättningsbesked ska prövas.

21 § Skatteverket får komma överens med näringsidkaren om när, hur och i vilken omfattning en kontroll av uppgifterna i ett ärende om prissättningsbesked kan ske.

Tillfälle att yttra sig

22 § Näringsidkaren ska ges tillfälle att yttra sig innan ärendet avgörs, om det inte är onödigt.

I fråga om näringsidkarens rätt att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom någon annan än näringsidkaren själv och att få tillfälle att yttra sig över dem gäller bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223).

Ansökningsavgift

23 § Skatteverket ska i samband med att en ansökan om prissättningsbesked kommer in ta ut en avgift av näringsidkaren för den prövning som ansökan kan föranleda.

24 § Skatteverket får i ett enskilt fall besluta om befrielse från hela eller en del av avgiften, om det finns särskilda skäl för det.

Överklagande

25 § Prissättningsbesked och övriga beslut enligt denna lag får inte överklagas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på ärenden som kommer in efter ikraftträdandet.

2. Ärenden som har inletts hos regeringen före ikraftträdandet men inte avgjorts, får överlämnas till Skatteverket för fortsatt handläggning enligt denna lag. Prop. 2009/10:17

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.

Prop. 2009/10:17

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller ersättning av allmänna medel för en skattskyldigs kostnader hos domstolar och andra myndigheter i ärenden och mål om skatter, tullar och avgifter samt taxering av fastighet. Lagen tillämpas även i mål enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter samt i mål enligt 12 kap. 6 eller 6 a § skattebetalningslagen (1997:483). I ärenden om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor är denna lag dock tillämplig endast om det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked.

Denna lag är inte tillämplig i ärenden om prissättningsbesked enligt lagen (2009:000) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Lagen är inte heller tillämplig i ärenden som ska handläggas av behörig myndighet enligt skatteavtal som avses i 2 kap. 35 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst.

Med avgifter avses i denna lag sådana avgifter som omfattas av lagen om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Med skattskyldig avses den vars skyldighet att betala skatt, tull eller avgift har varit föremål för prövning, liksom den som är ägare till fastighet eller som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall anses som ägare.

Med avgifter avses i denna lag sådana avgifter som omfattas av lagen om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Med skattskyldig avses den vars skyldighet att betala skatt, tull eller avgift har varit föremål för prövning, liksom den som är ägare till fastighet eller som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska anses som ägare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

¹ Senaste lydelse 2003:746.

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 17 § taxeringslagen (1990:324) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.
17 §¹

Eftertaxering får också ske

1. vid rättelse av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbi-seende,

2. när kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter saknats eller varit felaktig,

3. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av beslut som anges i 13 § andra stycket 1–5,

3. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av beslut som anges i 13 § andra stycket 1–6,

4. när en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som har föreskrivits i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 12 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller inte har iakttagit ett annat villkor i beslutet,

5. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av en uppgift enligt 3 kap. 9 a §, 19 a §, eller 5 kap. 2 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter, och

5. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av en uppgift enligt 3 kap. 9 a §, 19 a § eller 5 kap. 2 § *första stycket* lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter, och

6. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av en uppgift som har lämnats eller skulle ha lämnats enligt 3 kap. 21 a § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

¹ Senaste lydelse 2007:1253.

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 11 a och 13 §§ taxeringslagen (1990:324) i stället för dess lydelse enligt lagen (2009:000) om ändring i nämnda lag ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2008/09:182 Föreslagen lydelse

4 kap.

11 a §

En begäran om omprövning får göras efter utgången av den tid som anges i 9 §, om den avser

1. särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst och föranleds av Skatteverkets taxeringsbeslut eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om taxering,

2. tillämpning av 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen (1999:1229) är tillämplig för den aktuella inkomsten, *eller*

3. tillämpning av 5 a § lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen är tillämplig för den aktuella inkomsten.

2. tillämpning av 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen (1999:1229) är tillämplig för den aktuella inkomsten,

3. tillämpning av 5 a § lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen är tillämplig för den aktuella inkomsten, *eller*

4. prissättning av internationella transaktioner och föranleds av Skatteverkets beslut enligt lagen (2009:000) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

En begäran enligt första stycket ska ha kommit in till Skatteverket inom ett år från det att beslutet meddelades.

13 §

Omprövar Skatteverket självmant ett taxeringsbeslut, får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges fördel meddelas före utgången av det femte året efter taxeringsåret.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter utgången av det femte året efter taxeringsåret, om det föranleds av

1. Skatteverkets taxeringsbeslut eller allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om taxering avseende annat taxeringsår eller annan skattskyldig,

2. allmän förvaltningsdomstols beslut om tillägg till eller ändring i fastighetstaxering,

3. Skatteverkets beslut om fastighetstaxering enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152),

4. beslut om utländsk skatt eller om obligatoriska avgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229),

5. Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen i stället för lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. är tillämplig för den aktuella inkomsten.

5. Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen i stället för lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. är tillämplig för den aktuella inkomsten,

6. Skatteverkets prissättningsbesked enligt lagen (2009:000) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller beslut om ändring av sådant prissättningsbesked.

Även om tiden för omprövning enligt första stycket har gått ut får Skatteverket till den skattskyldiges fördel självant ompröva ett beslut om skattetillägg så länge beslutet i den taxeringsfråga som föranlett skattetillägget inte har vunnit laga kraft.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter

dels att 5 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 3 kap. 19 och 27 §§, samt närmast före 3 kap. 27 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

19 §¹

Handelsbolag ska till ledning för delägarnas taxering lämna de uppgifter som avses i 27 §.

Prissättningsbesked

27 §

Den som har fått ett prissättningsbesked enligt lagen (2009:000) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner ska lämna uppgift om huruvida

- 1. beskedet har tillämpats, och*
- 2. de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet har uppfyllts.*

5 kap.

2 §²

Svenska handelsbolag, utländska handelsbolag med fast driftställe i Sverige och europeiska ekonomiska intressegrupperingar som inte är skyldiga att lämna självdeklaration *skall* lämna särskilda uppgifter om de förhållanden som avses i 3 kap. 18-19 a §§.

Svenska handelsbolag, utländska handelsbolag med fast driftställe i Sverige och europeiska ekonomiska intressegrupperingar som inte är skyldiga att lämna självdeklaration *ska* lämna särskilda uppgifter om de förhållanden som avses i 3 kap. 18 och 19 a §§.

Särskilda uppgifter ska även lämnas om sådana förhållanden som avses i 3 kap. 27 §.

¹ Tidigare 3 kap. 19 § upphävd genom 2006:1349.

² Senaste lydelse 2002:539.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

Härigenom föreskrivs att 27 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

27 kap.

6 §

Sekretessen enligt 1 och 3 §§ gäller inte beslut varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs. Sekretessen gäller dock om beslutet meddelas i ärende om

1. förhandsbesked i taxerings- eller skattefråga,	
2. beskattning av utländska experter, forskare eller andra nyckelpersoner när beslutet har fattats av Forskarskattenämnden,	2. beskattning av utländska experter, forskare eller andra nyckelpersoner när beslutet har fattats av Forskarskattenämnden,
<i>eller</i>	

3. trängselskatt.

3. trängselskatt, *eller*

4. *prissättningsbesked vid internationella transaktioner.*

I beslut varigenom trängselskatt bestäms eller underlag för bestämmande av sådan skatt fastställs gäller sekretessen dock endast för uppgift om vilken betalstation bilen har passerat och tidpunkten för denna passage.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Skatteverket fick i regleringsbrevet för budgetåret 2007 i uppdrag att utreda möjligheterna att inrätta ett formaliserat förfarande för framställningar om bi- och multilaterala prissättningsbesked. En promemoria med förslag till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner upprättades av Skatteverket och överlämnades till Finansdepartementet den 17 december 2007.

En sammanfattning av Skatteverkets promemoria finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian är remissbehandlad. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (dnr Fi2007/9899).

En promemoria med förslag till vissa ändringar i det av Skatteverket lämnade förslaget har tagits fram inom Finansdepartementet. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 4*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 5*. Promemorian är remissbehandlad. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 6*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (dnr Fi2007/9899).

I det följande lämnar regeringen förslag till en ny lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner och vissa ändringar i andra lagar.

Propositionen skiljer sig delvis från vad som föreslås i promemoriorna. Möjligheten att avvisa en ansökan om det inte är lämpligt att meddela prissättningsbesked har utgått (se avsnitt 5.9). Andra förslag som har slopats i propositionen är möjligheten att ompröva ett prissättningsbesked därför att näringsidkaren har lämnat en oriktig uppgift i samband med ansökan eller i en senare ingiven försäkran (se avsnitt 5.14), förslaget om taxeringsrevision och taxeringsbesök i samband med prövning av en ansökan om prissättningsbesked (se avsnitt 5.15.2 och 5.22.1) och förslaget att en försäkran ska lämnas årligen till självdeklarationen (se avsnitt 5.13.2). Vidare har förslaget att i lagen reglera att uppgifter som givits in i ett ärende om prissättningsbesked bara får användas på visst sätt tagits bort (se avsnitt 5.17). Även förslaget att i en ny bestämmelse i inkomstskattelagen (1999:1229) hänvisa till lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner, förslaget att i lagen ange på vilka språk ansökan ska få ges in (se avsnitt 5.8) och förslaget att i lagen delegera till Skatteverket att ingå ömsesidiga överenskommelser enligt den föreslagna lagen (se avsnitt 5.5) har tagits bort.

Några förslag har tillkommit i förhållande till promemoriorna. Detta gäller bland annat möjligheten för näringsidkaren att begära omprövning av ett taxeringsbeslut till följd av ett beslut i ärende om prissättningsbesked (se avsnitt 5.22.2) och en möjlighet för Skatteverket att komma överens med näringsidkaren om hur Skatteverkets kontroll av uppgifter i ett ärende om prissättningsbesked ska ske (se avsnitt 5.15.2). I lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter har föreslagits nya bestämmelser om skyldighet att lämna uppgifter med anledning av ett prissättningsbesked (se avsnitt 5.23).

Härutöver har redaktionella ändringar av lagtexten vidtagits.

Regeringen beslutade den 4 juni 2009 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 7*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 8*. Regeringens lagförslag har i huvudsak utformats i enlighet med vad Lagrådet förordat. Lagrådets synpunkter behandlas i avsnitt 5.4.3 och 5.4.5 samt i författningskommentaren. I förhållande till lagrådsremissen har också vissa redaktionella och språkliga ändringar gjorts i lagtexten.

4 Bakgrund

4.1 Nuvarande regler

4.1.1 Internprissättning

Armlängdsprincipen

Det i internationella sammanhang mest förespråkade sättet att upprätthålla en godtagbar standard vid prissättning av transaktioner inom en företagsgrupp är den s.k. armlängdsprincipen. Den utgår från att varje företag inom en multinationell koncern ska behandlas som om det vore fristående, på armlängds avstånd, från de andra företagen vid en bedömning av prissättningen av transaktioner som äger rum inom gruppen. Bland OECD:s (Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling) medlemsländer råder enighet om att armlängdsprincipen ger det teoretiskt bästa resultatet eftersom den söker upprätthålla en standard som nära ansluter till marknadsmässiga förhållanden. Om företagen i sina interna affärsrelationer har använt en prissättning som avviker från denna norm kan effekten därav komma att ifrågasättas och inkomsterna justeras. Armlängdsprincipen kan dock vara komplicerad att tillämpa i det enskilda fallet och den har blivit kritiserad för att den inte beaktar effektivitetsvinster inom koncerner och för de problem som uppkommer vid exempelvis värdering av immateriella tillgångar. Inom OECD är uppfattningen dock att de metoder som bygger på armlängdsprincipen successivt kan utvecklas och förbättras i takt med vunna erfarenheter från medlemsländerna.

Artikel 9 i OECD:s modellavtal

Artikel 9 i OECD:s modell för skatteavtal beträffande inkomst och förmögenhet (fortsättningsvis modellavtalet eller OECD:s modellavtal) innehåller regler rörande transaktioner mellan företag i intressegemenskap och ger uttryck för armlängdsprincipen.

Till vägledning vid tolkning av artikel 9 i modellavtalet har skattekommittén (CFA) inom OECD tidigare gett ut rapporterna *Transfer Pricing and Multinational Enterprises* (1979) och *Three Taxation Issues* (1984).

I juni 1995 antog CFA de första fem kapitlen i *Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations*

(fortsättningsvis benämnda OECD:s riktlinjer eller riktlinjerna). Till riktlinjerna fogades bilagor som bl.a. behandlar prissättningsbesked.

OECD:s medlemsstater, liksom de multinationella företagen, uppmanas att följa riktlinjerna. OECD:s harmoniseringssträvanden medför att risken för dubbelbeskattning minskar. Regeringsrätten har i RÅ 1991 ref. 107 uttalat att OECD:s rapport från 1979 visserligen inte är bindande för den svenska skatteförvaltningen men att rapporten, som inte står i strid med den svenska korrigeringsregeln, ger en god och välbalanserad belysning av den problematik som det här gäller. OECD har vidare i 1998 års rapport om Harmful Tax Competition uppmanat medlemsstaterna att följa riktlinjerna och därigenom avstå från att underlåta att tillämpa dem på ett sätt som skulle kunna medföra skadlig skattekonkurrens.

OECD:s riktlinjer tjänar flera syften och ska bl.a.

- hjälpa multinationella företag och skatteförvaltningar genom att ge vägledning och metoder för att lösa prissättningsfall,
- bidra till att lösa prissättningsfall vid ömsesidiga överenskommelser och vid eventuella skiljeförfaranden,
- användas när en korresponderande justering sker enligt bestämmelser motsvarande artikel 9.2 i modellavtalet.

OECD:s riktlinjer innehåller närmare vägledning om hur jämförelsen med transaktioner mellan oberoende parter bör gå till. I riktlinjerna beskrivs vidare de metoder som enligt OECD bör användas vid prissättning av interna transaktioner.

Bestämmelser motsvarande artikel 9 i modellavtalet finns i de flesta av de skatteavtal som Sverige har ingått och vilka är införlivade i svensk rätt.

Artikel 7 i OECD:s modellavtal

Artikel 7 i OECD:s modellavtal innehåller bestämmelser om beskattningen av fasta driftställen. Enligt bestämmelserna har den stat där det fasta driftstället är beläget rätt att beskatta den inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället. Till det fasta driftstället ska enligt artikel 7.2 hänföras den inkomst som det kan antas att det fasta driftstället skulle ha förvärvat om det hade varit en fristående person som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket det fasta driftstället hör.

Mot bakgrund av att OECD:s medlemsstater tidigare har gjort olika tolkningar av artikel 7.2 har OECD under 2008 publicerat en rapport, Report on the attribution of profits to permanent establishments, innehållande vägledning kring fastställandet av den inkomst som ska hänföras till det fasta driftstället. I denna rapport presenteras ett av OECD godkänt förfarande (Authorised OECD Approach) vilket bygger på att det fasta driftstället ses som en fristående person. Enligt rapporten ska kommentarerna till artikel 9 och OECD:s riktlinjer tillämpas även vid bedömningen av vad som utgör ett armlängdsmässigt pris för mellanhavanden mellan ett företag och dess fasta driftställe.

OECD har i 2008 års uppdatering av modellavtalet publicerat en ändrad kommentar till artikel 7. I den ändrade kommentaren tas hänsyn till vad som följer av rapporten om fasta driftställen i de delar detta inte anses stå i strid med artikel 7 i sin nuvarande utformning. OECD arbetar även vidare med ett förslag till ändring av artikel 7 för att göra det möjligt att fullt ut tillämpa rapporten.

Intern svensk rätt

För svenskt vidkommande ger 14 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229), den s.k. korrigeringsregeln, uttryck för armlängdsprincipen. Regeln är ett komplement till de allmänna bestämmelserna i 14 kap. och de närmast följande kapitlen i inkomstskattelagen för beräkning av inkomst av näringsverksamhet.

I materiellt hänseende är den interna svenska korrigeringsregeln något mer begränsad än motsvarande regel i modellavtalet och många skatteavtal. Exempelvis har i praxis vissa underkapitaliseringssituationer inte ansetts omfattas av korrigeringsregeln (se RÅ 1990 ref. 34). Ett fast driftställe är inte en egen juridisk person och kan inte ingå avtal med övriga delar av företaget. Korrigeringsregeln omfattar därmed inte direkt fasta driftställen eftersom den förutsätter att villkor avtalats som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan oberoende parter.

Några särskilda bestämmelser om beräkning av inkomsten i fasta driftställen finns inte i inkomstskattelagen utan de allmänna bestämmelserna om beräkning av inkomst av näringsverksamhet får tillämpas.

De skatteavtal som Sverige har ingått har införlivats genom lag och utgör svensk rätt. Om bestämmelser i ett skatteavtal och annan svensk rätt skulle skilja sig åt är det viktigt att notera att bestämmelserna i ett skatteavtal bara kan medföra en begränsning av den skattskyldighet som annars skulle föreligga och kan således inte utvidga beskattningsrätten.

Bestämmelser om skyldighet att dokumentera internpriser har införts i 19 kap. 2 a och 2 b §§ lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Skatteverket har i föreskrifter (SKVFS 2007:1) och meddelande (SKV M 2007:25) lämnat information om vad sådan dokumentation ska innehålla samt närmare vägledning för hur bestämmelserna bör tillämpas.

4.1.2 Prissättningsbesked

Inom OECD används begreppet Advance Pricing Arrangement (APA) som benämning på förfaranden där näringsidkare och skatteförvaltningar i förväg når överenskommelser om prissättning av internationella transaktioner mellan närstående parter, se vidare i avsnitt 4.2. Detta kan ske antingen unilateralt, bilateralt eller multilateralt. Om det sker unilateralt innebär det att prissättningen diskuteras mellan en näringsidkare och skatteförvaltningen i den stat där näringsidkaren är verksam. Om det sker bilateralt eller multilateralt innebär detta att skatteförvaltningarna i två eller flera stater ingår en överenskommelse med stöd av skatteavtalens bestämmelser om ömsesidig överenskommelse (artikel 25 i modellavtalet). Denna överenskommelse bekräftas sedan i

respektive stat genom ett beslut från skatteförvaltningen eller genom en överenskommelse mellan näringsidkaren och skatteförvaltningen. Något etablerat svenskt begrepp för Advance Pricing Arrangement finns inte i dag. I denna proposition används dock generellt termen prissättningsbesked.

Det finns i dag i Sverige ingen intern lagstiftning eller något formaliserat förfarande som tar sikte på ärenden om prissättningsbesked. Sådana ärenden hanteras dock i viss utsträckning av behörig myndighet inom ramen för skatteavtalens förfarande om ömsesidig överenskommelse. En konsekvens av detta är att bara bi- och multilaterala prissättningsbesked kan meddelas.

Behörig myndighet har i några fall ingått ömsesidiga överenskommelser och regeringen meddelat prissättningsbesked med stöd av artikel 25 (förfarandet vid ömsesidig överenskommelse). Beskeden syftar till att undvika internationell ekonomisk dubbelbeskattning avseende vissa transaktioner mellan företag i intressegemenskap. Till prissättningsbeskeden har fogats de ömsesidiga överenskommelserna, i vilka de närmare förutsättningarna för beskeden anges. I regeringens prissättningsbesked anges slutligen att det ankommer på Skatteverket att, i samråd med respektive näringsidkare, vidta de åtgärder som behövs med anledning av beskeden.

4.1.3 Handläggande myndighet

Ärenden om prissättningsbesked omfattas inte av förordningen (2000:1077) om handläggning av ärenden enligt skatteavtal, varför sådana ärenden normalt handläggs inom regeringskansliet (Finansdepartementet) i egenskap av behörig myndighet. Vid handläggningen av ärenden om prissättningsbesked inhämtas regelmässigt yttrandet från Skatteverket.

Enligt förordningen (1998:1314) om tillämpning av dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna är Skatteverket behörig myndighet enligt det nordiska skatteavtalet. Enligt huvudregeln är därför Skatteverket behörigt att handlägga ärenden om prissättningsbesked i förhållande till annan nordisk stat.

4.2 OECD:s riktlinjer för prissättningsbesked

4.2.1 Bakgrund

Ett prissättningsbesked (Advance Pricing Arrangement, APA) är enligt OECD ett arrangemang där principer och metoder används för att i förväg bedöma internpriserna på transaktioner mellan närstående företag. Ett prissättningsbesked är i normalfallet inte en överenskommelse om ett preciserat belopp som ska tas till beskattning i framtiden, utan ett arrangemang för att med hjälp av armlängdsprincipen beräkna internpriser för de framtida transaktioner som omfattas av överenskommelsen.

I kapitel IV avsnitt F i OECD:s riktlinjer behandlas prissättningsbesked. Vad som sägs i detta avsnitt ligger också till grund för många

staters interna system för prissättningsbesked. I en till riktlinjerna fogad bilaga finns vidare anvisningar som syftar till att ge skatteförvaltningarna hjälp med hur de kan genomföra förfarandet för ömsesidiga överenskommelser i samband med ett prissättningsbesked. I bilagan diskuteras främst skatteförvaltningarnas roll men även hur näringsidkarna kan bidra till att göra processen framgångsrik. Nedan återges delar av OECD:s vägledning. För en utförligare redogörelse för innehållet i bilagan till OECD:s riktlinjer hänvisas till avsnitt 4 i Skatteverkets promemoria *Prissättningsbesked* (Fi2007/9899).

4.2.2 Allmänt

Målet för ett prissättningsbesked är att underlätta förhandlingar mellan de behöriga myndigheterna, att snabbt lösa prissättningsfrågor, att använda näringsidkarnas och skatteförvaltningarnas resurser mer effektivt samt att öka förutsebarheten för näringsidkarna.

Av OECD:s riktlinjer framgår att systemet med prissättningsbesked kan användas dels för att lösa frågor om prissättning mellan närstående företag, dels för att lösa frågor som faller in under artikel 7 i OECD:s modellavtal och hänför sig till allokering av inkomst till fasta driftställen. Vidare uttalas att systemet med prissättningsbesked faller in under bestämmelserna om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse i artikel 25.3 i OECD:s modellavtal, även om prissättningsbesked inte uttryckligen nämns där.

En förutsättning för att meddela ett prissättningsbesked är att näringsidkaren samarbetar fullt ut. Näringsidkaren och alla eventuella närstående företag bör således samarbeta med skatteförvaltningarna vid bedömningen av deras förslag och på anmodan tillhandahålla den ytterligare information som behövs, t.ex. detaljer om deras interna transaktioner, affärsverksamhet, prognoser och affärsplaner samt ekonomiska ställning.

4.2.3 Ansökningsfasen

Inom ramen för en ansökan om ett prissättningsbesked är det i många nationella förfaranden naturligt att ha förmöten innan en formell ansökan ges in. Sådana möten ger näringsidkaren möjlighet att diskutera med skatteförvaltningarna om ett prissättningsbesked är ändamålsenligt, vilken typ av information som kan vara aktuell och omfattningen av denna samt omfattningen av sådana analyser som krävs för att förfarandet med prissättningsbesked ska kunna avslutas på ett framgångsrikt sätt. Förfarandet ger även näringsidkaren möjligheten att diskutera eventuella frågor om sekretess, villkoren för ett prissättningsbesked, etc.

Det kan också vara värdefullt för de behöriga myndigheterna att använda sådana möten för att undersöka om omständigheterna i det aktuella fallet är sådana att de lämpar sig för ett prissättningsbesked, exempelvis om det finns meningskiljaktigheter vid tolkningen och tillämpningen av skatteavtalet.

Om en näringsidkare vill ansöka om ett prissättningsbesked måste näringsidkaren ge in ett detaljerat förslag som uppfyller de nationella kraven. Målsättningen med förslaget är att ge de behöriga myndigheterna all den information som behövs för att bedöma förslaget och att genomföra förhandlingar om en ömsesidig överenskommelse. I idealfallet har den exakta formen för och innehållet i förslaget överenskommit vid förmötena.

Omfattningen av ett prissättningsbesked beror på vilka önskemål de berörda staterna och näringsidkarna har. Ett prissättningsbesked kan avse frågor som omfattas av artiklarna 7 och 9 i OECD:s modellavtal och hur beräkningen av vinsterna ska ske inom en företagsgrupp som har anknytning till de berörda staterna. Ett prissättningsbesked kan omfatta alla prissättningsfrågor som rör en näringsidkare eller vara mer begränsat och bara omfatta t.ex. en viss transaktion, vissa kategorier av transaktioner eller produktgrupper eller bara omfatta vissa medlemmar i en internationell företagsgrupp. Det kan dock vara svårt att bedöma vissa frågor isolerat, exempelvis om transaktionerna som omfattas av ansökan har ett nära samband med transaktioner som inte omfattas av ansökan, eller där det finns ett behov av att analysera prissättningsfrågorna i ett större sammanhang eftersom medveten kvittning förekommer. Enligt OECD är det inte möjligt att räkna upp eller ange exakt vad som ska tillhandahållas i samband med en ansökan om prissättningsbesked. Rent generellt bör dock näringsidkaren försöka tillhandahålla sådan information och utredning som är nödvändig för att förklara fakta av betydelse för den föreslagna metoden och demonstrera dess tillämpning i enlighet med den aktuella artikeln i berört skatteavtal. Förslaget bör därför vara utformat i överensstämmelse med de allmänna riktlinjerna som framgår av kommentaren till de berörda artiklarna i OECD:s modellavtal och vad som sägs i riktlinjerna om tillämpningen av armlängdsprincipen i artikel 9 i modellavtalet. När det gäller information och utredning som ska inkluderas för att underbygga en ansökan bör anvisningarna i kapitel IV och kapitel V i OECD:s riktlinjer beaktas. Eftersom den överenskommelse som söks avser framtida transaktioner kan det dock vara nödvändigt att näringsidkarna tillhandahåller även annan typ av information än vad som är fallet vid sådana ömsesidiga överenskommelser som avser transaktioner i förfluten tid.

Jämförbara priser

Näringsidkaren bör enligt OECD till ansökan foga en redogörelse för tillgängligheten och användbarheten av jämförbar prisinformation. Näringsidkaren bör även inkludera en presentation av jämförbara transaktioner tillsammans med, i förekommande fall, justeringar som gjorts för att beakta väsentliga skillnader mellan kontrollerade och oberoende transaktioner. Om man inte lyckats identifiera jämförbara uppgifter bör näringsidkaren, med hänvisning till relevant marknadsdata och finansiella uppgifter (inklusive interndata från näringsidkaren), visa att den valda metoden överensstämmer med armlängdsprincipen.

Vald metod

Förslaget till ett prissättningsbesked bör omfatta en fullständig beskrivning av den valda metoden. Den valda metoden bör också ta hänsyn till de anvisningar som finns i riktlinjerna för prissättning angående tillämpningen av armlängdsprincipen enligt artikel 9 i OECD:s modellavtal. Tillämpningen av metoden bör underbyggas med data som kan inhämtas och uppdateras under ett prissättningsbeskeds hela giltighetstid och som kan granskas och verifieras på ett effektivt sätt av skatteförvaltningarna utan att detta medför en alltför stor belastning för näringsidkaren.

I möjligaste mån bör näringsidkaren även tillhandahålla en analys av vilka effekter tillämpningen av den valda metoden kommer att få under överenskommelsens löptid. En sådan analys utgår automatiskt från de förväntade resultaten och därför bör detaljer om de antaganden på vilka prognoserna bygger tillhandahållas.

Avgörande antaganden

Vid handläggningen av ett prissättningsbesked är det nödvändigt att göra vissa antaganden om de operationella och ekonomiska förutsättningar som kommer att påverka de aktuella transaktionerna när de genomförs. Näringsidkaren bör i sitt förslag beskriva de antaganden som ligger till grund för att den föreslagna metoden på ett korrekt sätt ska spegla armlängdsprincipen vid prissättningen av de framtida transaktionerna. Härutöver bör näringsidkaren beskriva hur den valda metoden på ett tillfredsställande sätt kommer att klara förändringar av dessa antaganden. Antagandena definieras som ”avgörande” om de faktiska omständigheterna vid tidpunkten då transaktionerna genomförs kan avvika från vad som antagits i sådan utsträckning att metodens förmåga att på ett tillförlitligt sätt spegla prissättning på armlängds avstånd försämras (s.k. critical assumptions).

För att öka tillförlitligheten av förfarandet med prissättningsbesked, bör näringsidkarna och skatteförvaltningarna försöka identifiera avgörande antaganden som, om möjligt, är baserade på konstaterbara, tillförlitliga och oberoende uppgifter. Sådana antaganden är inte begränsade till aspekter som ligger inom näringsidkarens kontroll. Varje uppsättning avgörande antaganden måste anpassas till de individuella omständigheterna hos näringsidkaren, den specifika kommersiella situationen, metoden samt typen av transaktioner som omfattas. Antagandena bör inte vara alltför snäva så att den säkerhet som överenskommelsen medför äventyras utan bör tillåta en så hög grad av variation av underliggande fakta som parterna i överenskommelsen kan godta.

För att tillåta en viss flexibilitet kan det vara till hjälp om man från början fastställer parametrar för en acceptabel avvikelse från ett visst antagande. Dessa parametrar måste bestämmas individuellt och utgör en del av de förhandlingar som måste ske mellan de behöriga myndigheterna. Bara om avvikelsen från antagandet faller utanför parametrarna bör åtgärder övervägas. Vilken åtgärd som ska vidtas beror på antagandets karaktär och hur stor avvikelsen är.

Det kan också uppstå problem om resultaten av tillämpningen av den prissättningsmetod som angetts i ett prissättningsbesked inte uppfyller den ena partens förväntningar, så att denna part kan ifrågasätta om de avgörande antagandena och den metod som de bygger på fortfarande är giltiga. Att lösa sådana frågor kan ta mycket tid i anspråk och kräva stora insatser vilket kan tillintetgöra målsättningen med själva förfarandet. En möjlig lösning är att utforma förslaget så flexibelt att det klarar av sannolika förändringar av fakta och omständigheter, varvid risken för oväntade resultat begränsas och sannolikheten för att ett prissättningsbesked och den bakomliggande överenskommelsen måste omförhandlas minskar. Förslaget måste dock överensstämma med armlängdsprincipen.

Hinder mot att meddela ett prissättningsbesked

Vid bedömningen av om det är lämpligt att meddela ett prissättningsbesked är en av nyckelfrågorna hur stor fördel man uppnår genom att avtala om en metod för att i förväg undvika risken för internationell ekonomisk dubbelbeskattning. Enligt OECD kan skatteförvaltningar därför tänkas vilja beakta exempelvis om metoden ligger i linje med OECD:s riktlinjer och om det är sannolikt att meningsskiljaktigheter kommer att öka risken för internationell ekonomisk dubbelbeskattning.

I riktlinjerna inventerar OECD såväl fördelar som möjliga nackdelar med prissättningsbesked. De fördelar som OECD pekar på är att

- ett prissättningsbesked kan undanröja osäkerhet för näringsidkarna och öka förutsebarheten av den skattemässiga behandlingen av internationella transaktioner,
- ett prissättningsbesked innebär en möjlighet för skatteförvaltningarna och näringsidkarna att överlägga och samarbeta i en anda som inte präglas av konfrontation,
- ett prissättningsbesked kan förhindra kostsamma och tidskrävande utredningar och processer,
- bilaterala och multilaterala prissättningsbesked väsentligt minskar eller eliminerar risken för att inkomster blir dubbelbeskattade eller obeskattade, och
- den information etc. som följer av ett program för prissättningsbesked och den samarbetsanda under vilken beskedet kan framförhandlas kan bistå skatteförvaltningarna att vinna ökad insikt i komplexa internationella transaktioner som genomförs av multinationella företag.

Möjliga nackdelar som OECD bl.a. pekar på är att

- ett unilateralt prissättningsbesked kan medföra betydande problem såväl för skatteförvaltningarna som för näringsidkarna eftersom övriga berörda skatteförvaltningar kanske inte instämmer i de slutsatser som kommit till uttryck i beskedet,
- ett unilateralt prissättningsbesked inte garanterar att andra berörda stater genomför korresponderande justeringar,
- ett prissättningsbesked som innehåller osäkerhet om ändrade marknadsförhållanden utan att ställa upp fullgoda avgörande antaganden kan komma att medföra problem,

- ett program för prissättningsbesked i initialskedet kan medföra påfrestningar på revisionsresurserna eftersom skatteförvaltningarna allmänt sett måste flytta resurser som är avsatta för annat till programmet, och
- om en skatteförvaltning, som har meddelat ett antal bilaterala prissättningsbesked vilka bara omfattar vissa transaktioner mellan företag i de berörda staterna, meddelar nya prissättningsbesked och då utgår från de principer som de tidigare vilar på utan att tillräcklig hänsyn tas till de villkor som gäller för företag verksamma på andra marknader.

Förfarandet inför staternas förhandlingar

De berörda behöriga myndigheternas förmåga att snabbt nå en överenskommelse styrs dels av deras eget agerande, dels av näringsidkarnas vilja att tillhandahålla all nödvändig information så skyndsamt som möjligt. Förfarandets användbarhet, både för näringsidkarna och skatteförvaltningarna, kommer att minska kraftigt om ett prissättningsbesked inte kan meddelas förrän den period som näringsidkaren föreslagit nästan har gått ut. I viss utsträckning är förseningar av förfarandet oundvikliga eftersom ett prissättningsbesked i allmänhet berör stora företag, komplexa ärenden, svåra juridiska och ekonomiska frågor och att det tar tid och resurser att sätta sig in i dessa ansökningar och bedöma frågeställningarna.

När näringsidkarens förslag har tagits emot av skatteförvaltningen bör de gemensamt komma överens om hur granskningen, utvärderingen och förhandlingarna ska samordnas. Förfarandet kan med fördel delas upp i två steg. Ett första med faktakontroll, granskning och bedömning samt ett andra bestående av förhandlingar mellan de behöriga myndigheterna.

Om en skatteförvaltning från näringsidkaren får ytterligare information av betydelse för den fråga som ett ärende om prissättningsbesked avser, t.ex. vid ett möte med näringsidkarens personal, bör både näringsidkaren och skatteförvaltningen säkerställa att denna information även når de andra berörda skatteförvaltningarna. De behöriga myndigheterna bör, mellan sig själva och näringsidkarna, inrätta en ordning för att bekräfta att de dokument och den information som tillhandahålls av näringsidkarna är komplett. Eftersom ett prissättningsbesked avser framtida händelser krävs det ofta att näringsidkaren tillhandahåller kommersiell information som innehåller prognoser, vilket sannolikt är ännu mera känsligt än att i efterhand avslöja information. Följaktligen bör skatteförvaltningarna, för att näringsidkarna ska ha förtroende för förfarandet, garantera näringsidkarna att information som tillhandahålls inom ramen för ett ärende om prissättningsbesked omfattas av samma sekretessregler som övrig information rörande näringsidkaren.

För att påskynda förfarandet bör näringsidkaren säkerställa att de behöriga myndigheterna, innan de påbörjar förhandlingarna, har tillgång till samma uppgifter, all den information som de behöver och har ingående förståelse för sakfrågorna. Näringsidkaren bör också svara för framtagning av eventuellt nödvändiga översättningar och säkerställa att det inte uppstår onödiga förseningar när ytterligare information efter-

frågas. Vidare bör näringsidkaren också ha möjlighet att i lämplig omfattning och vid lämpliga tillfällen föra en dialog med skatteförvaltningen medan förslaget granskas och utvärderas samt hållas informerad om hur ärendet fortskrider.

4.2.4 Genomförandefasen

Fram till dess att ett prissättningsbesked har meddelats kan näringsidkaren eller skatteförvaltningen när som helst välja att dra sig ur förfarandet. Om en ansökan om prissättningsbesked dras tillbaka bör varken näringsidkaren eller skatteförvaltningen anses ha några skyldigheter gentemot varandra och alla tidigare åtaganden och överenskommelser dem emellan blir ogiltiga, förutsatt att inget annat framgår av den nationella lagstiftningen. Om det är skatteförvaltningen som överväger att dra sig ur bör näringsidkaren informeras om skälen för detta och ges möjlighet att göra ytterligare framställningar.

De behöriga myndigheterna bör ta fram ett utkast till en ömsesidig överenskommelse när de har kommit överens om metoden och övriga villkor. Det kan, trots de behöriga myndigheternas ansträngningar, förekomma att den föreslagna ömsesidiga överenskommelsen inte fullt ut löser alla frågor som behöver lösas för att säkerställa att internationell ekonomisk dubbelbeskattning inte uppstår. Näringsidkarna bör därför ges möjligheter att säga om ett sådant utkast är acceptabelt innan det färdigställs. En ömsesidig överenskommelse ingås skriftligen och innehållet, utformningen etc. bestäms av de behöriga myndigheterna. För att uppnå målsättningen att tydligt dokumentera den ömsesidiga överenskommelsen och för att överenskommelsen ska kunna genomföras effektivt, bör den enligt OECD åtminstone innehålla viss närmare angiven information, såsom exempelvis en beskrivning av den överenskomna metoden och andra tillhörande frågor som jämförbara uppgifter eller förväntade resultatintervall, de avgörande antaganden på vilka metoden är baserad och som, om de inte längre uppfylls, medför en omförhandling av överenskommelsen, överenskomna förfaranden för att hantera sådana förändringar av de faktiska omständigheter som inte nödvändiggör en omförhandling av överenskommelsen, och de villkor som näringsidkaren ska uppfylla för att den ömsesidiga överenskommelsen ska behålla sin giltighet.

När en ömsesidig överenskommelse träffats måste de berörda skatteförvaltningarna se till att överenskommelsen träder i kraft i deras respektive jurisdiktion. Skatteförvaltningarna bör lämna någon form av bekräftelse eller sluta någon form av avtal som speglar den ömsesidiga överenskommelsen med sina respektive näringsidkare. Denna bekräftelse eller detta avtal ska ge näringsidkaren säkerhet att inkomsten från de transaktioner som omfattas av ett prissättningsbesked inte kommer att justeras så länge näringsidkaren uppfyller villkoren i den ömsesidiga överenskommelsen, som framgår av det inhemska prissättningsbeskedet. Detta förutsätter att näringsidkaren inte lämnat några felaktiga eller vilseledande uppgifter under förfarandet, inklusive sådana uppgifter som lämnats i årliga rapporter om efterlevnad. Villkoren kan innehålla vissa

antaganden som, om de inte uppfylls, kan medföra en justering eller att prissättningsbeskedet omprövas.

För att genomföra en ömsesidig överenskommelse effektivt bör det inhemska prissättningsbeskedet stå i överensstämmelse med den ömsesidiga överenskommelsen och åtminstone ge näringsidkaren samma förmåner som avtalats i denna.

Det finns två motstående intressen som påverkar förhandlingarna om en lämplig tidsperiod. Å ena sidan är det önskvärt med en tillräckligt lång period så att en rimlig grad av säkerhet angående den skattemässiga bedömningen kan uppnås. I annat fall kanske det inte är värt att göra den initiala ansträngningen för att lösa potentiella prissättningsproblem i förväg, i stället för att bara ta upp dem när de upptäcks inom ramen för den vanliga revisionsverksamheten eller i samband med granskningen av deklARATIONER. Å andra sidan medför långa perioder att förutsägelser om framtida förutsättningar på vilka förhandlingarna om ömsesidig överenskommelse är baserade blir mindre exakta, vilket kan medföra att tvivel uppstår angående tillförlitligheten av prissättningsbeskedet. Hur man hittar den optimala tidsperioden mot bakgrund av dessa målsättningar beror på ett antal faktorer, bl.a. branschen, de berörda transaktionerna och det ekonomiska klimatet. De behöriga myndigheterna bör därför i varje enskilt fall förhandla fram en lämplig tidsperiod. De erfarenheter som finns i dag pekar på att ett prissättningsbesked i genomsnitt har en giltighetstid om 3–5 år.

Varken skatteförvaltningarna eller näringsidkarna är förpliktade att tillämpa metoden som överenskommit som en del av ett prissättningsbesked på beskattningsår som ligger i tiden före beskedets giltighetsperiod. Rent faktiskt kan detta också vara omöjligt om omständigheterna då var annorlunda i förhållande till de som gäller för prissättningsbeskedet. Däremot kan den metod som ska tillämpas enligt ett prissättningsbesked vara vägledande när det ska bestämmas hur jämförbara transaktioner under tidigare år ska behandlas.

4.2.5 Uppföljning och kontroll

Det är av avgörande betydelse att skatteförvaltningarna kan kontrollera att näringsidkaren under hela giltighetstiden uppfyller de villkor på vilka den ömsesidiga överenskommelsen och prissättningsbeskedet vilar. Eftersom en ömsesidig överenskommelse sluts mellan behöriga myndigheter och näringsidkaren inte är part i det förfarandet måste skatteförvaltningarna lita på det inhemska regelverket med bekräftelser eller avtal som beskrivs ovan för att kontrollera att näringsidkaren uppfyller villkoren i överenskommelsen. Om näringsidkaren inte uppfyller villkoren i ett prissättningsbesked behöver det inte längre tillämpas.

Näringsidkaren och skatteförvaltningarna bör komma överens om vilka typer av dokument och protokoll som näringsidkaren ska förvara för att möjliggöra en kontroll av om villkoren i ett prissättningsbesked är uppfyllda. Anvisningarna i kapitel IV och V i OECD:s riktlinjer bör följas för att undvika att kraven på utredning blir överdrivet betungande. Bestämmelser om tidsfrister för arkivering och tillhandahållanden av

dokument och protokoll kan också omfattas av en sådan överenskommelse.

För varje beskattningsår eller redovisningsperiod som omfattas av ett prissättningsbesked kan näringsidkaren åläggas att komma in med en årlig rapport som beskriver den under året bedrivna verksamheten och som visar att villkoren i beskedet uppfyllts. Denna rapport bör också innehålla nödvändig information för att bedöma om de avgörande antagandena eller andra säkerhetsmekanismer har uppfyllts.

Ett prissättningsbesked gäller bara för de parter och transaktioner som anges i beskedet. Förekomsten av ett prissättningsbesked bör inte hindra de deltagande skatteförvaltningarna från att genomföra revisioner i framtiden, även om en revision av de transaktioner som omfattas av beskedet bör begränsas till att utvärdera om näringsidkaren uppfyllt villkoren i detta och om omständigheterna och antagandena som är nödvändiga för en tillförlitlig tillämpning av den valda metoden fortfarande gäller.

Om villkoren i ett prissättningsbesked eller de avgörande antagandena inte uppfyllts kan lösningen sökas i villkoren för beskedet, andra överenskommelser mellan de behöriga myndigheterna för hur man ska lösa situationer där skyldigheter eller förutsättningar inte uppfylls och tillämplig nationell lagstiftning. I ett prissättningsbesked kan det uttryckligen anges vilka åtgärder som ska vidtas eller kan där beskrivas konsekvenserna av att förutsättningarna inte uppfylls. I sådana situationer kan de behöriga myndigheterna själva välja att initiera en diskussion om vilka åtgärder som ska vidtas i det enskilda fallet. Slutligen kan nationell lagstiftning innehålla bestämmelser om konsekvenser och skyldigheter för näringsidkaren och den berörda skatteförvaltningen.

För att en prissättningsmetod ska fungera är det nödvändigt att de avgörande antagandena förblir giltiga under hela den tid som prissättningsbeskedet är giltigt. En ömsesidig överenskommelse och eventuella nationella bekräftelser eller avtal bör därför innehålla en bestämmelse om att näringsidkaren ska informera de berörda skatteförvaltningarna om någon förändring inträffar. Om skatteförvaltningens granskning visar att det har förekommit en viktig förändring i de förutsättningar som ingår i ett avgörande antagande, kan prissättningsbeskedet behöva ändras för att spegla förändringen. Så som diskuterats ovan kan ett prissättningsbesked även innehålla antaganden som, trots att de inte är avgörande för dess giltighet, medför att de berörda parterna måste företa en granskning. Ett resultat av en sådan granskning kan återigen bli en revidering av prissättningsbeskedet.

Näringsidkarens underrättelse till skatteförvaltningen att en sådan förändring har inträffat bör ske så snart det är praktiskt möjligt efter det att förändringen skett eller så snart näringsidkaren får kännedom om förändringen, dock aldrig senare än dagen för inlämnandet, i förekommande fall, av den årliga rapport som avser aktuellt beskattningsår eller redovisningsperiod. Ett reviderat prissättningsbesked bör ange det datum då den reviderade versionen träder i kraft och även det datum då det ursprungliga beskedet upphör att gälla. Om skatteförvaltningarna och näringsidkaren inte kan komma överens om behovet av att revidera ett prissättningsbesked eller hur revideringen ska ske, ska beskedet sägas upp och inte längre ha någon effekt på de berörda näringsidkarna och skatteförvaltningarna.

4.3.1 Bakgrund

EU-kommissionen har i en rapport, [COM (2007) 71 final] den 26 februari 2007, om arbetet inom EU Joint Transfer Pricing Forum (JTPF) anmodat rådet att stödja de av forumet föreslagna riktlinjerna om prissättningsbesked inom EU. Vidare har medlemsstaterna anmodats att snarast implementera rekommendationerna i riktlinjerna i sina nationella lagstiftningar eller administrativa praxis. Rådet har den 5 juni 2007 uttalat bl.a. att det välkomnar EU-kommissionens rapport.

Nedan återges delar av EU-kommissionens rapport rörande prissättningsbesked. För en utförligare redogörelse hänvisas till avsnitt 4 i Skatteverkets promemoria *Prissättningsbesked* (Fi2007/9899).

4.3.2 Allmänt

I EU-kommissionens rapport framhålls att förekomsten av olika nationella prissättningsregler inom EU motverkar en effektivt fungerande gemensam marknad samtidigt som de medför en stor administrativ börda för näringsidkarna. JTPF har därför föreslagit riktlinjer om bästa administrativa praxis vad avser prissättningsbesked inom EU. I riktlinjerna slås fast att ett prissättningsbesked måste ge trygghet både för näringsidkarna och för skatteförvaltningarna.

Ett prissättningsbesked meddelas efter ansökan av en näringsidkare. Ansökan ska ställas till skatteförvaltningen där näringsidkaren är skattskyldig och samtidigt till andra berörda stater.

Skatteförvaltningarna och näringsidkarna ska samarbeta för att förfarandet ska kunna genomföras så effektivt som möjligt. Ansökningarna bör koordineras centralt inom skatteförvaltningen.

Ett unilateralt prissättningsbesked kräver bara samförstånd mellan en skatteförvaltning och näringsidkaren. Trots att det kan finnas fall då en näringsidkare har goda skäl att tro att ett unilateralt prissättningsbesked är mer lämpligt än ett bilateralt, är bilaterala att föredra framför unilaterala. Även om ett unilateralt prissättningsbesked i någon mån minskar risken för internationell ekonomisk dubbelbeskattning måste försiktighet iakttas så att det är förenligt med armlängdsprincipen på samma sätt som ett bi- eller multilateralt prissättningsbesked.

Innan en formell ansökan om prissättningsbesked ges in kan förmöten hållas. Syftet med förmöten är att ge alla parter möjlighet att bedöma om en ansökan om ett prissättningsbesked kommer att kunna godtas. Skatteförvaltningen ska inför mötet förses med tillräcklig information för att göra denna bedömning. Skatteförvaltningen ska, så snart som möjligt, ge näringsidkaren ett klart besked om det är troligt att ansökan kommer att leda till en ömsesidig överenskommelse och, om möjligt, lämna besked om vilka delar som kan förväntas bli kontroversiella. Som en del av förmöten ska de behöriga myndigheterna vid behov samråda med varandra. Bestämmelser som är inriktade på att ett ärende ska ha en viss komplexitetsgrad kan användas för att säkerställa att förfarandet bara görs tillgängligt när så är lämpligt. Om komplexitetsnivåer används som

förutsättning för att en ansökan ska godtas bör de dock utformas som en vägledning för när en sådan ansökan är lämplig. Tillämpas en viss komplexitetsnivå bör vidare den sannolika uppfattningen hos de andra berörda skatteförvaltningarna beaktas och är den andra skatteförvaltningen beredd att acceptera ansökan bör nivån kunna sänkas. Antalet eller storleken av transaktioner ska i sig inte vara utslagsgivande vid bedömning av om osäkerhet eller risk för en prissättningsvist föreligger. Komplexitetsnivåer ska beakta den relativa storleken av transaktionerna och prissättningsrisken för näringsidkaren.

Avgifter kan användas för att säkerställa att förfarandet bara görs tillgängligt när så är lämpligt. Det är medlemsstaterna som avgör om ett avgiftssystem är lämpligt, men en avgift ska inte vara en förutsättning för att tjänsten ska utövas på ett kompetent sätt. Om avgifter används, bör dessa tas ut som en klumpsomma bestående av en ansökningsavgift eventuellt med tillägg för de faktiska kostnader som uppkommer för skatteförvaltningen. Avgifterna ska inte sättas så högt att de avskräcker från att ansöka om prissättningsbesked.

Näringsidkaren ska i sin ansökan om prissättningsbesked ange vilka transaktioner och företag som ska omfattas av beskedet. Vidare ska näringsidkaren och skatteförvaltningen arbeta tillsammans för att försöka komma fram till ömsesidigt godtagbara villkor och förutsättningar för ett prissättningsbesked, men det är skatteförvaltningen som avgör om näringsidkarens ansökan kan accepteras. Den formella ansökan om prissättningsbesked ska göras så tidigt som möjligt i förhållande till de år som ska omfattas. Näringsidkaren ska redan initialt försöka ta med all relevant information som är nödvändig för att skatteförvaltningen ska kunna utvärdera ansökan och komma fram till en uppfattning om den metod som senare ska användas för att beräkna ett armlängdspris. Bilaga A och B till EU:s riktlinjer innehåller detaljer om vilken typ av information som ofta kan visa sig vara nödvändig, men är inte att betrakta som vare sig uttömmande eller begränsande. Den information som är nödvändig för en ansökan måste således anpassas till det enskilda fallet och detta bör tas upp på ett förmöte.

När ett multinationellt företag använder uppförandekoden om dokumentationskrav inom EU kan denna tjäna som utgångspunkt för en ansökan om prissättningsbesked. Denna kan kompletteras med utredning om den prissättningspolicy på vilken ansökan är baserad och mottagna rapporter på vilken ansökan vilar. Utredningskraven ska dock inte vara onödigt betungande för näringsidkarna men skatteförvaltningarna måste ges utrymme att fullt ut värdera de transaktioner som omfattas av ansökan.

Näringsidkaren ska i ansökan beskriva de antaganden på vilka den valda metoden, som rätt ska återspegla armlängdsprincipen av framtida transaktioner, är baserad. Avgörande antaganden om framtida händelser för överenskommelsens giltighet är centralt för ett prissättningsbesked och ska noga utformas för att säkerställa att beskedet stämmer överens med armlängdsprincipen. Skatteförvaltningen har rätt att begära kompletterande information för att kunna bedöma en ansökan.

Näringsidkaren ska hjälpa skatteförvaltningen att utvärdera ansökan genom att tillhandahålla nödvändig information. Utvärderingen ska slutföras så snart som möjligt så att förhandlingarna kan ta vid. All informa-

tion som lämnas till en skatteförvaltning ska också lämnas till övriga berörda skatteförvaltningar. Detaljer om vilken information som har begärts ska också utbytas. För varje prissättningsbesked ska parterna komma överens om huruvida det är näringsidkaren eller, undantagsvis, skatteförvaltningen som genom informationsutbyte tar på sig detta.

Om en skatteförvaltning kommer fram till en slutsats som skiljer sig från den i ansökan ska detta diskuteras med näringsidkaren. Som ett led i utvärderingen ska skatteförvaltningen försöka nå en överenskommelse med näringsidkaren så att båda parter är överens om exakt vad som anses omfattas av ansökan. Skatteförvaltningar och näringsidkare ska gemensamt arbeta för att minimera varje dröjsmål, särskilt genom att ställa frågor om nödvändig information och komplettera med sådan information i tid. Skatteförvaltningarna ska alltid bedöma om de kan göra gemensamma förfrågningar för att undvika tidsspillan.

Så snart utvärderingen är avslutad ska den behöriga myndigheten inleda förhandlingar och den andra berörda behöriga myndigheten ska, om det är nödvändigt, sträva efter att avsluta sin egen utvärdering så att förhandlingarna kan påbörjas.

4.3.3 Genomförandefasen

Förhandlingarna mellan skatteförvaltningarna ska ledas av behörig myndighet.

Bi- och multilaterala prissättningsbesked förutsätter överenskommelser mellan de behöriga myndigheterna i de berörda staterna samt samförstånd mellan varje skatteförvaltning och de näringsidkare som berörs därav.

Ett prissättningsbesked ska inrymma parametrar för vad som är acceptabla avvikelser från i förväg gjorda antaganden. En omförhandling är bara nödvändig om utfallet går utöver dessa parametrar.

De som är involverade i ett prissättningsbesked ska kunna förlita sig på detta. Om de relevanta villkoren är uppfyllda ska prissättningen utfalla i enlighet med prissättningsbeskedet och inte tolkas annorlunda av skatteförvaltningen.

4.3.4 Uppföljning och kontroll

Näringsidkarna ska informera sina respektive skatteförvaltningar om de avgörande antagandena om framtida händelser inte längre är giltiga. De som är involverade i ett prissättningsbesked ska samråda med varandra för att undersöka skälen till varför ett avgörande antagande inte har infriats och bedöma om den i beskedet angivna prissättningsmetoden fortfarande är relevant. Om detta överhuvudtaget är möjligt ska ett försök göras att omförhandla prissättningsbeskedet.

När det föreligger ett prissättningsbesked har skatteförvaltningen fortfarande rätt att genomföra revision. Under normala förhållanden bör en sådan revision begränsas till att kontrollera och övervaka de villkor och antaganden som prissättningsbeskedet grundas på.

I ett antal stater kan prissättningsbesked meddelas, antingen med stöd av ett särskilt formaliserat processförfarande eller direkt med stöd av skatteavtalen. Utformningen av dessa förfaranden varierar och det är exempelvis olika om såväl uni- som bilaterala prissättningsbesked kan meddelas. Skatteverket har under arbetet med promemorian inhämtat information från ett flertal stater, vilken till viss del återges i detta avsnitt. För en mer utförlig beskrivning av de olika ländernas förfarande hänvisas till avsnitt 5 i Skatteverkets promemoria *Prissättningsbesked* (Fi2007/9899).

4.4.1 Australien

Australien har sedan 1995 ett formaliserat processförfarande för prissättningsbesked.

Prissättningsbesked utgör en överenskommelse mellan en näringsidkare och skatteförvaltningen (ATO). Ett av syftena med ett prissättningsbesked är att fastställa den prissättningsmetod som ska användas vid en framtida fördelning eller allokering av inkomst, avdrag, kreditering eller avsättning för att säkerställa att armlängdsprincipen tillämpas. Ett annat syfte med prissättningsbesked är att undanröja osäkerhet rörande armlängdspriset på internationella transaktioner mellan närstående parter och risken för internationell ekonomisk dubbelbeskattning.

Ett prissättningsbesked kan vara uni-, bi- eller multilateralt. Bi- och multilaterala prissättningsbesked kan bara meddelas när det finns skatteavtal med de av ansökan berörda staterna.

För att initiera processen med prissättningsbesked måste näringsidkaren först begära ett förmöte med skatteförvaltningen för att diskutera vad som krävs för att få ett besked.

Alla skattskyldiga näringsidkare som har internationella transaktioner med närstående parter kan ansöka om ett prissättningsbesked. En ansökan om prissättningsbesked ska innehålla ett förslag till tillämplig prissättningsmetod vilken ska stå i överensstämmelse med armlängdsprincipen. I stort sett överensstämmer de krav på utredning som ställs i samband med en ansökan om prissättningsbesked med vad som gäller för dokumentationskraven i samband med prissättning.

Om det är fråga om ett bi- eller multilateralt prissättningsbesked lämnar det handläggande teamet vid den australiensiska skatteförvaltningen en rekommendation till den australiensiska behöriga myndigheten om lämpligheten av ett prissättningsbesked samt vilka villkor och förutsättningar som bör uppställas för beskedet. Förhandlingar om att ingå en ömsesidig överenskommelse med anledning av en ansökan om ett bi- eller multilateralt prissättningsbesked handhas av den australiensiska behöriga myndigheten.

En ansökan om prissättningsbesked kan avvisas. Vid bedömningen om ett prissättningsbesked ska meddelas beaktas bl.a. om den andra staten är en avtalsstat och är villig att träffa en ömsesidig överenskommelse, om ärendet kan ge vägledning etc. för branschen i stort, om en betydande del

av näringsidkarens verksamhet avser transaktioner med närstående parter i avtalsstater och om den lämnade informationen är tillräcklig för att göra en korrekt och fullständig bedömning av ansökan. Andra faktorer som ATO har att beakta är sannolikheten för att transaktionerna – om ett prissättningsbesked inte meddelas – skulle medföra att internationell ekonomisk dubbelbeskattning eller tvist uppkommer, om det föreligger en tillräcklig komplexitetsgrad för att motivera den säkerhetsgrad som ett prissättningsbesked innebär och om komplexa eller unika prissättningsfrågor uppkommer i strukturer eller transaktioner som innefattar en skatteförmån i Australien eller i någon annan stat och förmånen utgör en viktig del av handlandet. Ett prissättningsbesked har normalt en giltighetstid om 3–5 år från avtalets ingående. Det är möjligt att förlänga giltighetsperioden.

Ett prissättningsbesked inverkar varken på skatteförvaltningens eller på näringsidkarens möjligheter att ompröva respektive överklaga de aktuella taxeringarna.

Material som ges in i ett prissättningsärende får användas i skatteförvaltningens övriga beskattningsverksamhet. Detta gäller också i de fall ansökan avvisas.

Förfarandet är avgiftsfritt.

4.4.2 Danmark

Det är möjligt att med hänvisning till bestämmelserna om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse ansöka om ett bilateralt prissättningsbesked med stater som Danmark har skatteavtal med. Hittills har det dock bara varit möjligt att få ett prissättningsbesked på enskilda transaktioner, t.ex. vid överlåtelse av tillgångar.

Bestämmelser i den danska skatteförfarandelagen ger skatteförvaltningen en teoretisk möjlighet att utfärda unilaterala förhandsbesked i prissättningsfrågor. Förhandsbeskeden är dock avsedda för rättsfrågor och inte bedömningsfrågor och frågorna måste ställas så att de i princip kan besvaras med ”ja” eller ”nej”.

4.4.3 Frankrike

Ett förfarande om prissättningsbesked introducerades 1999 och har med verkan från 2005 kodifierats i den franska skatteförfarandelagen.

Prissättningsbesked kan bara erhållas om Frankrike har ett skatteavtal med annan berörd stat och detta avtal innehåller en bestämmelse motsvarande artikel 25.3 i OECD:s modellavtal. Ansökningar om unilaterala prissättningsbesked har accepterats, men godtas bara i speciella fall.

Skatteförvaltningen behöver inte meddela ett prissättningsbesked eller ange skälen för att ett prissättningsbesked inte lämnas.

Ansökan ska i första hand avse komplicerade förhållanden men behöver inte avse samtliga transaktioner mellan företag i intressegemenskap. Kraven på innehållet i ansökan överensstämmer i huvudsak med OECD:s riktlinjer. Ett prissättningsbesked kan bara bli gällande från

året efter året för ansökan och bör ges in senast sex månader före det kommande år från vilket beskedet kommer att gälla. Om skatteförvaltningen avslår en begäran om prissättningsbesked saknas möjlighet att förnya ansökan.

Ett prissättningsbesked brukar ges för 3–5 år. Begäran om en förnyelse av ett prissättningsbesked måste göras senast sex månader före utgången av ett gällande besked.

Näringsidkaren ska årligen kunna bekräfta att villkoren i ett prissättningsbesked efterlevs och kunna tillställa skatteförvaltningen en rapport inom 30 dagar.

Ett prissättningsbesked är bindande för skatteförvaltningen om inte beskedet är baserat på felaktig information eller näringsidkaren inte fullgör sina åtaganden i anledning av beskedet. Prissättningsbeskedet kan under sådana förhållanden bli retroaktivt återkallat i sin helhet. Ändringar i taxeringen, som görs till följd av att ett prissättningsbesked har återkallats retroaktivt, kan överklagas.

Förfarandet är avgiftsfritt.

4.4.4 Japan

Japan införde 1987 ett program för unilaterala prissättningsbesked. Sedan 1999 är det även möjligt att ansöka om bilaterala prissättningsbesked. Den japanska skatteförvaltningen har uttalat att bilaterala prissättningsbesked är att föredra framför unilaterala prissättningsbesked.

En ansökan om prissättningsbesked ska ges in till det regionala skattekontoret som gör en inledande granskning av ansökan. Innan ansökan ges in finns det möjlighet att ha förmöten vid det regionala skattekontoret.

Om ansökan avser ett bilateralt prissättningsbesked är det behörig myndighet som handhar förhandlingarna med den andra staten.

Ett prissättningsbesked omfattar normalt tre till fem beskattningsår, även om längre eller kortare perioder är möjligt.

En näringsidkare som har erhållit ett prissättningsbesked måste årligen lämna en rapport senast i samband med deklarationen.

4.4.5 Kanada

Förfarandet med prissättningsbesked är inte lagreglerat, utan är en administrativ service som skatteförvaltningen (Canada Revenue Agency, CRA) tillhandahåller. Ett prissättningsbesked utgör en bindande överenskommelse mellan näringsidkaren och CRA.

Förfarandet med prissättningsbesked är frivilligt och öppet för alla skattskyldiga multinationella företag oavsett storlek, verksamhet och transaktionernas art.

Såväl uni-, som bi- och multilaterala prissättningsbesked utfärdas. Om det finns skatteavtal med andra berörda stater måste näringsidkaren förklara varför ett bi- eller multilateralt prissättningsbesked inte valts.

I förfarandet med prissättningsbesked ingår förmöten som en viktig del. Syftet med förmöten är att undersöka lämpligheten med ett prissättningsbesked och att informellt diskutera förfarandet. Näringsidkaren

informerar också om frågor som denne ska ha hanterat innan en ansökan ges in.

Ansökningar om prissättningsbesked handläggs av CRA och ska avse specificerade gränsoverskridande transaktioner, dock inte hypotetiska transaktioner. Den information som en ansökan om prissättningsbesked bör innehålla överensstämmer i stort med vad som anges i OECD:s riktlinjer, dock att man därutöver anger att en ansökan bör innehålla viss ytterligare information.

Näringsidkaren har rätt att avbryta förfarandet och återkalla ansökan när som helst under processen.

Ett prissättningsbesked brukar vanligtvis gälla i 3–5 år. Förlängning är möjlig om förhållandena inte ändrats väsentligt.

Ett prissättningsbesked kan revideras om de avgörande antagandena inte är uppfyllda, om lagstiftning eller skatteavtal har ändrats eller om förhållandena har ändrats efter det att beskedet har meddelats.

Vidare kan ett prissättningsbesked återkallas om näringsidkaren inte uppfyller de uppställda villkoren och det kan förklaras ogiltigt om näringsidkaren handlat bedrägligt.

Någon bestämd ansökningsavgift tas inte ut – förutom vad avser det särskilda programmet för små och medelstora företag – men utlägg som statens representanter har under förfarandet ska, i likhet med kostnader för expertutlåtanden, ersättas.

4.4.6 Nederländerna

Ett prissättningsbesked utgör en överenskommelse mellan näringsidkaren och skatteförvaltningen och innefattar ett i förväg lämnat godkännande av ett armlängdspris eller en metod för att fastställa ett sådant pris på internationella transaktioner mellan närstående företag eller mellan olika enheter inom ett och samma företag.

Den nederländska skatteförvaltningen förordar inte någon speciell form av prissättningsbesked. För att Nederländerna ska kunna ingå en ömsesidig överenskommelse med anledning av en ansökan om prissättningsbesked krävs i princip att det finns ett skatteavtal med berörd stat och att skatteavtalet innehåller en motsvarighet till artikel 25 i OECD:s modellavtal.

En möjlighet till förmöten finns. Vid dessa fastslås vilken information näringsidkaren ska ge in och vilka faktorer som är av betydelse vid handläggningen av ärendet.

I Nederländerna skattskyldiga näringsidkare kan ansöka om ett prissättningsbesked.

En ansökan om prissättningsbesked ska vara ställd till den lokala skatteinspektören. Denna skatteinspektör ska lägga fram ansökan för ett vid skattekontoret i Rotterdam upprättat team som handlägger prissättningsbesked. Finansdepartementet sköter, i egenskap av behörig myndighet, förhandlingarna med de behöriga myndigheterna i andra berörda stater. Utländska företag som ännu inte är etablerade i Nederländerna kan ta kontakt med en särskild organisation som arbetar tillsammans med det nämnda teamet för att få en APA avseende betydande nyinvesteringar.

Ett prissättningsbesked kan omfatta en näringsidkares samtliga prissättningsfrågor. Näringsidkaren har emellertid möjlighet att begränsa sin ansökan till att bara omfatta vissa närmare angivna företag/enheter eller transaktioner. Beroende av omständigheterna i det enskilda fallet ska näringsidkaren bifoga en rad uppgifter till sin ansökan om prissättningsbesked. De uppgifter som är exemplifierade i förordningen överensstämmer i stort med vad som anges i OECD:s riktlinjer.

Vid prövningen av en ansökan om prissättningsbesked startar skatteförvaltningen – i enlighet med vad som sägs i punkt 4.6 i OECD:s riktlinjer – med utgångspunkt i den av näringsidkaren föreslagna prissättningsmetoden. Näringsidkaren är i princip fri att välja vilken prissättningsmetod som helst så länge den leder fram till ett armlängdspris för den transaktion som ansökan avser. Det ankommer på näringsidkaren att visa att den av honom valda metoden leder fram till ett armlängdspris.

Näringsidkaren bör i sin ansökan beskriva de avgörande antaganden som behövs för beskedet. Syftet med de avgörande antagandena är att skydda näringsidkaren och skatteförvaltningen mot risken att prissättningsbeskedet medför resultat som inte står i överensstämmelse med armlängdsprincipen. Antagandena bör utformas på så sätt att prissättningsbeskedet fortsätter att vara tillämpligt när de förhållanden som omfattas av de avgörande antagandena ligger inom vissa marginaler. När antagandena inte längre är giltiga krävs i princip en översyn av prissättningsbeskedet. De fakta som presenteras i en ansökan om prissättningsbesked kommer, i princip och där så är möjligt, att granskas av skatteförvaltningen. När det krävs inhämtas kompletterande förklaringar och information från näringsidkaren.

I princip är giltighetstiden för ett prissättningsbesked begränsad till 3–5 år och samtidigt anpassad till andra staters legala krav. Undantag kan göras, t.ex. när fråga är om långtidskontrakt eller stora investeringar i Nederländerna. Den maximala giltighetsperioden är dock tio år.

Även om ett prissättningsbesked normalt sett är tillämpligt på framtida transaktioner kan transaktionen eller transaktioner som har samband med ansökan helt eller delvis ha genomförts innan någon överenskommelse träffats. I sådana fall kan prissättningsbeskedet bli tillämpligt på redan genomförda transaktioner under förutsättning att näringsidkaren begärt detta.

Genom revision, som kan initieras av den lokala skatteinspektören, kontrolleras om näringsidkaren följer prissättningsbeskedet. Revisionen omfattar också en kontroll av om de avgörande antagandena i prissättningsbeskedet är uppfyllda och – om så inte är fallet – om beskedet behöver justeras eller därigenom har upphört att gälla.

Om det under löptiden för ett prissättningsbesked inträffar förändringar i de förutsättningar och villkor på vilka beskedet vilar är näringsidkaren skyldig att omedelbart underrätta skatteförvaltningen om detta. Näringsidkaren ska vidare, i samband med att deklaration lämnas, intyga att samtliga i prissättningsbeskedet uppställda villkor och förutsättningar är uppfyllda samt i övrigt lämna de uppgifter som följer av beskedet.

Vid giltighetstidens utgång är det möjligt för näringsidkaren att ansöka om en förlängning på liknande villkor.

För att minska den administrativa bördan för små och medelstora företag finns särskilda lättnader i ett särskilt program för sådana företag.

Material som ges in i ett prissättningsärende får användas i skatteförvaltningens övriga beskattningsverksamhet.

Förfarandet är avgiftsfritt.

4.4.7 Nya Zeeland

Skattskyldiga näringsidkare kan ansöka om prissättningsbesked i enlighet med reglerna om bindande förhandsbesked.

Skatteförvaltningen handlägger ärenden om prissättningsbesked och får besluta om bindande prissättningsbesked vad avser frågor rörande tolkning av prissättningsreglerna i den nya zeeländska skattelagstiftningen.

En näringsidkare som ansöker om ett prissättningsbesked är skyldig att betala för samtliga med beskedet förenade kostnader.

Ett prissättningsbesked är, under dess giltighetstid, bindande för skatteförvaltningen under förutsättning att de i beskedet uppställda villkoren är för handen, att näringsidkaren inte förvränger eller undanhåller för beskedet relevant information.

Näringsidkaren är skyldig att i sin deklaration ange att ett prissättningsbesked har meddelats.

Meddelade prissättningsbesked publiceras inte.

Material som ges in i ett prissättningsärende får inte användas i skatteförvaltningens övriga beskattningsverksamhet.

4.4.8 Spanien

Ett prissättningsbesked kan, förutom tillämplig prissättningsmetod, även avse underkapitalisering samt avdrag för forsknings- och utvecklingskostnader och förvaltningstjänster. Det är möjligt att få uni-, bi- och multilaterala prissättningsbesked.

Enligt artikel 16.6 i den spanska bolagsskattelagen har en näringsidkare rätt att ansöka om prissättningsbesked. Innan en ansökan kan ges in ska dock ett förmöte hållas. Revisionsavdelningen vid den spanska skatteförvaltningen handlägger ansökningar om prissättningsbesked.

Ett prissättningsbesked är tillämpligt under de fyra år som följer närmast efter det att beskedet meddelades. Från och med den 1 december 2006 kan ett prissättningsbesked också göras tillämpligt på det år under vilket förhandlingarna avslutades och året dessförinnan, allt under förutsättning att bolagsdeklaration för de aktuella åren inte getts in.

Näringsidkaren kan, under förutsättning att några betydande förändringar av de underliggande förhållandena inte ägt rum, begära en förlängning av prissättningsbeskedet.

Det är inte möjligt att överklaga ett prissättningsbesked som sådant. Däremot inverkar ett prissättningsbesked inte på näringsidkarens möjligheter att överklaga de aktuella taxeringarna.

Den information som ges in till skatteförvaltningen i samband med förmötet och i ansökan får uteslutande användas i det aktuella ärendet om prissättningsbesked. Detta gäller även om ansökan avvisas. Prop. 2009/10:17

4.4.9 Storbritannien

Storbritannien introducerade 1999 ett program med prissättningsbesked. Ett prissättningsbesked är en bindande överenskommelse mellan näringsidkaren och skatteförvaltningen. Prissättningsbesked kan ges både för ett eller flera företag inom en företagsgrupp och för företag med huvudkontor i en stat och fast driftställe i en annan stat.

Ett prissättningsbesked kan omfatta samtliga transaktioner i hela företaget eller begränsas till t.ex. en särskild produktlinje eller koncernintern tjänster. Prissättningsbesked anses särskilt värdefulla vid världsomspännande finansiell verksamhet, joint ventures, värdering av unika immateriella tillgångar, arrangemang för kostnadsfördelning, situationer då de traditionella prissättningsmetoderna visar sig olämpliga och vid större omstruktureringar.

I första hand lämnas bi- eller multilaterala prissättningsbesked, men även unilaterala prissättningsbesked kan lämnas om en avtalslutande stat avböjer att medverka till en överenskommelse.

Förmöten hålls och inför ett sådant möte förutsätts näringsidkaren beskriva de transaktioner och affärsrelationer som ansökan om prissättningsbesked ska avse. Avsikten är att på detta stadium utvärdera huruvida frågan är tillräckligt komplex.

Ärenden om prissättningsbesked handläggs av det brittiska skatteverket. Brittisk behörig myndighet ansvarar för förhandlingarna med den andra staten.

En ansökan ska innehålla viss detaljerad information och utredning men i praktiken kan detta förenklas, särskilt efter att ett förmöte har hållits. Antaganden i näringsidkarens förslag testas och utredning företas med bl.a. besök vid företagets anläggningar eller forskningscenter, varvid personalen kan intervjuas. Krav på ytterligare information kan föranledas av krav från den behöriga myndigheten i den andra staten.

En ansökan som inte uppfyller kriterierna kan avslås. Detta gäller situationer som inte är tillräckligt komplexa, t.ex. om jämförbarhetstal utan svårighet kan identifieras eller en traditionell prissättningsmetod står till buds.

Vidare kan en ansökan avslås om den inte innehåller tillräcklig information, om förslaget inte överensstämmer med engelsk lag eller OECD:s riktlinjer, om transaktionerna bara är hypotetiska och inte allvarligt menade eller om ett fortsatt förfarande innebär ett ineffektivt utnyttjande av tillgängliga resurser.

Innehållet i den ömsesidiga överenskommelsen överförs till ett avtal mellan skatteförvaltningen och den enskilde där villkoren för överenskommelsen framgår.

Ett prissättningsbesked ges för 3–5 år och kan påverka bedömningen för tidigare år om förhållandena i huvudsak varit oförändrade.

Förfarandet är avgiftsfritt.

4.4.10 Tyskland

I Tyskland skattskyldiga näringsidkare kan ansöka om prissättningsbesked. Tyskland har inga formella regler för hur man ska ansöka om, förhandla om och utfärda prissättningsbesked. Av den tyska konstitutionen följer dock att skatteförvaltningen inte får ingå bindande avtal med de skattskyldiga. I Tyskland utfärdar skatteförvaltningen i stället ett prissättningsbesked i form av ett administrativt beslut. Under 2006 utfärdade skatteförvaltningen administrativa riktlinjer om förfarandet.

Det tyska finansdepartementet utfärdar inte unilaterala prissättningsbesked.

Inga formella krav uppställs om att förmöten ska hållas men de anses i praktiken vara nödvändiga.

Ärenden om prissättningsbesked handläggs vid det tyska finansdepartementet. Förutom finansdepartementet deltar också det lokala skattekontoret (inklusive skatterevisorer) regelmässigt i förfarandet. Därutöver kan också revisorer vid det federala skattekontoret delta.

Prissättningsbesked meddelas aldrig mot näringsidkarens vilja och man diskuterar ärendet löpande med näringsidkaren. Näringsidkaren kan alltså när som helst återkalla sin ansökan.

Ett prissättningsbesked kan få tillbakaverkande effekt om näringsidkaren kan visa att de faktiska förhållandena är oförändrade mellan åren. Då ett prissättningsbesked inte lagligen kan binda skatteförvaltningen för förfluten tid betraktas överenskommelserna i denna del i realiteten som en ömsesidig överenskommelse.

Tyskland uppställer inga formella komplexitetskrav.

Handlingar som ges in i ett ärende om prissättningsbesked får användas fritt av den tyska skatteförvaltningen.

I Tyskland tas avgifter ut och dessa baseras på antalet stater (exklusive Tyskland) som omfattas av ansökan.

4.4.11 USA

USA införde 1991 ett program med prissättningsbesked inom koncerner. Programmet innefattar ett frivilligt förfarande där den amerikanska skatteförvaltningen (IRS) och näringsidkarna ges möjlighet att lösa prissättningsfrågor på ett framåtsyftande, principiellt och samverkande sätt i enlighet med intern rätt och tillämpligt skatteavtal. Ett prissättningsbesked är ett mellan en näringsidkare och IRS bindande avtal. Om näringsidkaren inte följer prissättningsbeskedet har IRS möjlighet att antingen genomdriva dess tillämpning eller att återkalla eller upphäva det.

Prissättningsbesked kan ges unilateralt men behörig myndighet kan på näringsidkarens begäran försöka förhandla fram ett bilateralt prissättningsbesked med en avtalsstat som berörs av den aktuella prissättningsfrågan. Näringsidkaren måste förklara skälen till att ett bi- eller multilateralt prissättningsbesked inte söks.

Näringsidkaren kan begära att ett förmöte hålls för att diskutera lämpligheten av ett prissättningsbesked. På mötet klargörs vilken information,

utredning och analyser som sannolikt behövs för att bedöma en ansökan. Näringsidkaren kan på detta stadium vara anonym.

I USA skattskyldiga näringsidkare kan ansöka om ett prissättningsbesked. Ansökan ska ges in senast den sista dagen för att lämna den federala självdeklarationen det första år som prissättningsbeskedet ska omfatta.

Ärenden om prissättningsbesked handläggs av IRS och förhandlingar med utländsk stat handhas av behörig myndighet. Förfarandet i ärenden om prissättningsbesked innebär att näringsidkaren i sin ansökan föreslår en prissättningsmetod och samtidigt visar att metoden ger det mest representativa resultatet utifrån ”den bästa metoden” i den mening som sägs i den interna skattelagen.

För att undvika dröjsmål och onödigt arbete bör den formella ansökan vara fullständig. Ansökan ska sålunda innehålla den information som behövs för att fullt ut värdera näringsidkarens förslag och anpassas till förhållandena i det enskilda fallet. Ansökan ska även uppta avgörande antaganden. Ett sådant antagande kan beskrivas som ett kontinuerligt gällande förhållande som hänför sig till näringsidkaren, en tredje part, en näringsgren eller affärs- och ekonomiska förhållanden med betydelse för den föreslagna metoden. Avgörande antaganden kan avse t.ex. ett speciellt sätt att bedriva affärsverksamhet, en särskild företags- eller affärsstruktur eller en förväntad ökad affärsvolym.

IRS gör en utvärdering av ansökan genom att analysera de till ansökan fogade uppgifterna tillsammans med annan relevant information.

En ansökan kan avvisas om den skulle strida mot sund skattepolicy.

I prissättningsbeskedet specificeras vilka transaktioner som omfattas, prissättningsmetod, villkor, lämpliga justeringar, avgörande antaganden rörande framtida händelser samt villkoren för årlig rapportering.

Prissättningsbeskedet ger näringsidkaren en garanti för att IRS kommer att anse att resultatet av den överenskomna prissättningsmetoden är förenliga med armlängdsprincipen så länge näringsidkaren uppfyller de avtalade villkoren.

Den normala giltighetstiden för ett prissättningsbesked är åtminstone fem år om inte näringsidkaren kan ge övertygande skäl för en kortare tidsperiod. På näringsidkarens begäran och med IRS godkännande kan ett prissättningsbesked vara tillämpligt på tidigare år. Om en ansökan om prissättningsbesked ges in under en pågående revision samordnas förfarandena för att undvika dubbelarbete.

Ett prissättningsbesked kan återkallas med retroaktiv verkan i händelse av brottslig handling, upphävas om oriktig uppgift lämnas eller vid bristande samarbete. Det kan även revideras om de avgörande antagandena förändras. Villkoren i ett prissättningsbesked kan följas upp vid revision men detta innebär inte en omprövning av den i beskedet fastlagda metoden.

Om konfidentiell information krävs söker IRS upprätthålla sekretessen med annan stat. All information ska vara tillgänglig för samtliga berörda stater och vid bilaterala prissättningsbesked ska den årliga rapporteringen ske samtidigt.

Faktauppgifter som en näringsidkare ger in i ett ärende om prissättningsbesked får användas fritt av IRS. Detta gäller också i de fall ansökan avvisas.

5 Förslag

5.1 Prissättningsbesked

Regeringens förslag: Ett särskilt förfarande för prissättningsbesked införs.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen, FAR SRS, Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms Universitet och Sveriges Advokatsamfund* tillstyrker införandet av en möjlighet att lämna prissättningsbesked. *Finansbolagens förening, Svea Hovrätt och Företagarna* har inte några invändningar mot förslaget. *Kammarrätten i Göteborg* ser fördelar med förslaget. *Näringslivets skattedelegation*, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Stockholms Handelskammare* anslutit sig, menar att ett formaliserat förfarande för prissättningsbesked är önskvärt. Skattedelegationen menar dock att det inte fullt ut är möjligt att bedöma om det förslag som presenteras i promemorian uppfyller målen och att förslaget därför bör vara föremål för ytterligare beredning. Även om förslaget införs med beaktande av delegationens synpunkter måste systemet med prissättningsbesked efter en tid av två år utvärderas. Om det vid en sådan utvärdering framkommer att det föreligger ett behov av lagändringar måste lagstiftningen omgående ses över. *Bokföringsnämnden* har inte några synpunkter på det remitterade förslaget då det inte direkt berör deras ansvarsområde. *NUTEK* avstyrker genomförandet av förslaget till lag om prissättningsbesked.

Skälen för regeringens förslag: Företag som genom exempelvis dotterbolag eller fasta driftställen bedriver verksamhet i flera stater är i dag vanligt förekommande. De interna transaktionerna inom dessa företag och företagsgrupper är ofta omfattande och rör stora belopp. Allt fler skatteförvaltningar har därför börjat intressera sig för att kontrollera prissättningen av internationella transaktioner mellan företag i intressegemenskap. De vägledande principerna om att transaktioner ska ske på armlängdsmässiga villkor återfinns i de skatteavtal som Sverige har ingått i bestämmelser motsvarande artikel 9 i OECD:s modell för skatteavtal beträffande inkomst och förmögenhet (modellavtalet) och, vad gäller fasta driftställen, även artikel 7 i modellavtalet. I svensk intern rätt återfinns samma princip i den s.k. korrigeringsregeln i 14 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229). Se vidare avsnitt 4.1.1.

Bedömningen av vad som kan accepteras som ett armlängdsmässigt pris är i många fall komplicerad och ger utrymme för olika uppfattningar. I de fall som skatteförvaltningen i någon av de berörda staterna ifrågasätter företagets bedömning och höjer taxeringen uppkommer internationell ekonomisk dubbelbeskattning (beskattning av samma inkomst hos olika personer), vilken måste lösas genom interna rättsprocesser och/eller med stöd av skatteavtalen. Sådana processer tar ofta lång tid

och är komplexa. Mot denna bakgrund menar regeringen att möjligheten att genom ett prissättningsbesked i förväg få prövat om de berörda staterna kan acceptera att de principer och metoder som företaget avser att använda för att prissätta en transaktion ger ett armlängdsmässigt resultat i det aktuella fallet är ett viktigt komplement till möjligheterna att i efterhand få dubbelbeskattning undanröjd. Ett sådant förfarande har också sedan länge efterfrågats av näringslivet.

I OECD:s riktlinjer uttalas att prissättningsbesked faller in under bestämmelserna om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse i artikel 25 i modellavtalet (se vidare avsnitt 4.2.2). Regeringen delar uppfattningen att en ömsesidig överenskommelse avseende prissättningsbesked kan ingås med stöd av bestämmelser motsvarande artikel 25 i modellavtalet. Sverige har skatteavtal med ett stort antal stater vilka innehåller sådana bestämmelser. Redan med dagens regelsystem är det således möjligt att i förhållande till ett stort antal stater ingå en ömsesidig överenskommelse och att därefter lämna ett prissättningsbesked. Det är också med stöd av dessa bestämmelser som regeringen beslutat om redan utfärdade prissättningsbesked, se vidare under avsnitt 4.1.2.

I och med att systemet med prissättningsbesked inte är reglerat på annat sätt än genom skatteavtalen är det i och för sig mycket flexibelt. Systemet är dock förenat med stor osäkerhet om vad som gäller i fråga om t.ex. Skatteverkets, näringsidkarens respektive domstolarnas bundenhet av ett sådant prissättningsbesked och möjligheten att ändra en taxering till följd av ett prissättningsbesked. Det råder också osäkerhet om följderna av att i ett prissättningsbesked uppställda villkor inte efterlevs, t.ex. frågan om näringsidkaren kan eftertaxeras i fall då villkoren inte har följts.

Ett syfte med ett system med prissättningsbesked är att skapa större förutsebarhet för de skattskyldiga i komplicerade prissättningsfrågor. För att uppnå detta syfte och få ett väl fungerande system med prissättningsbesked är det lämpligt att regler införs som klart anger ramarna för ett sådant system. De flesta remissinstanser är positiva till att ett särskilt förfarande för prissättningsbesked införs. NUTEK har som enda remissinstans avstyrkt genomförande av förslaget. NUTEK har i stället föreslagit en annan ordning för att lämna prissättningsbesked, se nedan i avsnitt 5.5.

Regeringen anser det lämpligt att införa ett nytt förfarande för prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Vad NUTEK har anfört föranleder enligt regeringens mening inte någon annan bedömning.

För att uppnå den önskade effekten av ett förfarande för prissättningsbesked är det viktigt att förfarandet fungerar väl och att företagen anser sig kunna nyttja förfarandet. Av särskild vikt för ett väl fungerande förfarande är att ärendehanteringens effektivitet och ändamålsenlighet. Mot den bakgrunden kommer regeringen att efter två år från ikraftträdandet göra en uppföljning av hur det nya förfarandet har tillämpats.

Regeringens förslag: Regler rörande prissättningsbesked tas in i en ny lag, lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Sveriges Advokatsamfund* menar att det bör övervägas om inte prissättningsbesked – i stället för på förslaget sätt – ska hanteras inom ramen för förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor. Fördelen med att använda motsvarande reglering som förhandsbesked är enligt Advokatsamfundet att de skattskyldiga erhåller bindande besked. Vidare kommer ansökan att behandlas oberoende av Skatteverkets överväganden och därmed mer objektivt. Advokatsamfundet anför vidare att det normala prissättningsbeskedet utgör ett civilrättsligt avtal mellan parterna, dvs. den skattskyldige och Skatteverket i föreliggande förslag.

Skälen för regeringens förslag: Avsikten med ett system med prissättningsbesked är att skapa ett komplement till de nuvarande traditionella legala och administrativa mekanismerna för att lösa prissättningsfrågor. Huvudsyftet med ett system med prissättningsbesked är således att tillhandahålla en möjlighet att skapa förutsebarhet och förhindra internationell ekonomisk dubbelbeskattning. Det är därför viktigt att det svenska systemet ges en utformning som gör det möjligt att uppnå dessa mål i förhållande till andra stater som har ett system med prissättningsbesked.

En lämplig utgångspunkt är mot denna bakgrund att vid utformningen av förfarandet utgå från OECD:s riktlinjer på prissättningsområdet och EU-kommissionens rapport, (COM (2007) 71 final) den 26 februari 2007, om det arbete som utförts inom EU Joint Transfer Pricing Forum på detta område. Enligt OECD:s riktlinjer och EU-kommissionens rapport är ett prissättningsbesked ett arrangemang där man i förväg fastställer principer och metoder (t.ex. prissättningsmetod, jämförelseobjekt och lämpliga justeringar av dessa samt avgörande antaganden såvitt avser framtida händelser) för att för en viss tidsperiod fastställa skattemässigt godtagbara internpriser inom en företagsgrupp.

Sveriges Advokatsamfund har föreslagit att förfarandet för förhandsbesked i skattefrågor kan användas även för sådana prissättningsbesked som nu är i fråga.

Förhandsbesked enligt lagen om förhandsbesked i skattefrågor lämnas normalt i rättsfrågor och inte i bedömningsfrågor. Ett prissättningsbesked omfattar en prövning av prissättningen av internationella transaktioner. Fråga är därvid om ärenden som regelmässigt innehåller komplicerade bedömningsfrågor. Prövningen av en ansökan om prissättningsbesked förutsätter vidare att förhandlingar sker och en överenskommelse ingås med företrädare för en annan stat. Sådana överenskommelser kan bara ingås av behörig myndighet enligt skatteavtalet, vanligtvis regeringen eller Skatteverket. Handläggningen av en ansökan om prissättningsbesked avviker därmed från vad som gäller för förhandsbesked i skattefrågor. Enligt regeringens mening kan det mot denna bakgrund inte anses

lämpligt att införliva prissättningsbeskeden i förfarandet för förhandsbesked i skattefrågor.

Vad gäller förhållandet mellan prissättningsbesked och förhandsbesked i skattefrågor så kan det noteras att lagen om förhandsbesked i skattefrågor är tillämplig t.ex. när det gäller den rättsliga innebörden av den i 14 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229) intagna korrigeringsregeln. Teoretiskt sett skulle således en näringsidkare kunna få såväl prissättningsbesked som förhandsbesked i en fråga som berör prissättning mellan företag i intressegemenskap. Eftersom frågor rörande prissättning mellan företag i intressegemenskap, utöver de rent rättsliga frågorna, inrymmer komplicerade bedömningsfrågor lämnas förhandsbesked normalt inte enligt lagen om förhandsbesked i skattefrågor i dessa fall. Någon särskild reglering av förhållandet mellan prissättningsbesked och förhandsbesked i skattefrågor är enligt regeringens bedömning inte nödvändig.

I flertalet stater som har ett system med prissättningsbesked utgör beskedet ett mellan skatteförvaltningen och näringsidkaren upprättat och för båda parter bindande civilrättsligt avtal. Något förfarande enligt vilket Skatteverket ingår civilrättsligt bindande avtal i en skattefråga med en skattskyldig existerar inte i Sverige. Regeringen menar att det inte är nödvändigt att införa en sådan ordning för att uppnå den förutsebarhet i prissättningsfrågor som eftersträvas genom införandet av ett system med prissättningsbesked (jfr redogörelsen för det tyska systemet i avsnitt 4.4.9). Regeringen bedömer att den eftersträvalda förutsebarheten kan uppnås genom ett förfarande där den handläggande myndigheten lämnar ett prissättningsbesked och det i lag regleras vilka effekter ett sådant besked har. En reglering om prissättningsbesked bör därför ske i form av en lag.

Regeringen föreslår att bestämmelser om prissättningsbesked tas in i en ny lag, lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.3 Omfattningen av ett prissättningsbesked

Regeringens förslag: Prissättningsbesked ska kunna lämnas avseende internationella transaktioner mellan parter som är i ekonomisk intressegemenskap. Möjlighet att lämna prissättningsbesked ska även föreligga vid mellanhavanden mellan ett företag och dess fasta driftställe.

Ett prissättningsbesked ska vara tillämpligt när statlig och kommunal inkomstskatt ska bestämmas.

Promemorians förslag: Promemorians förslag innehåller inte någon bestämmelse som anger för vilka skatter ett prissättningsbesked är tillämpligt. Promemorians förslag överensstämmer i övrigt med regeringens förslag.

Remissinstanserna: FAR SRS finner att det är angeläget att prissättningsbesked kan lämnas även inom momsområdet. Från och med årsskiftet 2008 gäller nya momsregler vid under- och överprisöverlåtelse mellan närstående parter och som även gäller vid gränsöverskridande handel. Svenska Bankföreningen anför att det bör uttryckligen framgå av

förslaget att prissättningsbesked också ska kunna omfatta huruvida en tjänst ska prissättas ända ned till noll kronor, dvs. utgöra en aktieägar-kostnad vars värde är noll kronor för dotterbolaget. I klagörande syfte föreslår Bankföreningen att en definition av institutet prissättningsbesked tas in i den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Skälen för regeringens förslag: Regeringen föreslår att prissättningsbesked ska kunna lämnas avseende internationella transaktioner mellan parter som befinner sig i ekonomisk intressegemenskap. Ekonomisk intressegemenskap kan föreligga antingen genom ägande eller genom deltagande i ledning och övervakning, se vidare avsnitt 5.4.3.

Ett förfarande för prissättningsbesked kan främst förväntas vara av intresse för bolag som ingår i internationella koncerner eftersom där ofta sker komplicerade och omfattande transaktioner mellan bolagen. Ett behov av prissättningsbesked kan dock finnas även vid transaktioner mellan andra företag som befinner sig i intressegemenskap. Regeringen finner därför inte skäl att utesluta näringsidkare som bedriver näringsverksamhet på annat sätt än i bolagsform från möjligheten att söka prissättningsbesked. Det föreslagna systemet med prissättningsbesked omfattar därför alla näringsidkare. Uttrycket näringsidkare är inte särskilt definierat i inkomstskattelagen (1999:1229, IL) men används i en allmän betydelse för att beskriva både juridiska personer och fysiska personer som bedriver näringsverksamhet (se prop. 1999/2000:2, Del 1, s. 514). I lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner används begreppet näringsidkare i denna allmänna betydelse och omfattar även utländska motsvarigheter till svenska näringsidkare. Användningen av begreppet näringsidkare överensstämmer med användningen av begreppet i bestämmelserna i 14 kap. 19 och 20 §§ IL. Att en utländsk näringsidkare ska vara eller förväntas bli skattskyldig i Sverige för att ha rätt att ansöka om prissättningsbesked här i landet framgår av avsnitt 5.6.

Enligt regeringens bedömning är det lämpligt att prissättningsbesked kan lämnas inte bara vid internationella transaktioner mellan olika företag i ekonomisk intressegemenskap, utan också vid motsvarande mellanhavanden mellan ett företag och dess eller ett närstående företags fasta driftställen. En bestämmelse av denna innebörd har därför tagits in i 3 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Som angetts i avsnitt 5.2 är ett prissättningsbesked enligt OECD:s riktlinjer och EU:s rapport ett arrangemang där man i förväg fastställer principer och metoder (t.ex. prissättningsmetod, jämförelseobjekt och lämpliga justeringar av dessa samt avgörande antaganden såvitt avser framtida händelser) för att för en viss tidsperiod fastställa skattemässigt godtagbara internpriser inom en företagsgrupp. Ett prissättningsbesked ingås med stöd av ett skatteavtal. Bestämmelserna i relevant skatteavtal tillsammans med intern lagstiftning utgör en ram för vad ett prissättningsbesked kan omfatta och hur prissättningen ska ske. Detta innebär exempelvis att den s.k. armlängdsprincipen i skatteavtalen (artikel 9 i OECD:s modellavtal) ska tillämpas. I den mån beskattningsrätten är mer begränsad enligt svensk intern rätt än enligt skatteavtalet är dock den interna rätten avgörande för vad beskedet kan omfatta.

Vad avser *FAR SRS* uppfattning att prissättningsbesked även ska kunna lämnas på momsområdet kan följande konstateras. De prissättningsbesked som avses i den föreslagna lagstiftningen har sin grund i att en överenskommelse ingås mellan de berörda staterna med stöd av bestämmelser i ett skatteavtal. Tillämpliga bestämmelser i skatteavtalen omfattar normalt bara skatt på inkomst och kapital, dvs. inte mervärdesskatt. Det är mot denna bakgrund inte lämpligt att låta prissättningsbeskeden omfatta frågor om mervärdesskatt. En fråga som ändå bör kunna uppkomma är om ett lämnat prissättningsbesked ska kunna vara tillämpligt och därmed vara bindande för Skatteverket vid fastställande av underlaget för mervärdesskatt. Underlag för mervärdesskatt bestäms separat från underlaget för inkomstskatt och regleras helt genom de särskilda reglerna i mervärdesskattelagen (1994:200) vilka har sin grund i EG-rätten. Underlag för mervärdesskatt utgörs enligt huvudregeln av den faktiska ersättningen för varan eller tjänsten. Bara i vissa begränsade situationer har undantag gjorts i syfte att förhindra skatteundandragande eller skatteflykt. Bedömningen av om en transaktion ska omvärderas enligt mervärdesskattelagen görs därvid delvis mot en annan bakgrund och i ett annat syfte än den bedömning av prissättningen som sker i ett prissättningsbesked. Mot denna bakgrund finner regeringen att ett prissättningsbesked inte bör vara tillämpligt vid bestämmande av underlag för mervärdesskatt. För att förtydliga den avsedda tillämpligheten av ett prissättningsbesked bör det i lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner anges att prissättningsbeskedet är tillämpligt när statlig och kommunal inkomstskatt ska bestämmas.

Svenska Bankföreningen anför att det uttryckligen bör framgå av förslaget att prissättningsbesked också ska kunna omfatta frågan om en tjänst ska prissättas ända ned till noll kronor, dvs. utgöra en aktieägarkostnad vars värde är noll kronor för dotterbolaget. Regeringen konstaterar att frågan om koncerninterna tjänster, dvs. tjänster som ett företag inom gruppen utför för ett annat företag inom gruppen, är en relativt vanligt förekommande fråga inom internprissättningsområdet. I OECD:s riktlinjer för prissättning diskuteras särskilt i vilka fall och hur ersättning ska tas ut för koncerninterna tjänster. Det kan antas att frågor om gränsdragningen mellan sådana tjänster för vilka ersättning ska tas ut och sådana tjänster för vilka ersättning inte ska tas ut, kan ingå som en del av ett ärende som avser prissättning av koncerninterna tjänster. Det torde dock även förekomma att ärenden som bara rör frågan om en koncernintern tjänst ska ersättas har stor betydelse för företaget. Under förutsättning att frågan kan prövas genom att ta fram sådana principer och metoder för prissättning som utgör ett prissättningsbesked och att bestämmelserna i den föreslagna 12 § 1 om att ansökan inte ska avse en fråga av enkel beskaffenhet eller transaktioner av mindre omfattning är uppfyllda, menar regeringen att en inte alltför restriktiv tolkning bör kunna göras av om detta utgör prissättning. Eftersom ett prissättningsbesked förutsätter att en ömsesidig överenskommelse först ingås med den andra staten, se avsnitt 5.9.6, kommer dock bedömningen av om ett prissättningsbesked kan lämnas när ansökan avser frågan om en koncernintern tjänst ska prissättas eller inte även att bli beroende av den andra statens inställning i frågan. Någon särskild reglering av detta i den föreslagna lagen är därför enligt regeringens mening inte lämplig.

Svenska Bankföreningen har föreslagit att en definition av begreppet prissättningsbesked ska tas in i den föreslagna lagen i klargörande syfte. Av den föreslagna lagen framgår att med prissättningsbesked avses ett besked om framtida prissättning av internationella transaktioner mellan parter som befinner sig i ekonomisk intressegemenskap. Vissa förutsättningar för att prissättningsbesked ska lämnas framgår vidare av lagen, se avsnitt 5.9. Regeringen finner inte att det finns anledning att utöver detta införa en definition av institutet prissättningsbesked.

Bestämmelser av nu angiven innebörd har tagits in i 1 och 3 §§ i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.4 Definitioner m.m.

5.4.1 Termer och uttryck

Regeringens förslag: Termer och uttryck som används i den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner ska ha samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229, IL), om inget annat anges.

De termer och uttryck som används ska också omfatta motsvarande utländska företeelser om det inte anges eller framgår av sammanhanget att bara svenska företeelser avses.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Promemorians förslag innehåller dock inte något klargörande av att termer och uttryck omfattar motsvarande utländska företeelser.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Med hänsyn till att den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner har en nära koppling till bestämmelserna i inkomstskattelagen är det naturligt att termer och uttryck ska ha samma betydelse och tillämpningsområde som i den lagen. Exempelvis finns en definition av begreppet fast driftställe i 2 kap. 29 § IL och av begreppet skatteavtal i 2 kap. 35 § IL.

Av 2 kap. 2 § första stycket IL framgår att de termer och uttryck som används i inkomstskattelagen också omfattar motsvarande utländska företeelser, om det inte anges eller framgår av sammanhanget att bara svenska företeelser avses. Detta bör även gälla vid tillämpning av lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Motsvarande bestämmelse har därför tagits in i denna lag. Det innebär exempelvis att utländska motsvarigheter till svenska näringsidkare omfattas av lagen.

En bestämmelse av nu angivet innehåll har tagits in i 2 § i den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Regeringens förslag: Vid tillämpningen av den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner ska ett fast driftställe som en näringsidkare har i en annan stat än den där näringsidkaren hör hemma kunna anses vara en sådan part i en internationell transaktion för vilken prissättningsbesked kan lämnas.

Promemorians förslag: Promemorian innehåller en delvis avvikande skrivning i denna del.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Den föreslagna lagen ska, såsom anförts i avsnitt 5.3 även omfatta mellanhavanden mellan ett företag och dess fasta driftställe i en annan stat. Mot denna bakgrund ska ett fast driftställe i dessa fall kunna ses som en sådan part i en transaktion som avses i 1 § i den föreslagna lagen.

Den föreslagna bestämmelsen innebär vidare att ett fast driftställe kan ses som part även i andra transaktioner, såsom i fall då en transaktion sker mellan ett företags fasta driftställe och ett annat företag som befinner sig i ekonomisk intressegemenskap med det först nämnda företaget. Om det fasta driftstället på detta sätt bör ses som part i transaktionen eller om det är näringsidkaren som helhet som bör ses som part i transaktionen får bedömas från fall till fall och efter samråd med den andra staten som är berörd av ansökan.

Bestämmelser av nu angivet innehåll har tagits in i 3 § i den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.4.3 Ekonomisk intressegemenskap

Regeringens förslag: Ekonomisk intressegemenskap ska anses föreligga om en näringsidkare, direkt eller indirekt, deltar i ledningen eller övervakningen av en annan näringsidkares företag eller äger del i detta företags kapital, eller samma personer direkt eller indirekt, deltar i ledningen eller övervakningen av de båda företagen eller äger del i dessa företags kapital.

Promemorians förslag: Promemorian innehåller inte någon definition av ekonomisk intressegemenskap utan i stället en hänvisning till motsvarande uttryck i inkomstskattelagen.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag: I promemorian hänvisas vad avser begreppet ekonomisk intressegemenskap till 14 kap. 19 och 20 §§ IL. Begreppet ekonomisk intressegemenskap är ett centralt begrepp i lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner och enligt regeringens mening kan läsningen av lagtexten underlättas av att begreppet ekonomisk intressegemenskap definieras i lagtexten i stället för genom en hänvisning till inkomstskattelagen.

Av 14 kap. 19 § IL framgår att resultatet av en näringsverksamhet ska korrigeras om det bl.a. finns sannolika skäl att anta att det finns en ekonomisk intressegemenskap mellan parterna. I 14 kap. 20 § IL anges

när ekonomisk intressegemenskap ska anses föreligga. Bedömningen i 14 kap. 19 och 20 §§ IL av om ekonomisk intressegemenskap föreligger har till syfte att avgränsa de fall där Skatteverket får korrigera näringsverksamhetens resultat. Bestämmelserna är därför utformade utifrån att det ska finnas sannolika skäl att anta att ekonomisk intressegemenskap föreligger. I lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner är det i stället fråga om ett frivilligt ansökningsförfarande där avsikten bara är att avgränsa de situationer som lagen avser att omfatta. En viss skillnad föreligger därmed mellan de olika situationerna. Enligt regeringens mening är det dock lämpligt att i lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner utforma bestämmelsen om ekonomisk intressegemenskap med utgångspunkt i de i 14 kap. 20 § IL angivna situationerna där ekonomisk intressegemenskap anses föreligga. Bestämmelsen utgör dock en fristående definition av ekonomisk intressegemenskap och inte, som är fallet för 14 kap. 20 § IL, en del av bedömningen av om det finns sannolika skäl för ekonomisk intressegemenskap.

I lagrådsremissen föreslogs att det skulle klargöras att definitionen av ekonomisk intressegemenskap även skulle omfatta förhållandet mellan ett företag och dess fasta driftställe, om det fasta driftstället ses som part enligt 1 §. *Lagrådet* har ifrågasatt om det inte är överflödigt att föreskriva att ekonomisk intressegemenskap ska anses föreligga mellan det fasta driftstället och näringsidkaren, eftersom driftstället ingår i näringsidkarens verksamhet och det just är på grund av detta förhållande som ett fast driftställe vid tillämpning av lagen har behövt anses vara part.

Såsom Lagrådet uttalar utgör det fasta driftstället en del av näringsidkarens verksamhet. Att det fasta driftstället ses som part i transaktionen ändrar inte på detta förhållande. Regeringen kan därför dela uppfattningen att det är överflödigt att föreskriva att ekonomisk intressegemenskap föreligger mellan företaget och dess fasta driftställe, även när det senare anses vara en part. Att sådan intressegemenskap föreligger får anses följa redan av att det fasta driftstället utgör en del av näringsidkarens verksamhet. Någon särskild bestämmelse om ekonomisk intressegemenskap mellan näringsidkaren och dennes fasta driftställe bör därmed inte införas.

Inte heller mellan en näringsidkare och en närstående näringsidkarens fasta driftställe kan det anses finnas behov av en särskild bestämmelse om ekonomisk intressegemenskap. Eftersom det fasta driftstället utgör en del av den närstående näringsidkarens verksamhet föreligger ekonomisk intressegemenskap även i detta fall.

Bestämmelser av nu angivet innehåll har tagits in i 4 § i den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.4.4 Jurisdiktioner med vilka Sverige har skatteavtal m.m.

Regeringens förslag: Uttrycket stat ska också omfatta andra jurisdiktioner som Sverige har ingått skatteavtal med.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag: I den föreslagna bestämmelsen anges att den i lagförslagens 3, 12 och 13 §§ använda termen stat även innefattar utländsk jurisdiktion som Sverige har ingått skatteavtal med. Härigenom kommer t.ex. Färöarna att omfattas av de föreslagna reglerna.

En bestämmelse av nu angivet innehåll har tagits in i 5 § i den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.4.5 Ömsesidig överenskommelse enligt avtalet mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst

Regeringens förslag: Prissättningsbesked ska även kunna lämnas i ett ärende där en ömsesidig överenskommelse om prissättning av internationella transaktioner kan ingås enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst.

Promemorians förslag: Bestämmelsen om ärenden enligt avtalet mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige är något annorlunda utformad än i regeringens förslag.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Enligt regeringens uppfattning bör det vara möjligt för Skatteverket att lämna ett prissättningsbesked också i de fall den aktuella transaktionen sker med ett i Taiwan verksamt närstående företag eller fast driftställe. En möjlighet att ingå ömsesidig överenskommelse i dessa fall följer av det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst. Lagen om prissättning av internationella transaktioner ska därför kunna tillämpas även i dessa fall.

En bestämmelse av nu angivet innehåll har tagits in i 6 § i den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Bestämmelsen har placerats som 6 § i enlighet med *Lagrådets* förslag. Regeringen finner dock inte anledning att, såsom föreslagits av Lagrådet, låta bestämmelsen föregås av en egen rubrik.

5.5 Handläggande myndighet

Regeringens förslag: Skatteverket ska vara handläggande myndighet för ärenden om prissättningsbesked och därmed lämna prissättningsbesked och fatta övriga beslut.

Promemorians förslag: Promemorians förslag innehåller bestämmelser om att Skatteverket, med vissa begränsningar, ska vara behörig myndighet att ingå ömsesidiga överenskommelser enligt denna lag. Överensstämmer i övrigt med regeringens förslag.

Remissinstanserna: NUTEK föreslår att beslut även fortsättningsvis ska handhas av Finansdepartementet. Skatteverkets roll i beskattningsbeslut med utredningsskyldighet och sanktionsmöjligheter bör kvarstå. För att underlätta processerna föreslår NUTEK ett alternativt förhåll-

ningssätt. Näringslivets intresse i denna fråga kommer främst från de allra största företagen. Dessa bör tillsammans kunna utveckla en funktion för självreglering, dvs. utveckla normer och hjälpmedel för att skapa enhetliga och trovärdiga processer. Skatteverket bör ha en samrådsroll i kraft av sin service-roll. Ansökningar om prissättningsbeslut bör förberedas av en sådan näringslivsfunktion i samråd med Skatteverket. Ett beslutsunderlag kan sedan underställas Finansdepartementet för beslut och förankring av detta i berörda stater där skatteavtal föreligger. NUTEK anser att en funktion enligt ovan bibehåller rätts säkerheten samtidigt som den administrativa kostnaden begränsas.

Sveriges Advokatsamfund ifrågasätter om inte förfarandet enligt lagen om förhandsbesked är lämpligare än det föreslagna. Den erfarenhet och kompetens som Skatteverket byggt upp och har, kan även vid förfarande inför Skatterättsnämnden komma till användning och tillämpas. Det är enligt Advokatsamfundet inte nödvändigt att det organ som lämnar prissättningsbesked har revisionsbefogenhet.

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Stockholms Handelskammare* anslutit sig, anser att de omständigheter som anges i promemorian leder till att det finns effektivitetsskäl som talar för att Skatteverket är handläggande myndighet för prissättningsbesked samtidigt som det finns principiella tveksamheter mot att Skatteverket ska handlägga prissättningsbeskeden. Detta gäller särskilt med tanke på frågor om sekretess och att beslut avseende prissättningsbesked enligt förslaget inte ska kunna överklagas. Näringslivets skattedelegation vill även framhålla vikten av en snabb handläggning av dessa ärenden. Detta behöver tydligare markeras, helst uttryckligen i lagstiftningen. Om inte en skyndsam handläggning sker kommer prissättningsbeskeden i praktiken inte att fylla någon funktion. En praktisk förutsättning för att här aktuella ärenden ska kunna handläggas skyndsamt är att handläggande myndighet har tillräckliga resurser avsatta för denna uppgift. Det är mycket viktigt att sådana resurser tillsäkras denna verksamhet.

FAR SRS anför bl.a. följande. I promemorian föreslås att Skatteverket ska vara handläggande myndighet. Med hänsyn till att Skatteverket även är tillämpande myndighet föreligger en risk för en konfliktsituation mellan verkets olika funktioner. *FAR SRS* vill därför framhålla vikten av att det finns fungerande ”kinesiska murar” mellan dessa olika enheter inom Skatteverket. Enligt *FAR SRS* kan antalet ansökningar bedömas bli väsentligt högre än de 5 – 10 per år som Skatteverket har uppskattat. Härav följer att det är viktigt i det fortsatta beredningsarbetet att beräkna erforderliga resurser för att också korta ned uppgiven handläggningstid på minst 18 – 36 månader per prissättningsbesked. I sammanhanget måste även beaktas att Skatteverket ges tillräckliga resurser för att bygga upp relevant kunskap.

Svenska Bankföreningen anser att förslaget att Skatteverket ska vara den myndighet som lämnar prissättningsbesked har många fördelar i praktiken. Dock kan en viss tveksamhet finnas på ett mer principiellt plan. Skatteverket utgör samtidigt den sökandes motpart i de ordinarie taxeringsprocesserna och får alltså med förslaget en dubbel roll. Bankföreningen anser vidare att vikten av en snabb handläggning av ärendena tydligare ska markeras, helst uttryckligen i lagstiftningen. Om

inte en skyndsam handläggning eftersträvas kommer prissättningsbeskeden i praktiken inte att fylla någon funktion. Prop. 2009/10:17

Skälen för regeringens förslag

Handläggande myndighet

Det är i dag regeringen som sköter förhandlingarna med berörda avtalsstater och som fattar beslut i ärenden om prissättningsbesked. Skatteverket bistår dock bl.a. med kontroll av i ansökan lämnade uppgifter, avger yttranden i ärendena till regeringen samt taxerar näringsidkarna i enlighet med de i prissättningsbeskedet angivna villkoren. Frågan är nu om ärenden om prissättningsbesked även fortsättningsvis ska handläggas av regeringen eller om dessa ärenden ska flyttas över till Skatteverket eller någon annan – från Skatteverket fristående – myndighet.

Inledningsvis kan här konstateras att regeringen under en längre tid har flyttat över handläggningen av ärenden av förvaltningskaraktär till berörd myndighet. Så har t.ex. ärenden enligt skatteavtal om ömsesidig överenskommelse i fall då dubbelbeskattning föreligger flyttats över till Skatteverket. Det vore således i linje med detta att även flytta den nu aktuella ärendegruppen – prissättningsbesked – från regeringen till en myndighet.

Skatteverket har de internationella kontakter och den kompetens som krävs för att handlägga och följa upp ärenden om prissättningsbesked. Mot denna bakgrund talar effektivitets- och samordningsskäl för att handläggningen av ärenden om prissättningsbesked hanteras inom ramen för Skatteverkets verksamhet. Denna ordning är också den som gäller i flertalet av de stater som har ett system med prissättningsbesked i kraft. Ett flertal remissinstanser har anfört att även om det finns praktiska fördelar och effektivitetsskäl som talar för att Skatteverket ska vara handläggande myndighet för prissättningsbeskeden så finns det vissa principiella tveksamheter eftersom Skatteverket samtidigt är taxerande och tillämpande myndighet.

Regeringen menar dock, även med beaktande av vad som anförts av remissinstanserna, att en handläggning av prissättningsbeskeden inom ramen för Skatteverkets verksamhet får ses som det lämpligaste alternativet. Att bygga upp en motsvarande kompetens och organisation i en fristående myndighet skulle vara kostsamt och inte självklart undanröja de problem som tas upp av remissinstanserna. NUTEK har föreslagit att en annan ordning ska införas där en särskild näringslivsfunktion förbereder beslutsunderlag som sedan underställs Finansdepartementet. Med hänsyn till bl.a. de aktuella frågornas komplexitet, det nära sambandet mellan underlaget i ärendet och förhandlingarna om ömsesidig överenskommelse och de sekretessfrågor som skulle uppkomma ser regeringen inte att en sådan lösning som NUTEK föreslår skulle vara möjlig.

Mot bakgrund av det nu anförda finner regeringen att Skatteverket bör vara handläggande myndighet för prissättningsbeskeden.

För att uppnå syftet med förfarandet är det viktigt att handläggningen av prissättningsbeskeden sker fristående från den ordinarie taxeringsverksamheten och att frågor om tillgång till uppgifter ingivna i ansökan hanteras på ett sätt som inger förtroende för förfarandet. Regeringen ut-

går från att Skatteverket beaktar dessa aspekter vid hanteringen av ärendena inom verket.

Ärenden som enligt skatteavtal ska handläggas av behörig myndighet handläggs på rättsavdelningen vid Skatteverkets huvudkontor av en grupp som har en från reviderande och processförande enheter fristående ställning. Skatteverket har i promemorian fört fram att en lösning skulle kunna vara att sammanföra ärenden om prissättningsbesked med dessa s.k. behörig myndighetsärenden. Regeringen noterar att det kan finnas praktiska fördelar med en sådan ordning bl.a. i de fall då det samtidigt föreligger ansökningar om prissättningsbesked och om ömsesidiga överenskommelser om undanröjande av uppkommen dubbelbeskattning för tidigare år. Eftersom prissättningsfrågor ofta är komplicerade och tar lång tid att hantera är det inte ovanligt att en ansökan om undanröjande av dubbelbeskattning kompletteras med en ansökan om prissättningsbesked eller omvänt. Denna enhet har vidare god erfarenhet av förhandlingar om ömsesidiga överenskommelser med andra stater. Regeringen menar att den av Skatteverket föreslagna lösningen skulle kunna vara en lämplig lösning och uppnå den önskvärda frikopplingen från den taxerande verksamheten.

Det har från några av remissinstanserna framhållits vikten av en skyndsamt handläggning av ärenden om prissättningsbesked och att Skatteverket får tillräckliga resurser för handläggningen. Redan av förvaltningslagen (1986:223) följer att ett ärende där enskild är part ska handläggas så enkelt, snabbt och billigt som möjligt utan att säkerheten eftersätts. Att ett ärende handläggs snabbt och effektivt är givetvis viktigt. I fråga om prissättningsbesked måste dock beaktas att det är ärenden som avser komplicerade frågor och där förhandlingar ska äga rum med en annan stat. Regeringen förutsätter att ärendena hanteras på ett så skyndsamt sätt som är möjligt med hänsyn till ärendenas komplexitet och omfattning och finner därför inte anledning att i lagen om prissättningsbesked införa någon särskild bestämmelse om skyndsamt. Vad avser frågan om resurser för Skatteverket hänvisas till avsnitt 5.18 om ansökningsavgifter och avsnitt 6.2 om effekter för Skatteverket.

En bestämmelse av nu angivet innehåll har tagits in i 7 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Behörig myndighet enligt skatteavtalen

Att Skatteverket ska vara handläggande myndighet i ärenden om prissättningsbesked innebär enligt regeringens mening även att Skatteverket ska vara behörig myndighet enligt skatteavtalen då det gäller förhandlingar med annan avtalsstat i frågor som rör ett ärende om prissättningsbesked. De överenskommelser som är aktuella i ärenden enligt denna lag torde inte kunna komma att avse sådana situationer där riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan krävs enligt 10 kap. 2 § regeringsformen (RF). Det är därför möjligt för regeringen att i enlighet med 10 kap. 3 § RF uppdra åt Skatteverket att med annan stat ingå sådana ömsesidiga överenskommelser som ska ligga till grund för prissättningsbesked. Regeringen avser att i förordning meddela bestämmelser om att Skatte-

verket ska få ingå dessa överenskommelser. Något förslag i denna del lämnas därför inte i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

I förordningen bör även tas in bestämmelser om att Skatteverket ska överlämna ett ärende till regeringen i den del det avser den ömsesidiga överenskommelsen, om ärendet om prissättningsbesked är av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att det bör prövas av regeringen. Detta överensstämmer med vad som i dag gäller för de ärenden om ömsesidig överenskommelse enligt skatteavtalen som handläggs av Skatteverket. Om riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan av någon anledning skulle krävas, t.ex. om överenskommelsen förutsätter lagändring eller om ärendet annars är av större vikt, måste ett överlämnande givetvis alltid ske (10 kap. 2 § RF).

Ärenden som kan anses vara av sådan särskild betydelse att det är motiverat att Skatteverket överlämnar förhandlingarna om ömsesidig överenskommelse till regeringen skulle exempelvis kunna vara ärenden som avser frågor där vägledning från OECD eller intern lagstiftning saknas eller är oklar, där ny vägledning föreligger från OECD eller där den svenska uppfattningen avviker från den gängse uppfattningen inom OECD.

Förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner omfattar även mellanhavanden mellan ett företag och dess fasta driftställen. De ändringar i artikel 7 i OECD:s modellavtal och dess kommentarer som har genomförts i 2008 års uppdatering av modellavtalet och som föranleds av rapporten från OECD om fasta driftställen från 2008 innebär nya riktlinjer för hur armlängdsprincipen ska tillämpas, se vidare avsnitt 4.1.1. Tillämpningen och de andra frågor som kan föranledas av rapporten är i nuläget oprövade och det kan antas att oklarheter inledningsvis kan uppkomma kring tolkningen av dessa som är av mer principiell natur. Frågor om prissättning av mellanhavanden mellan ett företag och dess fasta driftställe som kan komma upp genom ansökan om prissättningsbesked är därför exempel på ärenden som kan vara av sådan beskaffenhet att det bör överlämnas till regeringen att hantera de ömsesidiga överenskommelserna. Detsamma gäller ärenden som kan förväntas komma att röra mycket stora belopp.

Även i de fall då regeringen kommer att sköta förfarandet vid ömsesidig överenskommelse ankommer det på Skatteverket att lämna prissättningsbeskedet.

5.6 Vem får ansöka om ett prissättningsbesked

Regeringens förslag: En näringsidkare som är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) och som omfattas av ett tillämpligt skatteavtal ska få ansöka om ett prissättningsbesked.

Handelsbolag och andra delägarbeskattade juridiska personer ska få ansöka om prissättningsbesked om någon av delägarna är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen och omfattas av ett tillämpligt skatteavtal.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Promemorian innehåller inte någon särskild reglering för handelsbolag och andra delägarbeskattade juridiska personer.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Ett syfte med prissättningsbeskeden är att i förväg skapa klarhet i frågor som rör prissättning vid internationella transaktioner mellan parter som står i intressegemenskap, inklusive mellanhavanden mellan ett företag och dess fasta driftställen, och genom detta undvika framtida korrigeringar av prissättningen och den därmed följande risken för dubbelbeskattning. För att uppnå detta syfte och i förväg kunna pröva prissättningsfrågor bör prissättningsbesked kunna sökas inte bara av näringsidkare som är skattskyldiga enligt inkomstskattelagen utan även av näringsidkare som kan förväntas bli skattskyldiga enligt inkomstskattelagen och som förväntas företa transaktioner av nu angivet slag. Att en ansökan om prissättningsbesked kan göras av en näringsidkare som förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen innebär inte att en ansökan kan avse en teoretisk fråga utan koppling till en faktisk transaktion, se vidare avsnitt 5.9.5. Begreppet näringsidkare omfattar både juridiska personer, såsom aktiebolag och handelsbolag, och fysiska personer som bedriver näringsverksamhet, se avsnitt 5.3.

Såväl i Sverige obegränsat som begränsat skattskyldiga med inkomst av näringsverksamhet omfattas av förslaget. För att få ansöka om ett prissättningsbesked ska näringsidkaren omfattas av ett skatteavtal som är tillämpligt avseende beskattningen av de aktuella transaktionerna.

Vad avser fasta driftställen följer av 3 § att dessa kan ses som en part i en transaktion vid tillämpningen av denna lag. Ett fast driftställe utgör inte en egen juridisk person utan är en del av en näringsidkares företag. Om det finns en särskild företrädare för en utländsk näringsidkares fasta driftställe i Sverige, såsom enligt 10 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m., bör denne dock enligt regeringens mening kunna ansöka om prissättningsbesked för den utländske näringsidkarens räkning i de fall där det fasta driftstället anses vara part i transaktionen.

Vad avser handelsbolag och andra delägarbeskattade juridiska personer, såsom europeiska ekonomiska intressegrupperingar, är den juridiska personen part i transaktionen och den som därmed omfattas av 1 §. Vid tillämpningen av inkomstskattelagen är det dock delägaren som beskattas för den vinst som uppkommer i den juridiska personen. Det bör därför särskilt regleras att om näringsidkaren är ett handelsbolag eller en annan delägarbeskattad juridisk person får den juridiska personen ansöka om prissättningsbesked om någon av dess delägare är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen och omfattas av tillämpligt skatteavtal.

Av den föreslagna bestämmelsen följer också att prissättningsbesked bara kan lämnas om en näringsidkare ansökt om detta hos Skatteverket. Enligt förslaget är det således inte möjligt för Skatteverket att på initiativ av en utländsk behörig myndighet lämna ett prissättningsbesked såvida inte den i Sverige skattskyldige näringsidkaren kommer in till Skatteverket med en ansökan om prissättningsbesked.

Bestämmelser av nu angiven innebörd har tagits in i 8 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Regeringens förslag: En näringsidkare som innan ansökan ges in vill diskutera förutsättningarna för ett prissättningsbesked och vad ansökan bör innehålla, ska beredas tillfälle till ett förmöte om inte särskilda skäl talar mot det.

Promemorians förslag: Promemorians förslag innehåller inte någon möjlighet för Skatteverket att avvisa en begäran om förmöte om särskilda skäl talar mot ett förmöte. Promemorians förslag överensstämmer i övrigt i huvudsak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Sveriges Advokatsamfund* anser att förmöten torde vara erforderliga och därför ska vara obligatoriska, för att effektivisera och begränsa tidsåtgången i ärenden om prissättningsbesked. Det är nödvändigt att lagstiftaren anger med tydlighet hur förfarandet vid förmöten ska vara. För att förmöten ska få rätt form och för att uppnå rätt dialog krävs att bägge parter bidrar och att frågor de facto diskuteras.

Skälen för regeringens förslag: De utländska system med prissättningsbesked som studerats i promemorian har samtliga en ordning med ett möte mellan näringsidkaren och skatteförvaltningen innan en ansökan ges in, ett s.k. förmöte. Sådana möten har även ägt rum i de flesta av de ärenden som i dag handläggs av regeringen med stöd av skatteavtal. Erfarenheterna av sådana förmöten är mycket goda, bl.a. genom att de sparar tid och gör det möjligt att på ett tidigt stadium klargöra t.ex. vad som krävs för att ett prissättningsbesked ska kunna lämnas, vad ansökan bör innehålla, hur förfarandet rent praktiskt går till och hur lång tid förfarandet kan förväntas ta.

För svenskt vidkommande faller nu aktuella förmöten in under Skatteverkets serviceskyldighet enligt förvaltningslagen (1986:223), varför någon reglering inte är nödvändig. Regeringen delar dock Skatteverkets uppfattning att en uttrycklig bestämmelse rörande förmöten dels understryker vikten av sådana möten, dels klargör för parterna att denna möjlighet finns och att den bör utnyttjas innan en formell ansökan om prissättningsbesked ges in. Det bör ligga i både Skatteverkets och sökandens intresse att väl fungerande förmöten kommer till stånd. Det kan exempelvis vara av särskilt intresse att diskutera vilken närmare information som i det enskilda fallet bör lämnas vid ansökan.

I vissa begränsade fall kan det dock enligt regeringens mening finnas skäl för Skatteverket att avvisa eller avslå en begäran om förmöte. Mot bakgrund av att förmöten får anses vara av intresse för både näringsidkaren och Skatteverket bör detta bara vara aktuellt om det finns särskilda skäl. Sådana särskilda skäl kan vara att flera förmöten redan har hållits och det inte finns anledning att anta att nya uppgifter ska lämnas eller att någon ytterligare vägledning kan lämnas inför ansökan. Det nu sagda innebär att det krävs ganska starka skäl för att vägra ett förmöte.

Regeringen anser inte att det finns behov av att närmare reglera utformningen av dessa möten.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 9 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Regeringens förslag: En ansökan om prissättningsbesked ska vara skriftlig och ska ges in till Skatteverket.

En ansökan ska innehålla de uppgifter som behövs för att ett prissättningsbesked ska kunna lämnas.

Det ska i den föreslagna lagen informeras om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska ingå i en ansökan.

Promemorians förslag: Promemorians förslag innehåller inte någon bestämmelse med upplysning om att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska ingå i ansökan. Promemorians förslag innehåller i stället en lista på uppgifter som bör ingå i ansökan. Promemorians förslag innehåller vidare bestämmelser om att ansökan ska ges in i fyra exemplar och bestämmelser om på vilket språk ansökan ska upprättas. Promemorians förslag överensstämmer i övrigt i huvudsak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Näringslivets skattedelegation*, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Stockholms Handelskammare* anslutit sig, menar att med beaktande av syftet och målet med den föreslagna lagen är det viktigt att kravet på uppgiftslämnande begränsas till information som är direkt relevant för att prissättningsbesked ska kunna lämnas. En reglering innebärande att ansökan ska innehålla de uppgifter som behövs för att prissättningsbesked ska kunna lämnas är naturlig. I förslaget anges dock i en lista vilka uppgifter som särskilt avses. De listade kraven på ansökans innehåll ska begränsas till information som alltid behövs för att ett prissättningsbesked ska kunna ges. Exempelvis torde det i många fall föreligga ett mindre omfattande behov av information i ärenden där mindre företag ansöker om prissättningsbesked. Skatteverket kan också alltid anmoda näringsidkaren att komma in med de ytterligare upplysningar som krävs för att pröva en ansökan.

Sveriges advokatsamfund anför bl.a. följande. Den känsla som inträder är att Skatteverket i promemorian valt att föreslå synnerligen långtgående utredningsbefogenheter, vilka starkt kan ifrågasättas ur rättssäkerhets-synvinkel. I praktiken innebär förslaget att den skattskyldige ska lämna all information som Skatteverket begär såväl avseende nutid, framtid som förfluten tid. Denna information inskränks inte bara till skattefrågor utan avser, såvitt kan bedömas, i princip naturligtvis inom ramen för frågeställningen, vad Skatteverket finner lämpligt att begära.

Skälen för regeringens förslag

Allmänt

En företagsgrupp som ansöker om ett prissättningsbesked bör inleda detta förfarande parallellt i samtliga involverade stater och se till att alla stater har samma underlag.

Ett prissättningsbesked avser komplicerade prissättningsfrågor och det är därför viktigt att ansökan är skriftlig.

En ansökan om prissättningsbesked bör vidare ges in i flera exemplar. Bestämmelser om antal exemplar bör dock lämpligen kunna meddelas i form av verkställighetsföreskrifter. Regeringen finner därför inte anledning att i lagen införa någon bestämmelse om det antal exemplar av ansökan som ska ges in till Skatteverket. Regeringen finner vidare inte skäl att i lagen ta in en bestämmelse om på vilket språk som ansökan får ske.

En bestämmelse om att ansökan ska vara skriftlig och ska ges in till Skatteverket har tagits in i 10 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Ansökans innehåll

En ansökan om prissättningsbesked måste innehålla tillräcklig information för att prissättningsfrågan ska kunna bedömas.

Bestämmelser om dokumentation av internationella transaktioner mellan företag i intressegemenskap finns redan i 19 kap. 2 a och 2 b §§ lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Till skillnad från de transaktioner som dokumentationsreglerna i lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter tar sikte på ska det dock i ett prissättningsbesked fastställas hur specifika transaktioner framåt i tiden ska prissättas för att uppfylla kraven på armlängdsmässighet. Även om de uppgifter som behövs till viss del är desamma innebär detta att andra och ofta längre gående krav måste ställas på de uppgifter och den utredning som ska fogas till en ansökan om prissättningsbesked, än vad som följer av de i lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter intagna dokumentationsreglerna.

Det nu sagda talar för att det i lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner bör tas in helt fristående regler om vilka uppgifter och vilken utredning som ska fogas till en ansökan om prissättningsbesked. Att exakt ange vad en ansökan om prissättningsbesked bör innehålla i det enskilda fallet är dock svårt. Regeringen anser därför att det är lämpligt att det endast framgår av lagen att en ansökan om prissättningsbesked ska innehålla de uppgifter som behövs för att ett prissättningsbesked ska kunna lämnas.

Enligt regeringens mening är det att föredra att i förordningsform meddela närmare anvisningar för vad som ska ingå i ansökan. Regeringen avser att meddela närmare föreskrifter om vad ansökan ska innehålla.

Enligt regeringens mening bör en ansökan om prissättningsbesked normalt innehålla

1. namn, postadress och, om sådana nummer finns, organisationsnummer, personnummer, samordningsnummer eller motsvarande registreringsnummer, och motsvarande utländska nummer för berörda parter, dvs. de företag och företags fasta driftställen som omfattas av ansökan,

2. uppgift om vilka beskattningsår ansökan avser,

3. uppgift om vilka stater som omfattas av ansökan,

4. uppgift om redan existerande prissättningsbesked som någon av de berörda parterna omfattas av och som avser transaktioner av samma eller liknande slag som de i ansökan,

5. en beskrivning av parterna i transaktionen samt deras organisation och verksamheter, exempelvis information om de berörda närstående företagens globala organisationsstruktur, historia, redovisningar, produkter, funktioner, tillgångar (materiella och immateriella), finansiell information för de företag etc. som omfattas av ansökan och en förteckning över överenskommelser mellan de närstående företag som omfattas av ansökan och som påverkar de transaktioner som prissättningsbeskedet avser, t.ex. licensavtal, köpeavtal, distributionsavtal och serviceavtal avseende forskning och utveckling,

6. uppgift om arten och omfattningen av transaktionerna, dvs. de transaktioner, produkter, verksamheter eller arrangemang som omfattas av ansökan (inklusive, i förekommande fall, en kort förklaring till varför inte näringsidkarens alla transaktioner, produkter, verksamheter eller arrangemang med närstående företag har inkluderats),

7. en funktionsanalys,

8. en jämförbarhetsanalys,

9. en beskrivning av den valda prissättningsmetoden,

10. en redogörelse för varför den valda prissättningsmetoden är lämplig, och

11. uppgift om de antaganden som ligger till grund för den valda prissättningsmetoden.

Ansökan bör även innehålla andra uppgifter som behövs för att kunna lämna ett prissättningsbesked.

En ansökan av nu skisserat omfång kan i och för sig synas omfattande. Den har dock tagit sin utgångspunkt i OECD:s riktlinjer och EU-kommissionens rapport. Härtill kommer att det är näringsidkaren som har närmast till den information som krävs för att handlägga ett ärende om prissättningsbesked. Det är därför naturligt att näringsidkaren tillhandahåller all behövlig information och att denna ges in tillsammans med ansökan. Genom att de svenska utredningskraven ligger i linje med vad andra stater kräver och att det är näringsidkaren som tillhandahåller informationen i samband med ansökan skapas också en garanti för att ärenden om prissättningsbesked handläggs på ett så effektivt sätt som möjligt och att handläggningstiderna kan hållas nere.

Vad gäller omfattningen av den beskrivning eller utredning som är nödvändig kan denna variera beroende på föreslagen prissättningsmetod och transaktionernas karaktär och komplexitet. En viss angiven punkt kan i vissa fall kräva en omfattande utredning och utförlig beskrivning, medan det i andra fall kan vara tillräckligt med mer begränsade uppgifter. Vad en enskild ansökan ska innehålla bör lämpligen diskuteras vid ett förmöte. Härvid kan hänsyn exempelvis tas till att det kan föreligga ett mer begränsat behov av information vid ansökningar från mindre företag och avseende relativt sett mindre komplicerade frågor.

Bestämmelser av nu angiven innebörd har tagits in i 11 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Regeringens förslag: För att ett prissättningsbesked ska få lämnas ska vissa förutsättningar vara uppfyllda.

Regeringens bedömning: Någon särskild bestämmelse om hinder för att lämna prissättningsbesked är inte nödvändig.

Promemorians förslag: Enligt promemorians förslag får ansökan avvisas i vissa angivna situationer samt om det inte är lämpligt att prissättningsbesked lämnas. I promemorians förslag finns inte en samlad bestämmelse med förutsättningar för prissättningsbesked. Huvuddelen av de i regeringens förslag angivna förutsättningarna återfinns dock i promemorians förslag, bl.a. i avsnitt 6.9 om hinder för prissättningsbesked samt i avsnitt 6.10 och 6.12 om förutsättningar för prissättningsbesked.

Remissinstanserna: *Sveriges advokatsamfund* delar promemorians uppfattning.

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Stockholms Handelskammare* anslutit sig, delar Skatteverkets uppfattning att det inte är möjligt att i lag ange en uttömmande uppräkningslista av de situationer då en avvisning kan aktualiseras. Med detta följer dock att Skatteverket har ett stort ansvar för att hantera avvisningsinstitutet på ett sådant sätt att förtroendet för och tillförlitligheten till förfarandesystemet inte skadas.

Svenska Bankföreningen anför att i normalt juridiskt språkbruk används inte termen avvisning i de fall en materiell prövning har gjorts utan snarare när en formell brist föreligger i ett ärende. De angivna situationerna består dock inte enbart av prövningar på formell grund utan omfattar också situationer där en mer materiell prövning ligger till grund för beslutet. I syfte att ansluta till vedertagen terminologi föreslås därför att lydelsen av bestämmelsen justeras så att de först nämnda fallen blir föremål för avvisning medan de fall där en materiell prövning ingår, i stället avslås.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Ett prissättningsbesked utgör ett komplement till andra förfaranden såsom skatteprocesser och ömsesidiga överenskommelser. Genom prissättningsbesked kan företagen i förväg erhålla en bedömning av om en avsedd prissättningsmetod kan accepteras av de berörda staterna. Ett ärende om prissättningsbesked kräver samtidigt ett omfattande arbete för näringsidkaren och Skatteverket. För att en ansökan om prissättningsbesked ska kunna bedömas och ett prissättningsbesked kunna lämnas måste vissa grundläggande förutsättningar vara uppfyllda.

Skatteverket har i promemorian föreslagit att en ansökan ska avvisas om prissättningsbesked inte kan eller bör lämnas. Ett antal situationer där ansökan får avvisas har uttryckligen angetts i lagförslaget samt en möjlighet för Skatteverket att även avvisa ansökan i andra fall där det inte är lämpligt att lämna prissättningsbesked.

Regeringen delar uppfattningen att det i vissa fall inte är möjligt eller lämpligt att lämna prissättningsbesked. Regeringen menar dock att en sådan bestämmelse som föreslagits i promemorian ger utrymme för

osäkerhet vad gäller vilka faktorer som medför att en ansökan kan avvisas. För att öka förutsebarheten i förfarandet menar regeringen att det är att föredra att ersätta denna generella möjlighet att avvisa en ansökan om det inte är lämpligt att lämna prissättningsbesked, med en särskild bestämmelse i vilken det anges ett antal förutsättningar för att lämna prissättningsbesked. För en sådan ändring talar även att många av de situationer som nämns i den i promemorian föreslagna bestämmelsen är av sådan karaktär att de, såsom anförts av Svenska Bankföreningen, även innehåller en mer materiell prövning.

Regeringen menar mot denna bakgrund att några av de grundläggande förutsättningarna för prissättningsbesked bör samlas i 12 och 13 §§ i den föreslagna lagen. De angivna förutsättningarna är av sådan karaktär att det inte är lämpligt eller möjligt att lämna ett prissättningsbesked om de inte är uppfyllda.

De i promemorian angivna situationerna då avvisning får ske får anses omfattas av den av regeringen föreslagna förutsättningsbestämmelsen. Mot denna bakgrund finner regeringen att någon särskild bestämmelse om hinder för att lämna ett prissättningsbesked inte är nödvändig.

I många fall torde det redan under ett förmöte mellan Skatteverket och näringsidkaren kunna klargöras om det inte är möjligt att lämna ett prissättningsbesked. I andra fall kan frågan om bristande förutsättningar uppkomma senare under ärendets handläggning, exempelvis om det visar sig att en överenskommelse inte kan nås med den utländska berörda staten.

Att Skatteverket får avslå en ansökan om förutsättningar för att lämna prissättningsbesked inte är uppfyllda följer av allmänna förvaltningsrättsliga grundsatser. Någon särskild bestämmelse om detta är inte nödvändig.

De förutsättningar som ska vara uppfyllda framgår av avsnitt 5.9.1 – 5.9.7.

5.9.1 Komplexitet och omfattning

Regeringens förslag: Prissättningsbesked ska få lämnas om ansökan inte avser en fråga av enkel beskaffenhet eller transaktioner av mindre omfattning.

Promemorians bedömning och förslag: I Skatteverkets promemoria görs bedömningen att inga uttryckliga krav bör uppställas på att den aktuella prissättningsfrågan ska ha en viss komplexitet. I promemorian föreslås dock att ansökan ska kunna avvisas om den inte inrymmer några svårigheter eller tvivelsmål i fråga om tolkningen av aktuellt skatteavtal. I promemorian uppställs inte något krav på att transaktionerna inte ska vara av mindre omfattning.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Finansdepartementets promemorias förslag: Överensstämmet med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Skatteverket* har i detta skede inte något att erinra mot förslaget. Möjligheten att kunna avvisa en olämplig ansökan inrymmer dock mer än bara ett krav på komplexitet och omfattning.

Endast utifrån erfarenheter vunnna sedan systemet med prissättningsbesked har varit i kraft en tid torde emellertid kunna bedömas om detta har någon praktisk betydelse.

FAR SRS anser i likhet med Finansdepartementet att det bör vara möjligt att avvisa frågor av enkel beskaffenhet eller transaktioner av mindre omfattning. I detta sammanhang kan en avgift innebära en naturlig begränsning för begäran av prissättningsbesked.

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Stockholms Handelskammare* anslutit sig, anför bl.a. följande. Värdet av den ökade förutsebarhet som den föreslagna ändringen kan medföra överväger inte de nackdelar som följer med en sådan ordning. Företagen skulle kunna hamna i situationer där Skatteverket anser att en fråga inte inrymmer några svårigheter eller tvivelsmål, exempelvis en situation där bedömningen görs att det finns en mycket lämplig jämförelsetransaktion. Kvar står dock risken att den andra berörda staten anser att en annan jämförelsetransaktion är mer relevant eller att det är en annan prissättningsmetod som ska tillämpas. Det kan vidare föreligga situationer där de berörda staterna fäster olika vikt vid OECD:s riktlinjer. Erfarenheter från svenska företag visar att det är mycket svårt att i förväg avgöra om en fråga inkluderar sådana slag av svårigheter eller tvivelsmål som anges i promemorian. En lagstiftning enligt förslaget i promemorian riskerar att medföra betydande tillämpningssvårigheter och även leda till att Skatteverket anser sig förhindrat att lämna ett prissättningsbesked i fall där det anser att ett prissättningsbesked skulle vara av värde. Om frågan är av enkel beskaffenhet torde det bara krävas begränsade insatser från Skatteverkets sida för att få till stånd ett prissättningsbesked.

Svenska Bankföreningen menar att även ansökningar av enkel beskaffenhet kan vara befogade och att med den föreslagna utformningen av lagtexten framstår utrymmet för att i sådana fall ändå lämna prissättningsbesked som minimalt jämfört med förslaget i Skatteverkets promemoria. Motiven för förslaget framstår som något dunkla.

Skälen för regeringens förslag: Syftet med prissättningsbesked är primärt att skapa förutsebarhet och undvika internationell ekonomisk dubbelbeskattning. För att utnyttja resurserna på bästa sätt och inte onödigt tynga systemet och belasta de behöriga myndigheterna i andra avtalsstater med ärenden där risken för internationell ekonomisk dubbelbeskattning framstår som liten bör dock prissättningsbesked inte lämnas om ansökan innehåller en fråga av enkel beskaffenhet eller transaktioner av mindre omfattning. *Näringslivets skattedelegation* anför att en sådan begränsning riskerar att medföra betydande tillämpningssvårigheter och riskerar att leda till att Skatteverket anser sig förhindrat att lämna ett prissättningsbesked i fall där det anser att ett prissättningsbesked skulle vara av värde. Enligt regeringens uppfattning är prissättning av internationella transaktioner normalt komplicerad och svårbedömd. Det är därför lämpligt att en inte alltför restriktiv bedömning görs av när en fråga kan anses vara så enkel att prissättningsbesked inte kan lämnas. Enligt regeringens mening är det dock befogat att på detta sätt begränsa tillämpningen av prissättningsbesked för att använda resurserna på bästa sätt. Regeringen menar att risken för tillämpningssvårigheter eller att Skatteverket skulle anse sig förhindrat att lämna prissättningsbesked i en

situation där verket anser att sådant besked skulle vara av värde inte kan anses vara av den omfattning att det föranleder någon annan bedömning.

Med en fråga av enkel beskaffenhet avses en fråga som inte inrymmer några svårigheter eller tvivelsmål vad gäller tolkningen eller tillämpningen av armlängdsprincipen såsom den kommer till uttryck i skatteavtalet. Detta kan bero på att transaktionerna är enkla och okomplicerade och det därför inte föreligger svårigheter att fastställa ett armlängdsmässigt pris, att jämförelsetal utan svårigheter kan identifieras eller att det av andra skäl inte föreligger svårigheter att fastställa ett armlängdsmässigt pris för de transaktioner som ansökan avser. En fråga vilken, utifrån den ena statens perspektiv kan förefalla enkel kan, såsom anförts av Näringslivets skattedelegation, kompliceras av att den andra berörda staten har en annan uppfattning om vilken jämförelsetransaktion som bör användas eller vilken metod som bör användas. Om det framkommer att sådana skilda uppfattningar föreligger, och detta föranleder betydande risk för internationell ekonomisk dubbelbeskattning, kan det beaktas vid bedömningen av om en fråga är av sådan enkel beskaffenhet att prissättningsbesked inte lämnas.

Med transaktioner av mindre omfattning avses dels transaktioner vars omfattning i sig är så begränsad att det inte kan anses motiverat att lägga ned de resurser som krävs för att handlägga och lämna ett prissättningsbesked, dels transaktioner vars omfattning bara utgör en mindre del av näringsidkarens verksamhet och har en liten påverkan på näringsidkarens resultat. Detta innebär att omfattningen av transaktionerna måste bedömas i förhållande till deras betydelse för den näringsidkare som ansöker om prissättningsbesked.

Skulle en näringsidkare överväga att ansöka om prissättningsbesked i ett ärende av enkel beskaffenhet eller ett ärende där transaktionerna är av mindre omfattning kan vid förmötet normalt klargöras att det inte lämpar sig för prissättningsbesked.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 12 § 1 förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.9.2 Transaktionerna kan bedömas fristående

Regeringens förslag: Prissättningsbesked ska få lämnas om de transaktioner som omfattas av ansökan om prissättningsbesked kan bedömas fristående från andra transaktioner som inte omfattas av ansökan.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Bedömningen av om prissättning är armlängdsmässig ska i möjligaste mån ske på transaktionsnivå. I många fall kommer en ansökan dock att avse en stor mängd transaktioner. Dessa kan i vissa fall behöva bedömas gemensamt, antingen därför att transaktionerna har sådant samband med varandra att det är lämpligt att bedöma dem gemensamt eller därför att den valda prissättningsmetoden inte medger jämförelse för en enskild transaktion.

Det står näringsidkaren fritt att ansöka om ett prissättningsbesked rörande den eller de transaktioner som näringsidkaren anser bör omfattas av beskedet. Om emellertid den transaktion som ansökan avser ingår som en integrerad del i en serie av transaktioner mellan parterna kan det i vissa fall vara mycket svårt eller omöjligt att med någon form av säkerhet ange hur armlängdspriset på en isolerad transaktion ska beräknas. Är näringsidkaren i ett sådant läge inte villig att utsträcka sin ansökan till att också omfatta ytterligare transaktioner kan ett prissättningsbesked inte lämnas.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 12 § 2 förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.9.3 Uppgiftslämnande

Regeringens förslag: Prissättningsbesked ska få lämnas om näringsidkaren lämnar de uppgifter som behövs för att en ömsesidig överenskommelse ska kunna ingås och för att ett riktigt prissättningsbesked ska kunna lämnas.

Promemorians förslag: Promemorians förslag är utformat något annorlunda, men innehåller bl.a. en möjlighet att avvisa ansökan om näringsidkaren inte efterföljer en anmodan att komma in med de ytterligare upplysningar som behövs för att pröva ansökan.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Den näringsidkare som ansöker om prissättningsbesked och alla eventuella berörda närstående företag bör samarbeta med skatteförvaltningarna under handläggningen av ansökan. Om näringsidkaren visar uppenbart bristande intresse av att bistå i processen genom att inte ta fram ett tillräckligt underlag för att bedöma armlängdspriset bör prissättningsbesked inte lämnas. OECD har även i sina riktlinjer pekat på att en förutsättning för att lämna ett prissättningsbesked är att näringsidkaren samarbetar vid prövningen av ansökan.

De transaktioner som ett prissättningsbesked är avsett att omfatta är ofta omfattande och rör stora belopp. Bedömningen av vad som kan accepteras som ett armlängdsmässigt pris är i många fall komplicerad och ger utrymme för olika uppfattningar. Ett prissättningsbesked ska i princip vara bindande för Skatteverket (se avsnitt 5.12). Enligt regeringens bedömning är det därför viktigt att näringsidkaren lämnar de uppgifter som behövs för att en ömsesidig överenskommelse ska kunna ingås och för att Skatteverket sedan ska kunna lämna ett riktigt prissättningsbesked. För att Skatteverket ska kunna lämna ett riktigt prissättningsbesked måste verket få kännedom om alla förhållanden som är av betydelse för prissättningsbeskedet. Sådana uppgifter som kan vara aktuella är dels uppgifter om näringsidkarens egen verksamhet, dels andra uppgifter såsom exempelvis uppgifter om jämförbara transaktioner.

Om Skatteverket anser att det föreligger brister i de uppgifter som lämnats i ansökan bör verket underrätta näringsidkaren om detta och bereda näringsidkaren tillfälle att komplettera med ytterligare uppgifter. Möjlighet för Skatteverket att anmoda näringsidkaren att inkomma med

ytterligare uppgifter eller kontrollera uppgifter finns i 20 och 21 §§, se Prop. 2009/10:17 avsnitt 5.15.

Att ta fram och sammanställa de uppgifter och den utredning som behövs för ett prissättningsbesked kan vara mycket resurskrävande för näringsidkaren. Detta bör beaktas av Skatteverket vid bedömningen av vilka uppgifter som är av betydelse för prissättningsbeskedet och som behövs för att ett riktigt prissättningsbesked ska kunna lämnas, så att kraven inte blir onödigt betungande för näringsidkaren.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 12 § 3 förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.9.4 Informationsutbyte

Regeringens förslag: Prissättningsbesked ska få lämnas om information som behövs för att ingå en ömsesidig överenskommelse och kontrollera dess tillämpning kan erhållas från de stater som ska omfattas av den ömsesidiga överenskommelsen.

Promemorians förslag: I promemorians förslag finns ett krav på att det aktuella skatteavtalet ska innehålla en bestämmelse om informationsutbyte.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag: För att ett prissättningsbesked ska kunna lämnas är det viktigt att information rörande den i den andra staten verksamma parten till transaktionen kan erhållas. Detta kan bli aktuellt i samband med prövning av ansökan för att kontrollera att båda stater har erhållit samma information. Det kan vidare finnas behov av att utbyta information efter det att en ömsesidig överenskommelse har ingåtts för att kontrollera hur beskedet tillämpas. Skatteverket bör därför innan prissättningsbesked lämnas göra en bedömning av om de möjligheter som finns i det aktuella fallet att erhålla information från den andra staten är tillräckliga. I normalfallet kan sådan information som behövs för att ingå och kontrollera en ömsesidig överenskommelse erhållas med stöd av ett skatteavtals bestämmelser om utbyte av upplysningar (motsvarande artikel 26 i OECD:s modellavtal) eller – i förhållande till de nordiska staterna – med stöd av lagen (1990:226) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna. Information kan också inhämtas t.ex. med stöd av EG:s handräckningsdirektiv (77/779/EEG) eller Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 12 § 4 förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Regeringens förslag: Prissättningsbesked ska få lämnas om den i ansökan valda prissättningsmetoden, efter eventuella justeringar, bedöms kunna ge ett pris som motsvarar vad sinsemellan oberoende parter skulle ha tillämpat.

Promemorians förslag: Innehåller inte någon särskild bestämmelse i denna del men innehåller en möjlighet att avvisa en ansökan om det inte är lämpligt att lämna ett prissättningsbesked.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Skatteavtalens bestämmelser om fördelning av inkomst mellan näringsidkare i intressegemenskap grundar sig på den s.k. armlängdsprincipen i artikel 9 i OECD:s modellavtal (jfr även artikel 7 i modellavtalet). Ett prissättningsbesked utgår från en ömsesidig överenskommelse som ingås med stöd av ett skatteavtal och en bedömning av om användningen av en viss prissättningsmetod kommer att ge ett armlängdsmässigt resultat och därför kan accepteras av samtliga inblandade parter, dvs. både näringsidkarna och de berörda staterna. Med ett armlängdsmässigt resultat avses enligt artikel 9 i modellavtalet och motsvarande bestämmelse i Sveriges skatteavtal att villkoren för transaktionerna ska motsvara vad sinsemellan oberoende näringsidkare skulle ha tillämpat. Detta motsvarar även vad som ligger till grund för den s.k. korrigeringsregeln i 14 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229, IL).

I Skatteverkets promemoria nämns det faktum att den i ansökan föreslagna metoden inte leder fram till ett armlängdsmässigt pris såsom ett exempel på en situation då det inte är lämpligt att lämna ett prissättningsbesked och ansökan därför kan avvisas. Regeringen menar att frågan om den föreslagna metoden bedöms kunna ge ett armlängdsmässigt pris i det aktuella fallet är en viktig och grundläggande förutsättning för ett prissättningsbesked och därför bör framgå tydligt av lagtexten.

Denna förutsättning kan enligt regeringens mening i den föreslagna lagen uttryckas som att den prissättningsmetod som föreslås ska kunna leda till ett pris som motsvarar vad sinsemellan oberoende parter skulle ha tillämpat. Med uttrycket ett pris som motsvarar vad sinsemellan oberoende parter skulle ha tillämpat avses således att prissättningsmetoden ska ge ett resultat som står i överensstämmelse med armlängdsprincipen.

Bedömningen av om en prissättningsmetod kommer att ge ett resultat som överensstämmer med armlängdsprincipen omfattar flera olika delar. Givetvis måste prissättningsmetoden i sig vara en metod som bedöms kunna ge ett tillförlitligt och armlängdsmässigt pris för en sådan transaktion som är aktuell i ansökan. Det är dock inte tillräckligt att metoden bedöms kunna ge ett armlängdsmässigt pris i teorin utan en bedömning måste göras av om så är fallet i praktiken, dvs. om metoden är lämplig för den aktuella situationen, om tillräcklig information finns för att tillämpa den, om de antaganden som ligger till grund för den är tillräckligt tillförlitliga och välgrundade och om den bedöms kunna ge ett armlängdsmässigt pris under hela den period som beskedet är avsett att omfatta. Det senare är viktigt mot bakgrund av att prissättningsbeskedet

kommer att ligga till grund för taxering under flera beskattningsår och är exempelvis beroende av hur stor osäkerheten är om framtiden, metodens utformning och flexibilitet samt de avgörande antaganden som föreslagits i ansökan eller i samband med förhandlingarna om ömsesidig överenskommelse. I en situation där stor osäkerhet råder om framtiden, såsom under en finansiell kris, kan exempelvis större krav komma att ställas på de antaganden som gäller för prissättningsbeskedets giltighet.

Enligt Regeringsrättens praxis kan OECD:s riktlinjer för prissättning, även om de inte är bindande för Skatteverket, tjäna till ledning vid tillämpning av den s.k. korrigeringsregeln i 14 kap. 19 § IL, se t.ex. RÅ 1991 ref. 107. På motsvarande sätt bör ledning kunna hämtas i OECD:s riktlinjer för prissättning vid bedömningen av om den i en ansökan om prissättningsbesked valda prissättningsmetoden ger ett armlängdsmässigt pris i det aktuella fallet.

Förfarandet med prissättningsbesked ska inte användas för att rent generellt få kännedom om Skatteverkets ståndpunkt i en prissättningsfråga. Detta följer av vad som sagts ovan eftersom en bedömning av om ett pris som motsvarar vad sinsemellan oberoende parter skulle ha tillämpat kan uppnås i den aktuella situationen inte kan göras om de i ansökan om prissättningsbesked angivna transaktionerna är av rent teoretisk karaktär utan koppling till en faktisk situation.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 12 § 5 förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.9.6 Bilateral prissättningsbesked

Regeringens förslag: Ett prissättningsbesked ska bara få lämnas om en ömsesidig överenskommelse om prissättning av internationella transaktioner har ingåtts med en stat som anges i ansökan om prissättningsbesked och som Sverige har ingått skatteavtal med.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Sveriges Advokatsamfund* delar uppfattningen att bilaterala prissättningsbesked är att föredra.

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Stockholms Handelskammare* anslutit sig, menar att systemet med prissättningsbesked bör utvärderas efter en tid av två år. En sådan utvärdering bör inkludera en analys av förutsättningarna för att även införa möjligheter att lämna unilaterala prissättningsbesked.

Skälen för regeringens förslag: Internationellt sett förekommer såväl unilaterala som bi- och multilaterala prissättningsbesked. I detta sammanhang uppkommer frågan hur det svenska systemet bör utformas, dvs. vilka former av prissättningsbesked som ska kunna komma i fråga.

Ett syfte med att införa ett system med prissättningsbesked är att skapa en möjlighet till förutsebarhet i prissättningsfrågor. En viktig del av denna process är att förhindra att internationell ekonomisk dubbelbeskattning uppkommer. Med utgångspunkt häri kan konstateras att OECD i sina riktlinjer har pekat på att ett unilateralt prissättningsbesked kan medföra betydande problem eftersom andra berörda skatteförvaltningar kanske inte instämmer i de slutsatser som kommit till

uttryck i ett sådant besked samt att ett unilateralt prissättningsbesked inte garanterar att andra berörda stater genomför korresponderande justeringar. Även i EU:s rapport uttalas att bilaterala prissättningsbesked är att föredra framför unilaterala (se avsnitt 4.3.2). Regeringen delar uppfattningen att bilaterala prissättningsbesked är att föredra framför unilaterala. Enligt regeringens mening är det bara genom bilaterala prissättningsbesked som internationell ekonomisk dubbelbeskattning med någon säkerhet kan undvikas. Unilaterala prissättningsbesked kan snarast riskera att ge upphov till internationell ekonomisk dubbelbeskattning, eftersom endast den ena staten har bedömt transaktionerna och den andra staten i många fall kan ha en annan uppfattning om vad som utgör ett armlängdsmässigt pris. Enligt regeringens mening bör mot denna bakgrund bara bilaterala prissättningsbesked kunna lämnas. Regeringen ser inte någon anledning att, såsom *Näringslivets skattedelegation* anför, efter viss närmare angiven tid särskilt analysera förutsättningarna för att införa unilaterala prissättningsbesked.

Om en ansökan avser flera stater och de behöriga myndigheterna anser att ett multilateralt prissättningsbesked skulle vara möjligt och lämpligt bör givetvis även ett sådant prissättningsbesked kunna lämnas. Multilaterala överenskommelser med stöd av skatteavtalen är dock relativt ovanliga. Hur en sådan överenskommelse närmare ska se ut får diskuteras i det aktuella fallet.

Prissättningsbesked får mot denna bakgrund bara lämnas om de i ansökan angivna staterna är ense om hur prissättningsfrågan enligt tillämpligt skatteavtal ska bedömas och detta ställningstagande dokumenteras genom en ömsesidig överenskommelse. Enligt regeringens uppfattning bör det således krävas att Sverige har ingått ett skatteavtal som innehåller bestämmelser om ömsesidig överenskommelse med den eller de stater eller jurisdiktioner som berörs av den angivna transaktionen. Förhandlingar kan givetvis bara inledas med sådana avtalsstater som näringsidkaren anger i sin ansökan.

I fall då den andra staten som berörs av ansökan inte kan ingå en ömsesidig överenskommelse kan prissättningsbesked således inte lämnas. Fråga kan t.ex. vara om att den andra staten uppställer komplexitetskrav som inte är uppfyllda eller att den andra staten överhuvudtaget inte kan lämna prissättningsbesked. Om en ansökan avser flera stater och en av de angivna staterna inte kan ingå en ömsesidig överenskommelse, har den skattskyldige möjlighet att begränsa ansökan till att bara avse de stater som kan ingå en ömsesidig överenskommelse.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 13 § 1 förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.9.7 Näringsidkaren ska godta den ömsesidiga överenskommelsen

Regeringens förslag: Ett prissättningsbesked ska bara få lämnas om den ömsesidiga överenskommelsen överensstämmer med ansökan om prissättningsbesked eller har godtagits av näringsidkaren.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Enligt OECD:s riktlinjer och flertalet av de utländska systemen med prissättningsbesked som nämns i avsnitt 4.5 kan näringsidkaren när som helst innan ett prissättningsbesked har lämnats dra sig ur förfarandet. Regeringen anser att en motsvarande ordning bör gälla även här i landet. Ett prissättningsbesked bör således bara lämnas i de fall näringsidkaren och Skatteverket är överens om innehållet i den överenskommelse som tagits fram mellan Skatteverket och berörda utländska skatteförvaltningar. Det nu sagda innebär bl.a. att Skatteverket innan en ömsesidig överenskommelse ingås måste stämma av innehållet i överenskommelsen med näringsidkaren och inhämta dennes godkännande såvida inte överenskommelsen helt överensstämmer med ansökan om prissättningsbesked. I förslaget uppställs inga formella krav på hur ett godkännande ska dokumenteras utan detta får bedömas utifrån förhållandena i det enskilda fallet.

I de fall där Skatteverket har överlämnat till regeringen att ingå den ömsesidiga överenskommelsen gäller vad som sagts om Skatteverket i stället regeringen.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 13 § 2 förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.10 Innehållet i ett prissättningsbesked

Regeringens förslag: I ett prissättningsbesked ska anges hur den framtida prissättningen av vissa internationella transaktioner ska ske samt de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som ska gälla för beskedets tillämplighet och giltighet.

Prissättningsbeskedet ska stämma överens med den ömsesidiga överenskommelsen.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Promemorians förslag innehåller dock inte något uttryckligt stadgande om att prissättningsbeskedet ska stå i överensstämmelse med den ömsesidiga överenskommelsen.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Ett prissättningsbesked ska innehålla alla de uppgifter som krävs för att tillämpa beskedet och för att kontrollera att det efterlevs på ett korrekt sätt. Eftersom ett prissättningsbesked förutsätter och bygger på en ömsesidig överenskommelse med en annan stat är det viktigt att innehållet i prissättningsbeskedet speglar innehållet i den ömsesidiga överenskommelsen.

Uppgifter som bör ingå i prissättningsbeskedet är inledningsvis uppgifter om parterna. Detta kan exempelvis avse deras namn, identifikationsnummer, adresser och de stater där parterna hör hemma. Omfattas ett företag i en stat och dess fasta driftställe i en annan stat ska dessa uppgifter anges för både företaget och dess fasta driftställe. I prissättningsbeskedet måste det också anges från vilken tidpunkt det ska

börja tillämpas och den period under vilken det ska vara tillämpligt. I ett prissättningsbesked måste det även finnas uppgift om den prissättningsmetod som ska tillämpas på de transaktioner som omfattas av beskedet. För att ett prissättningsbesked ska vara tillämpligt måste givetvis dessa förutsättningar finnas under hela giltighetsperioden. Om exempelvis omstruktureringar sker i företagsgruppen så att parterna inte längre motsvarar det som anges i beskedet eller transaktionerna inte längre sker på angivet sätt är det naturligt att detta påverkar tillämpligheten av beskedet.

Ett prissättningsbesked ska i princip avse framtida transaktioner. I sakens natur ligger att de omständigheter och förutsättningar som ett prissättningsbesked bygger på sannolikt kommer att ändras under giltighetsperioden. Det är därför nödvändigt att det i beskedet tas in sådana antaganden som inte får förändras i nämnvärd utsträckning för att beskedet fortfarande ska vara giltigt, s.k. avgörande antaganden. Fråga kan vara om en fundamental förändring av marknaden som har sin grund i ny teknik, myndigheters regleringar eller en omfattande förlust av konsumenternas förtroende. Antagandena kan avse såväl aspekter som ligger inom näringsidkarens kontroll som aspekter som ligger utanför näringsidkarens kontroll.

Varje uppsättning av antaganden måste anpassas till de individuella omständigheterna hos näringsidkaren, den specifika kommersiella situationen, metoden samt typen av transaktioner som omfattas av aktuellt prissättningsbesked. Vidare bör antagandena inte vara alltför snäva utan tillåta en så pass hög grad av variation av underliggande fakta som kan accepteras. I OECD:s riktlinjer lämnas följande exempel på vad antagandena kan omfatta:

- de företag som kommer att vara verksamma i respektive jurisdiktion och den form som deras verksamhet kommer att ha,
- relevant nationell skattelagstiftning och bestämmelser i skatteavtal,
- tullar, avgifter, importrestriktioner och myndigheters regleringar,
- ekonomiska förutsättningar, marknadsandelar, marknadsförutsättningar, försäljningspris till slutkund och försäljningsvolym,
- de risker som företagen som är involverade i transaktionerna är utsatta för,
- valutakurser, räntenivåer, kreditvärdighet och kapitalstrukturer, samt
- hantering eller redovisning och klassificering av kostnader och intäkter.

I och med att ett prissättningsbesked i princip rör framtida transaktioner bör vidare en viss flexibilitet tillåtas genom att det i prissättningsbeskedet anges parametrar för en acceptabel avvikelse från vissa antaganden. Här kan det också vara ändamålsenligt att prissättningsmetoden utformas så att den klarar av ett visst mått av förväntade fluktuationer, eventuellt genom att justera priserna för att beakta förändringarna, t.ex. valutakursrörelser. Bara i de fall avvikelser från antagandet går utöver de i prissättningsbeskedet angivna parametrarna bör åtgärder övervägas. Parametrar av nu angivet slag måste dock bestämmas individuellt för varje prissättningsbesked för sig och utgöra en del av den bakomliggande ömsesidiga överenskommelsen.

Ett prissättningsbesked kan även förenas med andra former av villkor för dess tillämplighet och giltighet, såsom exempelvis att viss information ska lämnas årligen under beskedets giltighetstid.

De uppgifter som behövs för att tillämpa ett prissättningsbesked kommer att variera bl.a. beroende på den aktuella prissättningsfrågans art och komplexitet. Att exakt ange vad ett prissättningsbesked ska innehålla är således inte möjligt. Regeringen föreslår därför att det av lagen ska framgå att Skatteverket i prissättningsbeskedet ska ange hur den framtida prissättningen av vissa internationella transaktioner ska ske samt de antaganden och villkor och övriga förutsättningar som ska gälla för beskedets tillämplighet och giltighet.

Det prissättningsbesked som Skatteverket lämnar ska stå i överensstämmelse med den av näringsidkaren godkända ömsesidiga överenskommelsen. Detta får anses naturligt eftersom prissättningsbeskedet är den svenska bekräftelsen av den bilaterala överenskommelsen. Bestämmelser av nu angivet innehåll har tagits in i 14 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.11 Giltighetsperiod

5.11.1 Starttidpunkt, retroaktiv tillämpning och giltighetsperiod

Regeringens förslag: Giltighetstiden för ett prissättningsbesked ska bestämmas till mellan tre och fem beskattningsår om det inte finns särskilda skäl att bestämma giltighetstiden till längre eller kortare tid.

Regeringens bedömning: Ingen särskild reglering krävs när det gäller starttidpunkt och retroaktiv tillämpning.

Promemorians förslag och bedömning: Innehåller en möjlighet till retroaktiv tillämpning. Överensstämmer i övrigt med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Sveriges Advokatsamfund* anför att det måste starkt ifrågasättas – även om Advokatsamfundet förstår skälen – att ett prissättningsbesked ska få en retroaktiv verkan, måhända långt utöver vad en skattskyldig har anledning att anta. Ordningen med prissättningsbesked måste vara att det avser de år som sökanden begär, inte några andra vare sig retroaktivt eller i en framtid.

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Stockholms Handelskammare* anslutit sig, anför följande. Skatteverket föreslår som huvudregel att ett prissättningsbesked inte ska gälla under längre tid än fem år. Om särskilda skäl föreligger ska ett besked dock kunna gälla under en längre period. Vid tillämpning av andra skattebestämmelser som medger undantag till den skattskyldiges fördel vid särskilda skäl har praxis inte sällan visat sig bli restriktiv. De motiv som Skatteverket presenterar ger dock intryck av att tillämpningen av här föreslaget undantag inte ska bli restriktiv, utan att en praktisk syn ska råda. Näringslivets skattedelegation förutsätter att dessa motivuttalanden får genomslag vid tillämpningen av bestämmelsen och har mot bakgrund av detta inget att erinra mot den föreslagna lydelsen.

Starttidpunkt

Regeringen föreslår att ett prissättningsbesked bara ska kunna lämnas efter det att en ömsesidig överenskommelse i frågan har ingåtts med berörd utländsk avtalsstat, se föreslagna 13 § 1. Av den statistik rörande bi- och multilaterala prissättningsbesked i andra länder som Skatteverket har tagit del av vid arbetet med promemorian framgår att handläggningstiden för sådana ärenden normalt uppgår till minst femton månader men att den i vissa fall kan överstiga fyra år. Även om ett prissättningsbesked är avsett att i förväg fastställa skattemässigt godtagbar prissättning kommer således i vissa fall den eller de transaktioner som en ansökan om prissättningsbesked avser att vara avslutade innan beskedet har lämnats. Då det är angeläget att prissättningsbesked ska kunna lämnas också i dessa fall bör ett prissättningsbesked kunna vara tillämpligt på transaktioner som har ägt rum efter ansökan om prissättningsbesked men före det att en ömsesidig överenskommelse har ingåtts respektive prissättningsbeskedet har lämnats. Vad som anges i 1 § om att ett prissättningsbesked ska avse framtida prissättning utgör enligt regeringens mening inte något hinder mot detta eftersom det får förstås utifrån tidpunkten för ansökan.

Några gemensamma internationella riktlinjer rörande den tidpunkt från vilken ett prissättningsbesked ska vara tillämpligt finns inte och starttidpunkten varierar staterna emellan. I Australien och Spanien är exempelvis ett prissättningsbesked tillämpligt på transaktioner som genomförs efter det att beskedet har lämnats medan ett prissättningsbesked i Nederländerna är tillämpligt fr.o.m. det år ansökan gavs in. Det är viktigt att ett svenskt system med prissättningsbesked är flexibelt och att det är möjligt att anpassa den tidpunkt från vilket ett besked ska börja gälla med utgångspunkt i vad som har avtalats i den ömsesidiga överenskommelsen med berörd utländsk avtalsstat.

Retroaktiv tillämpning

En ytterligare fråga är om ett prissättningsbesked bör kunna ges retroaktiv tillämpning, dvs. kunna tillämpas på inkomstår och transaktioner som avser tid före det att ansökan gavs in. I EU-kommissionens rapport anges att retroaktiv tillämpning kan övervägas om det kan leda till att man löser en konflikt eller undanröjer risken för framtida konflikter. Det framhålls dock att en sådan tillämpning bara bör utgöra ett sekundärt resultat av prissättningsbeskedet och att det bara bör bli aktuellt om det är lämpligt i det enskilda fallet. Enligt regeringens uppfattning bör ett prissättningsbesked avse vad som ur näringsidkarens perspektiv vid ansökan utgör framtida prissättning. Den föreslagna lagstiftningen om prissättningsbesked bör därmed inte användas för att hantera vid ansökan redan uppkommen dubbelbeskattning för tidigare år. Detta innebär dock inte att det föreligger något hinder mot att Skatteverket, i egenskap av behörig myndighet enligt skatteavtalet, parallellt eller som en följd av diskussionerna om prissättningsbesked även ingår en ömsesidig överenskommelse enligt artikel 25 avseende

tidigare år. Naturligtvis blir detta aktuellt bara om den skattskyldige begär att en sådan överenskommelse ska ingås och de behöriga myndigheterna finner det lämpligt. Någon särskild reglering om detta är inte nödvändig, eftersom Skatteverket redan i dag är behörig myndighet för dessa ärenden. Möjligheten att ändra taxeringen till följd av en sådan överenskommelse finns i 7 kap. 4 § taxeringslagen (1990:324).

Mot denna bakgrund bör någon särskild reglering rörande starttidpunkt, annat än det allmänna stadgandet i 1 § att lagen avser framtida prissättning av internationella transaktioner, inte tas in i den föreslagna lagen utan dessa frågor får regleras i varje enskilt prissättningsbesked.

Giltighetsperiod

Såsom OECD framhållit finns det två motstående intressen som måste beaktas då giltighetsperioden för ett prissättningsbesked fastställs (se avsnitt 4.2.4). Å ena sidan är det angeläget med en tillräckligt lång giltighetsperiod så att en rimlig grad av säkerhet angående den skattemässiga bedömningen kan uppnås. Å andra sidan medför alltför långa giltighetsperioder att förutsägelser om framtida händelser blir mindre exakta och kan medföra att tvivel uppstår om prissättningsbeskedets tillförlitlighet.

Vilken den optimala giltighetsperioden är beror enligt OECD på ett antal faktorer, bl.a. industrin, de berörda transaktionerna och det ekonomiska klimatet. De erfarenheter som stater som har ett system med prissättningsbesked gjort pekar enligt OECD på att ett prissättningsbesked i genomsnitt kan ha en giltighetstid om tre till fem år.

Mot bakgrund av det ovan anförda anser regeringen att det är lämpligt att ett prissättningsbesked i normalfallet har en giltighetstid om tre till fem beskattningsår. Under vissa förhållanden kan det i det enskilda fallet bli aktuellt att utsträcka giltighetsperioden till mer än fem beskattningsår. Om t.ex. ansökan kommer in år 1 och handläggningen av ärendet drar ut på tiden så att prissättningsbeskedet lämnas först år 4 kan det finnas skäl att bestämma giltighetsperioden till att omfatta exempelvis åren 1 – 8, dvs. att beskedet omfattar tiden från det att ansökan gavs in samt ytterligare fem beskattningsår räknat från och med det år då beskedet lämnades. I lagtexten bör det därför ges utrymme att bestämma giltighetstiden till mer än fem beskattningsår om det föreligger särskilda skäl. En giltighetsperiod som överstiger tio beskattningsår bör dock inte bli aktuell. I en sådan situation får näringsidkaren i stället ansöka om förnyelse av prissättningsbeskedet.

Även om ett prissättningsbesked normalt bör avse flera beskattningsår så kan det förekomma situationer där en engångstransaktion eller transaktioner som genomförs under en begränsad tid är av sådan vikt och komplexitet att det är motiverat med ett prissättningsbesked. Skatteverket bör därför ha möjlighet att bestämma giltighetstiden till mindre än tre beskattningsår om det föreligger särskilda skäl.

Eftersom ett prissättningsbesked bygger på att det finns en bakomliggande ömsesidig överenskommelse mellan de av transaktionen berörda behöriga myndigheterna får dessa, med utgångspunkt i ansökan,

komma överens om vad som är en lämplig giltighetsperiod i det enskilda fallet. Prop. 2009/10:17

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 15 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.11.2 Förnyelse av prissättningsbesked

Regeringens bedömning: Det bör vara möjligt för en näringsidkare att under giltighetsperioden ansöka om en förnyelse av prissättningsbeskedet. Någon särskild reglering av förutsättningarna för en sådan förnyelse behövs inte.

Promemorians bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens bedömning: Det föreslagna systemet med prissättningsbesked är ett ansökningsförfarande. Redan av detta följer att näringsidkaren kan ansöka om ett nytt prissättningsbesked närhelst denne önskar. Om de förhållanden som ligger till grund för ett prissättningsbesked kvarstår oförändrade bör det vara möjligt för näringsidkaren att under beskedets giltighetstid ansöka om en förnyelse av prissättningsbeskedet utan ändring och att denna ansökan hanteras i enlighet med ett förenklat förfarande. Sådana förenklade förfaranden finns också i flertalet av de stater som har ett system med prissättningsbesked. Det är angeläget att Sverige kan delta i ett sådant förenklat förfarande. I detta sammanhang bör det framhållas att en förnyelse av ett prissättningsbesked – även om den sker enligt ett förenklat förfarande – förutsätter att en ömsesidig överenskommelse har ingåtts med berörd avtalsstat och att ett nytt prissättningsbesked lämnas.

Att det är möjligt att förnya ett prissättningsbesked följer redan av förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Några särskilda regler om förfarandet vid handläggningen av prissättningsbesked rent generellt har inte föreslagits utan Skatteverket får som handläggande myndighet anpassa sin handläggning efter omständigheterna i det särskilda fallet. Regeringen ser därför inte anledning att särskilt reglera möjligheten att pröva en förnyelse av ett prissättningsbesked med ett förenklat förfarande.

5.12 Verkan av ett prissättningsbesked

Regeringens förslag: Ett prissättningsbesked ska vara bindande för Skatteverket avseende prissättningen av de transaktioner som omfattas av beskedet och i förhållande till den som beskedet avser. Ändring eller återkallelse ska dock kunna bli aktuellt i vissa fall.

Om prissättningsbeskedet avser ett handelsbolag eller en annan delägarbeskattad juridisk person som tillämpar beskedet, ska beskedet även vara bindande för Skatteverket i förhållande till delägaren.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Promemorians förslag innehåller dock inte någon bestämmelse om delägare i handelsbolag och andra delägarbeskattade juridiska personer.

Remissinstanserna: Se nedan under avsnitt 5.14 vad avser ändring och återkallelse.

Skälen för regeringens förslag: Som framgår av OECD:s riktlinjer och EU-kommissionens rapport är ett av syftena med prissättningsbesked att skapa trygghet för näringsidkarna – men också för skatteförvaltningarna – genom att undanröja den osäkerhet som kan föreligga när det gäller den skattemässiga behandlingen av internationella transaktioner. För att skapa en sådan förutsebarhet bör det i lagen uttryckligen anges att de prissättningsbesked som Skatteverket lämnar är bindande för verket avseende prissättningen av de transaktioner som omfattas av beskedet. I vissa fall kan det dock finnas skäl att ett prissättningsbesked ska kunna ändras eller återkallas. Detta behandlas närmare i avsnitt 5.14.

I ett prissättningsbesked ska Skatteverket ange hur prissättning av vissa internationella transaktioner ska ske. Beskedet ska därvid innehålla uppgift om bl.a. vilka transaktioner som omfattas och vilken metod som ska tillämpas. Genom prissättningsbeskedet har Skatteverket godtagit den i beskedet angivna metoden för prissättning av de i beskedet angivna transaktionerna, under förutsättning att de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som anges i beskedet är uppfyllda. Någon förnyad prövning vid taxeringen av prissättningen av dessa transaktioner ska därmed inte ske. Detta innebär således att någon korrigering enligt 14 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229) inte får göras avseende de transaktioner som omfattas av beskedet.

Att ett prissättningsbesked är tillämpligt bara vid bestämmandet av statlig och kommunal inkomstskatt följer av 1 § i den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner, se avsnitt 5.3. I begreppet bestämmande av statlig och kommunal inkomstskatt ingår i förekommande fall även exempelvis bestämmandet av den nedsättning av inkomstskatt som kan bli aktuell enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.

När det gäller handelsbolag och andra delägarbeskattade juridiska personer är det bolaget som får ansöka om prissättningsbesked, se avsnitt 5.6. När det kommer till taxeringen är det dock delägaren som beskattas för den juridiska personens resultat. För att ett prissättningsbesked ska få avsedd effekt måste det därför vara bindande för Skatteverket även vid prövningen av delägarnas taxeringar, under förutsättning att handelsbolaget eller den delägarbeskattade juridiska personen har tillämpat beskedet. Givetvis är prissättningsbeskedet, såsom i andra sammanhang, bara bindande i den fråga som omfattas av beskedet, dvs. prissättningen av de transaktioner som omfattas av beskedet. Andra frågor, såsom fördelningen av den juridiska personens resultat mellan delägarna, påverkas inte av prissättningsbeskedet.

Bestämmelser av angiven innebörd har tagits in i 16 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.13.1 Underrättelse till Skatteverket

Regeringens förslag: Näringsidkaren ska utan oskäligt dröjsmål underrätta Skatteverket om sådan omständighet som medför eller kan medföra att de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet inte uppfylls eller om beskedet inte längre tillämpas.

Promemorians förslag: Enligt promemorians förslag ska näringsidkare som omfattas av beskedet utan oskäligt dröjsmål anmäla till Skatteverket om någon av de förutsättningar som beskedet vilar på har ändrats.

Remissinstanserna: *Näringslivets skattedelegation*, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Stockholms Handelskammare* anslutit sig, anför följande. Det kan förväntas att det i ärenden om prissättningsbesked kommer att lämnas in en mycket omfattande dokumentation till Skatteverket. Det lär vara svårt för den skattskyldige att veta vilka av de lämnade uppgifterna som ska anses ha lagts till grund för ett prissättningsbesked om dessa inte är särskilt angivna i prissättningsbeskedet. Här ska även beaktas att villkor föreslås kunna tas in i ett prissättningsbesked. Av angivna skäl ska rapporteringsskyldigheten vid ändringar begränsas till de förutsättningar som har angetts i prissättningsbeskedet. Detta även med beaktande av att en bristande fullgörelse av rapporteringsskyldigheten enligt den förslagna lagtexten inte får några direkta konsekvenser.

Skälen för regeringens förslag: Ett prissättningsbesked kommer normalt att ha en giltighetstid som sträcker sig över flera år och det kommer därför att vara nödvändigt att i beskedet ange antaganden, villkor och övriga förutsättningar som ska vara uppfyllda för fortsatt tillämplighet och giltighet. I de fall förhållandena under giltighetsperioden förändras i sådan omfattning att de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet inte uppfylls och beskedet därför bör ändras eller återkallas är det av största vikt att näringsidkaren underrättar Skatteverket om detta så snart det är praktiskt möjligt. Det nu sagda gäller inte minst för att snabbt kunna få till stånd en dialog mellan Skatteverket och näringsidkaren om behovet av att ändra prissättningsbeskedet och – om en ändring är aktuell – för att snabbt initiera förfarandet vid ömsesidig överenskommelse med berörd avtalsstat.

Underrättelseskyldigheten avser i första hand omständigheter som medför eller kan medföra att de antaganden och villkor som har ställts upp för beskedets giltighet inte är uppfyllda. Underrättelseskyldigheten omfattar dock även sådana omständigheter som medför eller kan medföra att andra förutsättningar som har angetts i beskedet inte är uppfyllda, eftersom detta kan innebära att beskedet inte längre är tillämpligt. Det kan exempelvis vara att det har skett en förändring av transaktionerna så att de inte längre sker mellan de parter eller på det sätt som har angetts i beskedet.

En av de grunder som ett prissättningsbesked får anses vila på är att den näringsidkare som får ett prissättningsbesked också tillämpar beskedet under dess giltighetstid. Formellt får ett prissättningsbesked dock

effekt för näringsidkaren först genom att det fattas ett taxeringsbeslut i enlighet med beskedet. Om näringsidkaren av någon anledning inte tillämpar prissättningsbeskedet är det viktigt att Skatteverket så snart som möjligt får kännedom om detta. En näringsidkare som inte tillämpar ett prissättningsbesked ska därför underrätta Skatteverket om detta utan oskäligt dröjsmål.

Bestämmelser av nu angiven innebörd har tagits in i 17 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.13.2 Årlig försäkran

Regeringens bedömning: Det finns inte behov av att ta in en särskild bestämmelse om årlig försäkran.

Promemorians förslag: I promemorian föreslås att en försäkran ska lämnas till självdeklarationen och innehålla uppgift om att de förutsättningar som beskedet vilar på är riktiga och att dessa förutsättningar därefter inte har ändrats eller, om så är fallet, i vilket avseende ändring har skett.

Remissinstanserna: *Näringslivets skattedelegation*, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Stockholms Handelskammare* har anslutit sig, anför följande. Innebörden av den föreslagna skyldigheten att årligen till självdeklarationen lämna en försäkran framgår inte klart av lagtexten. Innebörden av skyldigheten att intyga att de uppgifter som lämnats och legat till grund för beskedet är korrekta är i stort överensstämmande med de allmänna skyldigheter som gäller för inkomsttaxeringen och kan därför förväntas förstås av näringsidkare. Innebörden av den därtill kommande skyldigheten, avseende ändringar av de förutsättningar på vilka beskedet vilar, lär i många fall förväntas bli svår att såväl förstå som att efterleva om inte förutsättningarna finns angivna i prissättningsbeskedet. Av angivna skäl måste denna senare skyldighet vara begränsad till de förutsättningar som har angivits i prissättningsbeskedet.

Svenska Bankföreningen föreslår i förenklingssyfte att om inget har förändrats behöver näringsidkaren inte göra någon anmälan till Skatteverket. Bara om någon förutsättning som beskedet vilar på har ändrats sedan beskedet lämnades ska näringsidkaren höra av sig.

Skälen för regeringens bedömning: Såsom OECD framhåller i sina riktlinjer (se avsnitt 4.2.5) är det viktigt att skatteförvaltningarna kan kontrollera att näringsidkaren under hela giltighetstiden uppfyller de antaganden och villkor på vilka den ömsesidiga överenskommelsen och prissättningsbeskedet vilar.

Att näringsidkaren är skyldig att underrätta Skatteverket om någon omständighet har inträffat som medför eller kan medföra att något av de antaganden, villkor eller övriga förutsättningar som har angetts i beskedet inte är uppfyllda framgår av avsnitt 5.13.1. Enligt Skatteverkets promemoria ska näringsidkaren vidare lämna en årlig försäkran till självdeklarationen som ska innehålla uppgift om att de förutsättningar som beskedet vilar på är riktiga och att dessa förutsättningar därefter inte har ändrats eller, om så är fallet, i vilket avseende ändring har skett.

Enligt regeringens mening kan två olika former av och nivåer på uppgiftslämnande vara av intresse. Det ena är att Skatteverket vid taxeringen bör få information om huruvida ett prissättningsbesked har tillämpats, och om de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet har uppfyllts eller inte. En skyldighet att lämna sådana uppgifter i deklARATIONEN föreslås tas in lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, se avsnitt 5.23.

Den andra formen av information som Skatteverket kan behöva är mer utförlig information som beskriver den under året bedrivna verksamheten och av vilken det kan utläsas att de avgörande antagandena, villkoren och övriga förutsättningarna har uppfyllts. Behovet och omfattningen av sådan information kan enligt regeringens mening variera från fall till fall. I de fall där det anses lämpligt att ytterligare information ska lämnas till Skatteverket bör detta därför tas in som ett villkor i prissättningsbeskedet och anpassas till omständigheterna i det enskilda fallet.

Regeringen anser sammanfattningsvis att det saknas anledning att ta in en bestämmelse om årlig försäkran i lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.14 Ändring och återkallelse av ett prissättningsbesked

Regeringens förslag: Skatteverket ska få ändra ett prissättningsbesked om näringsidkaren begär det eller om

- något av de antaganden och villkor eller någon av de övriga förutsättningar som har angetts i beskedet i något väsentligt avseende inte uppfylls, eller
- en författningsändring i något väsentligt avseende påverkar en fråga som beskedet avser.

En sådan ändring ska få ske bara om sådana förutsättningar som gäller för att lämna ett besked är uppfyllda och näringsidkaren godtar ändringen.

Skatteverket ska få återkalla ett prissättningsbesked helt eller delvis om

- den ömsesidiga överenskommelsen som ligger till grund för beskedet helt eller delvis har upphört att gälla,
- näringsidkaren har underrättat Skatteverket om att beskedet inte tillämpas,
- näringsidkaren har lämnat uppgift i deklARATIONEN eller särskild uppgift om att beskedet inte har tillämpats, eller

näringsidkaren eller delägarna i ett handelsbolag eller i en annan delägarbeskattad juridisk person har begärt omprövning av eller överklagat ett taxeringsbeslut och har begärt att prissättningsbeskedet inte ska tillämpas på den fråga som begäran om omprövning eller överklagandet avser.

Promemorians förslag: Promemorians förslag skiljer sig från regeringens förslag vad gäller både utformningen av och innehållet i bestämmelserna. Promemorians förslag innehåller en möjlighet att ompröva ett prissättningsbesked och förklara att det inte längre ska gälla

från det beskattningsår då näringsidkaren bl.a. inte har lämnat försäkran, eller lämnad försäkran innehåller oriktiga uppgifter. Promemorians förslag innehåller vidare en möjlighet att förklara beskedet ogiltigt om näringsidkaren har lämnat oriktig uppgift till grund för beskedet.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Göteborg* anför att uttrycket ”författningsändring” möjligen kan uppfattas som att det inte skulle täcka även skatteavtal.

Sveriges Advokatsamfund anför bl.a. följande. För att förhandsbesked ska ha den styrka och förutsebarhet som är grundstenen för detsamma är det aldrig acceptabelt att ett förhandsbesked ska kunna upphöra retroaktivt. Advokatsamfundet menar att prissättningsbesked ska vara bindande för bägge parter oberoende av ändrad lagstiftning. Om ett skatteavtal sägs upp är det rimligt att i undantagsfall kunna återkalla ett besked, men då med iakttagande av viss uppsägningstid. Föreslagen reglering i övrigt har Advokatsamfundet inget att erinra mot, utom såvitt avser effekten av ett återkallande. Det är inte rimligt, om ens möjligt, att genomföra ett återkallande med retroaktiv effekt avseende räkenskapsår där bokslut inte kan ändras. Om näringsidkaren har lämnat oriktig uppgift är problemet detsamma som i ett civilrättsligt avtal, dvs. näringsidkaren har sannolikt lämnat den information som han har fått uppgift om att lämna och som han har uppfattat att han ska ha lämnat. Om det i den informationen finns felaktiga eller orimliga uppgifter ska självklart bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) kunna tillämpas. För förutsebarheten och syftet med prissättningsbesked föreslås dock att utelämnad uppgift inte ska innebära oriktig uppgift.

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Stockholms Handelskammare* anslutit sig, anför bl.a. följande. Det kan förutsättas att ansökningar om prissättningsbesked kommer att begränsa sig till ekonomiskt väsentliga transaktioner och att ansökningsförfarandet kräver stora resursinsatser för sökande företag. Med beaktande av detta är det av väsentlig betydelse att näringsidkare med ett prissättningsbesked kan förlita sig på dess giltighet. Mot bakgrund av detta måste omprövningsrätten för Skatteverket begränsas till situationer där det är uppenbart att det finns grund för omprövning. Prissättningsbeskedets giltighet för tid innan omprövningsbesked lämnas bör vidare inte kunna undanröjas i andra fall än då näringsidkaren har lämnat oriktig uppgift. Av ovan angivna skäl bör omprövningsrätten vid författningsändringar som påverkar den fråga som beskedet avser begränsas till situationer där fråga är om långtgående förändringar av lagstiftningen. Vad gäller rätten att ompröva vid förändringar av förutsättningar som beskedet vilar på måste denna som nämnts vara begränsad till situationer där det är fråga om förändringar av förutsättningar som har preciserats i prissättningsbeskedet. De förutsättningar som kan föranleda att Skatteverket genom omprövning förklarar att ett prissättningsbesked inte längre ska gälla är sådana som näringsidkaren normalt själv råder över. Vad gäller försening att lämna försäkran kan det dock vara så att näringsidkaren inte har möjlighet att lämna den i tid. De konsekvenser en omprövning kan leda till framstår i en sådan situation som oskäliga. Vad gäller övriga punkter bör dessa bara omfatta situationer där den skattskyldiges avvikelse från prissättningsbeskedet är betydande.

Ett prissättningsbesked riktas till en näringsidkare och utgör samtidigt en bekräftelse på den överenskommelse som har ingåtts mellan de berörda behöriga myndigheterna. Beskedet är bindande för Skatteverket. Det kan emellertid uppstå situationer då ett prissättningsbesked bör kunna ändras eller återkallas. Dessa fall kan ligga inom näringsidkarens kontroll men också bero på förhållanden som denne inte har kunnat påverka. Enligt regeringens bedömning bör Skatteverket därför ges vissa möjligheter att ändra eller återkalla ett prissättningsbesked.

Enligt regeringens mening är det dock viktigt för att såväl näringsidkarna som de andra berörda staterna ska ha förtroende för förfarandet för prissättningsbesked att möjligheten att ändra och återkalla ett prissättningsbesked tillämpas restriktivt. Innan Skatteverket överväger en ändring eller återkallelse bör verket därför alltid överväga om beskedet kan kvarstå oförändrat, trots att någon sådan omständighet har inträffat som i och för sig skulle kunna utgöra grund för ändring eller återkallelse. Skatteverket kan dock behöva förvissa sig om att också den andra berörda behöriga myndigheten delar den uppfattningen.

Om antaganden och villkor eller övriga förutsättningar inte uppfylls i något väsentligt avseende och detta har sådan betydelse för prissättningsbeskedet att det inte kan fortsätta att tillämpas oförändrat bör Skatteverket i första hand utreda möjligheten att ändra prissättningsbeskedet. Ett omfattande arbete har lagts ned på prissättningsbeskedet från såväl näringsidkarens sida som från de berörda staterna. I många fall torde det vara möjligt att genom en ändring av beskedet undvika att den ömsesidiga överenskommelsen behöver sägas upp.

Enligt regeringens mening bör ett prissättningsbesked kunna ändras antingen på näringsidkarens initiativ eller på Skatteverkets initiativ. Förutsättningarna för när Skatteverket på eget initiativ ska få ändra ett besked bör dock regleras närmare i lagen.

För att ett prissättningsbesked överhuvudtaget ska få ändras måste dock sådana förutsättningar som krävs för att kunna lämna ett prissättningsbesked vara uppfyllda även för det ändrade beskedet och näringsidkaren måste godta ändringen. Prissättningsbeskedet ska även efter ändringarna stämma överens med den ömsesidiga överenskommelsen. En ändring av prissättningsbeskedet förutsätter därför normalt att en ändring av den ömsesidiga överenskommelsen har skett. Om det ändrade prissättningsbeskedet ersätter det ursprungliga prissättningsbeskedet för tidigare beskattningsår har Skatteverket möjlighet att ompröva taxeringarna, se avsnitt 5.22.2.

Enligt regeringens mening bör även förutsättningarna för när Skatteverket ska få återkalla ett prissättningsbesked regleras närmare i lagen.

I det följande redovisas när ett prissättningsbesked får ändras eller återkallas på Skatteverkets initiativ.

För att en prissättningsmetod ska fungera är det nödvändigt att de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet uppfylls under hela den period som prissättningsbeskedet avser. Det kan emellertid visa sig att den överenskomna prissättningsmetoden av olika skäl inte tillämpas korrekt och konsekvent i enlighet med antagandena och villkoren eller de övriga förutsättningar som har angetts i prissättningsbeskedet. Detta kan exempelvis bero på att det har inträffat sådana externa eller interna förändringar i företagsgruppen som medför att antagandena och villkoren i det aktuella prissättningsbeskedet inte längre har samma träffsäkerhet som när den ömsesidiga överenskommelsen ingicks och prissättningsbeskedet lämnades. I den föreslagna lagen har därför tagits in en bestämmelse om att näringsidkaren ska underrätta Skatteverket om sådan omständighet som medför eller kan medföra att de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet inte uppfylls.

Redan på förhandlingsstadiet kan berörda parter ha förutsett tänkbara förändringar och sett till att antagandena och villkoren i prissättningsbeskedet blir tillräckligt flexibla för att beakta effekterna av sådana förändringar utan att behovet av en ändring uppstår. Prissättningsbeskedet kan således uttryckligen innehålla en reglering av konsekvenserna av ändrade omständigheter. Uppkommer omständigheter som faller utanför vad som på detta sätt har reglerats i prissättningsbeskedet kan de behöriga myndigheterna behöva ta upp diskussioner om vilka åtgärder som eventuellt ska vidtas i det enskilda fallet.

Regeringen anser att skäl för att ändra ett prissättningsbesked föreligger om något av de antaganden och villkor eller någon av de övriga förutsättningar som har angetts i beskedet i något väsentligt avseende inte uppfylls. Med begreppet i något väsentligt avseende avses att det ska vara fråga om en avvikelse som är av saklig betydelse och som har viss tyngd. Det ska således inte vara fråga om en mindre avvikelse från ett antagande, villkor eller övrig förutsättning.

För att kunna ändra ett prissättningsbesked krävs att samma grundläggande förutsättningar som för att lämna ett prissättningsbesked är uppfyllda (se avsnitt 5.9). Detta innebär bl.a. att ändringen inte får medföra att vald prissättningsmetod inte bedöms kunna ge ett resultat som överensstämmer med armlängdsprincipen. Om ändringen kräver att den ömsesidiga överenskommelsen måste ändras, måste detta göras innan ett beslut om ändring kan fattas. För att kunna ändra ett besked krävs att ändringen godtas av näringsidkaren.

Av ett ändrat prissättningsbesked bör det framgå från och med vilket datum det ändrade beskedet ska gälla och vilket datum det ursprungliga beskedet ska upphöra att gälla. Om det exakta datumet för förändringen kan identifieras kan det ändrade beskedet gälla från och med den dagen. Om något exakt datum inte kan fastställas kan det ändrade beskedet gälla från och med det efterföljande beskattningsåret.

Bestämmelser av nu angiven innebörd har tagits in i 18 § första stycket 1 i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Såsom framförts av remissinstanserna är det viktigt för förtroendet för prissättningsbeskeden att näringsidkaren kan förlita sig på dess giltighet. Då avsikten med ett prissättningsbesked är framåtsyftande kan det dock inte uteslutas att bestämmelser i intern skattelagstiftning och folkrättsligt slutna skatteavtal, som har betydelse för en fråga som prissättningsbeskedet avser, under giltighetstiden ändras i en sådan utsträckning och på sådant sätt att förutsättningarna för beskedet inte längre är relevanta.

Om förändringarna inte påverkar en fråga som prissättningsbeskedet avser i alltför hög grad bör det vara möjligt att låta prissättningsbeskedet kvarstå oförändrat. Vid mer långtgående förändringar kan det dock vara svårt att låta ett prissättningsbesked på oförändrade villkor fortsätta vara gällande mellan de inblandade parterna. Ändrad lagstiftning omnämns även i OECD:s vägledning för prissättningsbesked som grund för ändring eller återkallelse av ett prissättningsbesked.

Som angetts ovan anser regeringen att möjligheterna att ändra prissättningsbesked bör tillämpas restriktivt. Möjligheten att ändra ett prissättningsbesked på grund av författningsändringar bör därför begränsas till sådana ändringar som påverkar en fråga som beskedet avser i något väsentligt avseende. Ändringar som bara påverkar en fråga som beskedet avser i mindre omfattning ska således inte medföra ändring av beskedet.

Vad gäller ändringar i skatteavtal får dessa ändringar effekt internt genom att avtalets införandelag ändras. Den föreslagna bestämmelsen blir tillämplig även vid en sådan författningsändring.

En ändring på denna grund bör gälla från dagen för beslutet om ändring eller, t.ex. om den händelse som leder till ändringen var en viktig förändring i skattelagstiftningen, från dagen för tillämpningen av denna lagändring.

Bestämmelser av nu angiven innebörd har tagits in i 18 § första stycket 2 i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Den ömsesidiga överenskommelsen har helt eller delvis upphört att gälla

Ett prissättningsbesked förutsätter att det finns en ömsesidig överenskommelse med en annan stat. Om den ömsesidiga överenskommelsen skulle upphöra att gälla brister en av de grundläggande förutsättningarna för prissättningsbeskedet. Skatteverket bör därför i en sådan situation ha möjlighet att återkalla prissättningsbeskedet.

Av den ömsesidiga överenskommelsen bör det framgå under vilka förutsättningar överenskommelsen kan upphöra att gälla. En sådan situation skulle exempelvis kunna vara att viktiga villkor som har ställts upp i överenskommelsen inte uppfylls.

Även om den ömsesidiga överenskommelsen i vissa fall kan ge utrymme för uppsägning bör Skatteverket alltid beakta att en återkallelse kan medföra allvarliga konsekvenser för näringsidkaren. Skatteverket bör därför i första hand överväga om det är möjligt att ändra den ömsesidiga överenskommelsen och därigenom undvika att den behöver sägas upp. Skatteverket bör vidare bara överväga att säga upp en ömsesidig överenskommelse efter det att en noggrann och utförlig bedömning av

relevanta fakta har gjorts. Skatteverket bör dessutom i god tid informera och samråda med berörd näringsidkare. Detta samråd bör inkludera en förklaring av skälen till varför en ömsesidig överenskommelse kan komma att sägas upp. Givetvis måste även frågan diskuteras med den berörda behöriga myndigheten.

En återkallelse av ett prissättningsbesked på grund av att den ömsesidiga överenskommelsen har upphört att gälla bör enligt regeringens mening få effekt för de beskattningsår eller den period för vilken den ömsesidiga överenskommelsen har upphört att gälla. Regeringen finner inte anledning att begränsa möjligheten att återkalla ett prissättningsbesked till tid efter beslutet om återkallelse.

Att näringsidkaren ska ges möjlighet att yttra sig innan ett beslut om återkallelse fattas framgår av avsnitt 5.16.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 19 § 1.

Prissättningsbeskedet tillämpas inte eller ett taxeringsbeslut har omprövats eller överklagats

Ett prissättningsbesked bygger på en bilateral eller multilateral överenskommelse mellan behöriga myndigheter. Näringsidkaren har under hela förfarandet fram tills dess överenskommelsen ingås möjlighet att återkalla sin ansökan. Den ömsesidiga överenskommelsen som har ingåtts mellan staterna är ett folkrättsligt avtal som i sig inte kan överklagas av näringsidkaren. Däremot kan en näringsidkare som har fått ett prissättningsbesked i sin självdeklaration avstå från att tillämpa beskedet eller på vanligt sätt överklaga utfallet av inkomsttaxeringen även till den del taxeringen har skett i enlighet med vad som framgår av beskedet. Den ömsesidiga överenskommelsen grundar sig på att näringsidkaren tillämpar beskedet under hela perioden. Om en näringsidkare väljer att inte tillämpa beskedet under hela eller delar av perioden innebär detta att grundvalen för prissättningsbeskedet, den ömsesidiga överenskommelsen sätts i fråga. Enligt regeringens bedömning bör Skatteverket därför kunna återkalla ett prissättningsbesked om det inte tillämpas av näringsidkaren eller om näringsidkaren i samband med en begäran om omprövning eller ett överklagande begär att beskedet inte ska tillämpas.

Av den föreslagna lagen följer att näringsidkaren utan oskäligt dröjsmål ska underrätta Skatteverket om beskedet inte tillämpas. Näringsidkaren ska vidare i deklarationen lämna uppgift om beskedet har tillämpats eller inte. Enligt regeringens mening bör Skatteverket, när näringsidkaren på något av dessa sätt har meddelat Skatteverket att beskedet inte tillämpas, ha en möjlighet att återkalla prissättningsbeskedet. Möjligheten att återkalla ett prissättningsbesked ska som angetts ovan tillämpas restriktivt. Det kan därför även i dessa fall finnas skäl för Skatteverket att innan en återkallelse sker, ha en dialog med näringsidkaren kring frågan om en ändring av prissättningsbeskedet i stället kan ske. Näringsidkaren ska även ges möjlighet att yttra sig innan ett beslut om återkallelse fattas.

Vad gäller handelsbolag och andra delägarbeskattade juridiska personer är det delägarna som taxeras för den juridiska personens resultat. Om delägarna i ett handelsbolag överklagar taxeringarna och

begär att prissättningsbeskedet inte ska tillämpas uppkommer samma situation som diskuterats ovan och Skatteverket bör även i detta fall ha möjlighet att återkalla prissättningsbeskedet. Återkallelsen får då effekt mot den juridiska personen och delägarna.

En återkallelse bör, när den sker på dessa grunder, gälla från och med det beskattningsår som beskedet inte har tillämpats eller som omprövningen eller överklagandet avser. Detta innebär att Skatteverket inte kommer att vara bunden av beskedet vid de aktuella taxeringarna. Vilken möjlighet som Skatteverket efter en återkallelse har att ändra näringsidkarens taxering får bedömas utifrån de generella reglerna i taxeringslagen, se vidare avsnitt 5.22.2.

Bestämmelser av nu angiven innebörd har tagits in i 19 § 2-4 i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.15 Utredning

5.15.1 Kompletterande uppgifter

Regeringens förslag: En näringsidkare ska få uppmanas att inom viss tid komma in med de ytterligare uppgifter som behövs när ett ärende om prissättningsbesked ska prövas.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Sveriges advokatsamfund* tillstyrker förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Det helt övervägande antalet ärenden om prissättningsbesked kommer att vara tämligen komplexa. I sakens natur ligger också att varje ärende om prissättningsbesked kommer att ha sin särprägel och att både Skatteverket och berörd utländsk stat kan ha krav på att lämnade uppgifter ska kompletteras med vissa ytterligare uppgifter. Det är således inte möjligt att ange exakt vilka uppgifter som krävs för att i det enskilda fallet pröva en ansökan om prissättningsbesked. Skatteverket måste därför ha möjlighet att begära in de ytterligare uppgifter som verket bedömer vara nödvändigt för att kunna ta ställning i det aktuella ärendet. Att näringsidkaren har en skyldighet att lämna de uppgifter som behövs för att kunna ingå en ömsesidig överenskommelse och kunna lämna ett riktigt prissättningsbesked framgår även av förutsättningarna för prissättningsbesked, se avsnitt 5.9.3.

Möjligheten att uppmana näringsidkaren att komma in med ytterligare uppgifter får inte bara tillämpas i samband med prövning av en ansökan om prissättningsbesked, utan även i annat ärende enligt lagen såsom ett ärende om ändring eller återkallelse av prissättningsbesked.

I de fall där Skatteverket har överlämnat till regeringen att ingå den ömsesidiga överenskommelsen ger bestämmelsen även möjlighet för regeringen att uppmana näringsidkaren att komma in med de ytterligare uppgifter som behövs för att ingå den ömsesidiga överenskommelsen.

En bestämmelse av nu angivet innehåll har tagits in i 20 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Regeringens förslag: Skatteverket ska få komma överens med näringsidkaren om när, hur och i vilken omfattning en kontroll av uppgifterna i ett ärende om prissättningsbesked kan ske.

Promemorians förslag: Innehåller inte någon motsvarande bestämmelse. Se dock avsnitt 6.20.1 i promemorian om taxeringsbesök och taxeringsrevision.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Göteborg* anför bl.a. att det inte framstår som självklart att införa en revisionsbefogenhet i ansökningsärenden där beslutet inte kan överklagas.

Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms Universitet anför bl.a. följande. I och med att förfarandet i ett prissättningsärende ska ske i samförstånd torde det bli ovanligt att en näringsidkare inte tillåter kontroll av lämnade uppgifter vid ett taxeringsbesök. Fakultetsnämnden ifrågasätter därför om möjligheterna att göra taxeringsrevision verkligen behövs för att kontrollera lämnade uppgifter.

Sveriges advokatsamfund anför bl.a. att om ytterligare information är erforderlig och den inte tillhandahålls av den skattskyldige, alternativt inte tillhandahålls i sådan form eller på sådant sätt att Skatteverket gör bedömningen att den är tillförlitlig, kan Skatteverket avvisa begäran om prissättningsbesked. Någon ytterligare befogenhet kan inte anses erforderlig och kan snarare leda till att skattskyldiga avstår från att söka prissättningsbesked p.g.a. en oro för att en av den skattskyldige tidigare tillämpad prissättning befinns felaktig med risk för eftertaxering och skattetillägg.

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Stockholms Handelskammare* anslutit sig, och *Svenska Bankföreningen* anför bl.a. att Skatteverkets förslag att verket ska ha möjlighet att genomföra taxeringsrevisioner bl.a. för att kontrollera uppgifter som har lämnats i ett ärende enligt lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner inte kan accepteras.

Se vidare avsnitt 5.22.1 för en utförligare redogörelse för remissinstansernas synpunkter kring taxeringsbesök och taxeringsrevision.

Skälen för regeringens förslag: Ett system med prissättningsbesked bygger i hög grad på samarbete mellan en näringsidkare och Skatteverket. I samband med en ansökan om prissättningsbesked måste det dock finnas möjligheter för Skatteverket att kontrollera och komplettera de i ansökan lämnade uppgifterna. Någon form av kontroll görs i de flesta länder i samband med prövningen av ansökan, exempelvis genom att besöka företaget och stämma av uppgifterna i ansökan eller intervjua anställda. Det kan även tänkas att det i samband med handläggningen kan inkomma en begäran från annan berörd behörig myndighet om att Skatteverket ska komplettera med eller kontrollera vissa uppgifter för att en ömsesidig överenskommelse ska kunna ingås.

I Skatteverkets promemoria föreslås att Skatteverket ska ha rätt att göra taxeringsbesök och taxeringsrevision enligt taxeringslagens (1990:324) bestämmelser med anledning av en ansökan om prissättningsbesked. Flera remissinstanser har dock ifrågasatt om det är nödvändigt eller lämpligt att Skatteverket ska ha befogenhet att göra taxeringsrevision

innan ett prissättningsbesked lämnas för att inhämta och kontrollera uppgifter i ansökan.

Enligt regeringens mening kan det ifrågasättas om det bör införas en möjlighet till taxeringsrevision i förevarande fall. Såsom framgår av bl.a. 12 § 3 i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner är det en förutsättning för prissättningsbeskedet att näringsidkaren lämnar de uppgifter som behövs för att kunna ingå en ömsesidig överenskommelse och lämna ett riktigt prissättningsbesked. I många fall torde tillräckliga uppgifter kunna erhållas och deras tillförlitlighet bedömas genom att Skatteverket anmodar den skattskyldige att komplettera sin ansökan med ytterligare uppgifter. I vissa fall kan det dock finnas behov för Skatteverket att kontrollera uppgifterna på annat sätt, exempelvis genom att stämma av dem mot bokföringen eller besöka näringsidkarens lokaler och tala med anställda eller få närmare insyn i hur verksamheten bedrivs. Enligt regeringens mening torde detta kunna lösas genom att näringsidkaren och Skatteverket gemensamt kommer överens om när Skatteverkets kontroll kan ske, hur den kan gå till och hur omfattande den kan vara. Om tillräckliga uppgifter inte lämnas av näringsidkaren i ansökan eller efter anmodan av Skatteverket för att ett riktigt prissättningsbesked ska kunna lämnas eller tillförlitligheten av lämnade uppgifter inte kan bedömas har Skatteverket möjlighet att avslå ansökan om prissättningsbesked. Regeringen finner inte att det föreligger tillräckliga skäl för att i ansökningsförfarandet införa en möjlighet till taxeringsrevision med tillhörande tvångsmedel.

Den föreslagna bestämmelsen om överenskommelse med näringsidkaren om kontroll av uppgifter får tillämpas såväl i samband med en ansökan om prissättningsbesked som andra ärenden om prissättningsbesked, såsom ett ärende om ändring eller återkallelse av prissättningsbesked.

Vad avser möjligheterna att efter det att ett prissättningsbesked har lämnats, använda bestämmelserna i taxeringslagen om taxeringsbesök och taxeringsrevision, se vidare avsnitt 5.22.1.

En bestämmelse av nu angivet innehåll har tagits in i 21 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.16 KommunikERING

Regeringens förslag: Näringsidkaren ska ges tillfälle att yttra sig innan ärendet avgörs, om det inte är onödigt.

I fråga om näringsidkarens rätt att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom någon annan än näringsidkaren själv och att få tillfälle att yttra sig över dem gäller bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223).

Promemorians förslag: Överensstämmer i sak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Vid handläggning av ärenden om prissättningsbesked ska näringsidkaren ges tillfälle att, innan ärendet av-

görs, yttra sig om det inte är onödigt. Detta gäller givetvis både vid prövning av ansökan om prissättningsbesked och vid ändring eller återkallelse av lämnade prissättningsbesked. En situation där det kan vara onödigt att ge näringsidkaren tillfälle att yttra sig är om besked lämnas helt i enlighet med ansökan.

Enligt bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223) har en part rätt att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom tredje man och att få tillfälle att yttra sig över dem. Denna bestämmelse gäller även i ett ärende om prissättningsbesked. Vissa begränsningar i underrättelse-skyldigheten följer dock av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) i den mån det av hänsyn till allmänt eller särskilt intresse är av synnerlig vikt att sekretessbelagd uppgift i materialet inte röjs.

Ett prissättningsbesked förutsätter förhandlingar med en utländsk behörig myndighet om en ömsesidig överenskommelse innan besked kan lämnas. I samband med förhandlingarna kan uppgifter komma att tillföras ärendet från den utländska behöriga myndigheten. Sådana uppgifter som lämnas i samband med förhandlingar om ömsesidig överenskommelse kan omfattas av den s.k. utrikessekretessen i 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen. Om sådana uppgifter skulle röjas för näringsidkaren kan det antas att detta i vissa fall skulle kunna skada Sveriges förhållande till den andra staten och Sveriges möjligheter att fortsättningsvis ingå ömsesidiga överenskommelser. Innan näringsidkaren underrättas om sådana uppgifter som tillförts ärendet genom förhandlingar med den andra behöriga myndigheten kan det därför bli aktuellt att överväga om det är av synnerlig vikt att uppgifterna inte lämnas ut.

Den föreslagna bestämmelsen motsvarar 3 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) och i promemorians förslag gjordes därför en hänvisning till denna bestämmelse. Regeringen har valt att i stället återge innehållet i sak för att underlätta läsningen av lagen.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 22 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.17 Begränsad användning av uppgifter

Regeringens bedömning: Någon särskild reglering om hur uppgifter som ges in i ett ärende om prissättningsbesked får användas inom Skatteverkets verksamhet bör inte införas.

Promemorians förslag: I promemorian föreslås att uppgift som ges in i ett ärende om prissättningsbesked och som Skatteverket inte kan hämta in med stöd av annan lag, på begäran av näringsidkaren, bara får användas vid handläggningen av ärendet.

Remissinstanserna: *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms Universitet* anför att det är viktigt att näringsidkarna kan vara säkra på att de uppgifter som de lämnar till Skatteverket inte används för andra ändamål än det aktuella prissättningsärendet. Om parterna i ett inledande skede har olika uppfattningar om lämplig prissättningsmetod skulle det skada förtroendet för förfarandet om uppgifter som näringsidkaren har

lämnat exempelvis skulle användas för att revidera taxeringarna för tidigare år. Det skulle kunna leda till att näringsidkarna avstår från att ansöka om prissättningsbesked eller att de inte lämnar tillräckligt detaljerade uppgifter i ansökan, vilket skulle förfela syftet med förfarandet. Skyddet för lämnade uppgifter har samband med frågan om handläggande myndighet. Om den enhet/det organ som ska handlägga ärendena går att avgränsa på ett sätt som konstituerar en verksamhetsgren i sekretesslagens mening får uppgifter som lämnas in i prissättningsärendet inte röjas för andra enheter inom Skatteverket, naturligtvis under förutsättning att uppgifterna i sig omfattas av sekretess. Om det visar sig att det inte är möjligt eller att det anses organisatoriskt olämpligt att avskilja den handläggande enheten på ett sätt som konstituerar en självständig verksamhetsgren inom Skatteverket, kan en annan framkomlig väg att skydda uppgifter vara att utvidga tillämpningsområdet för den föreslagna bestämmelsen till att omfatta alla uppgifter som en näringsidkare lämnar i prissättningsärendet.

Sveriges Advokatsamfund anför bl.a. följande. Ur rättsakerhets-synpunkt är det väsentligt att uppgifter som lämnats i en ansökan om prissättningsbesked bara får användas för beskedets lämnande och fortlevnad. Materialet och ställningstagandet ska därför behandlas på samma sätt och med samma sekretess som gäller och tillämpas i frågor om förhandsbesked. Med beaktande av att de uppgifter som lämnas är av mycket känslig art och avser näringsidkarens bedömningar i förfluten tid såväl som i framtiden bör ett särskilt skydd införas. Skrivningen i remissen innebär egentligen att inga uppgifter omfattas av det särskilda skyddet, eftersom Skatteverket vid en revision i praktiken har möjlighet att ta del av allt som rör en näringsidkare.

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Stockholms Handelskammare* anslutit sig, anför följande. Det föreslås att Skatteverket ska vara den myndighet som ska handlägga prissättningsbesked. Det är ett antal praktiska skäl som ligger till grund för detta och Näringslivets skattedelegation delar i huvudsak dessa argument. En komplicerande faktor är dock hanteringen av det material som lämnas in i ansökan om prissättningsbesked. Det huvudsakliga syftet med beskedet är att underlätta gränsöverskridande transaktioner för näringsidkare, genom att ge ökade förutsättningar till förutsebarhet och undvikande av dubbelbeskattning. Handläggande myndighets roll är således av annan karaktär än den som Skatteverket har i sin roll som kontrollant av att gällande regler efterlevs. Därtill kommer att mycket av det material som lämnas in under ansökningsförfarandet är av känslig natur. För företag vars aktier är noterade på börser är därtill kraven på sekretess särskilt stark. I fråga om prissättningsbesked, där ansökan är frivillig, kan osäkerhet om sekretessen leda till att ansökan om prissättningsbesked över huvudtaget inte görs om ansökan inte hos mottagaren hanteras med särskilt höga krav på sekretess. För det fall Skatteverket blir handläggande myndighet måste det av angivna skäl finnas en förvisning om att uppgifter som lämnas in i ett ansökningsförfarande inte kommer andra till del än de tjänstemän som har ett direkt behov av dessa vid handläggningen av ansökan och, för det fall beskedet används av den skattskyldige vid taxeringen, de som har att kontrollera att lämnade uppgifter är korrekta. Möjligheterna till att genom lag reglera detta är,

såvitt Näringslivets skattedelegation kan bedöma, begränsade. Det är av detta skäl väsentligt att Skatteverkets interna reglering tillförsäkrar att detta uppnås.

Skälen för regeringens bedömning: Uppgifter som näringsidkaren lämnar i ett ärende om prissättningsbesked kommer att omfattas av sekretessen i 27 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen, se vidare avsnitt 5.25. I samband med ett förfarande för prissättningsbesked uppkommer dock frågan hur de uppgifter som lämnas i en ansökan om prissättningsbesked får användas inom Skatteverket.

Enligt offentlighets- och sekretesslagen gäller sekretess mellan olika verksamhetsgrenar inom samma myndighet om de är att betrakta som självständiga i förhållande till varandra, se 8 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen. Såsom regeringen angett i avsnitt 5.5 är det viktigt att handläggningen av prissättningsbeskeden sker fristående från den ordinarie taxeringsverksamheten. Att utforma förfarandet på ett sätt som medför att verksamheten med säkerhet ses som en egen verksamhetsgren i sekretesslagens mening har dock inte funnits vara en framkomlig väg, bl.a. på grund av det sakliga samband prissättningsbeskeden har med beskattningen.

De uppgifter som kommer att behöva lämnas i en ansökan är till viss del information som kan ingå i sådan dokumentation som ska upprättas enligt reglerna om dokumentationsskyldighet avseende internprissättning i 19 kap. 2 a och 2 b §§ lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Uppgifterna är vidare till övervägande del sådana som näringsidkaren antingen lämnar i samband med taxeringen eller är skyldig att på begäran ge in till Skatteverket. Därutöver kommer dock ansökan regelmässigt att innehålla vissa uppgifter som inte lämnas vid taxeringen eller inte begärs in vid en taxeringsrevision. Fråga kan t.ex. vara om sådana prognoser och antaganden som behövs i prissättningsärendet men inte för beskattningsverksamheten i övrigt.

I de flesta stater vars system med prissättningsbesked redovisas i avsnitt 4.4, får uppgifter som ges in i ett sådant ärende användas för andra ändamål inom beskattningsverksamheten. Bara ett fåtal av dessa stater har ett system där användningen av sådana uppgifter är begränsad till ärenden om prissättningsbesked. Det är å andra sidan viktigt för förtroendet för Skatteverket och för det nu föreslagna systemet med prissättningsbesked att näringsidkarna känner att de kan lämna all den information som behövs för att ta ställning till en ansökan. Om näringsidkarna på grund av rädsla för att uppgifter som de lämnar till Skatteverket i samband med en ansökan kommer att kunna användas för att söka ändring i deras taxeringar och därför avstår från att ansöka eller inte lämnar tillräckligt detaljerad information skulle systemet inte fungera på ett tillfredsställande sätt.

Skatteverket har mot denna bakgrund i promemorian funnit att det finns skäl för att – utöver den reglering som kommer att följa av verkets interna arbetsordning – ta in en uttrycklig bestämmelse om hur uppgifter som en näringsidkare ger in i samband med en ansökan får användas. Den föreslagna bestämmelsen har utformats så att Skatteverket på begäran av näringsidkaren i den övriga beskattningsverksamheten inte får använda uppgift som en näringsidkare gett in i ett ärende om prissätt-

ningsbesked om denna annars inte hade varit tillgänglig eller möjlig för Skatteverket att begära in.

Regeringen delar uppfattningen att många uppgifter som lämnas i en ansökan om prissättningsbesked generellt är mycket skyddsvärda. Mot bakgrund av skyddsvärdet på uppgifterna har ifrågasatts om uppgifterna överhuvudtaget ska kunna användas i beskattningsverksamheten. Inledningsvis kan anmärkas att Skatteverket har en allmän skyldighet att tillse att skatteärendena blir tillräckligt utredda för att kunna fatta materiellt riktiga beslut. Skatteverket har av detta skäl och av effektivitetsskäl långtgående befogenheter att begära in uppgifter från såväl de skattskyldiga som tredje man och andra myndigheter. Alla handlingar som rör en verksamhet kan i princip omfattas av ett föreläggande eller en revision. Merparten av de uppgifter som ges in i en ansökan om prissättningsbesked är därför sådana uppgifter som Skatteverket skulle kunna begära in genom ett föreläggande eller en revision. Att införa en ordning där Skatteverket tvingas förelägga eller revidera företag för att få in uppgifter som verket redan har tillgång till och som man enligt gällande lagstiftning har rätt att granska, är knappast försvarbart.

En sådan bestämmelse som föreslagits i promemorian omfattar bara en mycket begränsad mängd uppgifter, de som inte Skatteverket kan hämta in på annat sätt. I samband med en taxeringsrevision får vissa uppgifter undantas från kontrollen med stöd av bestämmelserna i 3 kap. 13 - 14 §§ taxeringslagen (1990:324). Motsvarande bestämmelser finns vid skatterevisioner enligt skattebetalningslagen (1997:483) och enligt lagen om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet (1994:466). Möjligheten till undantag rör handlingar som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken och annan handling med ett betydande skyddsintresse om handlingens innehåll på grund av särskilda omständigheter inte bör komma till någon annans kännedom. För att en handling ska kunna undantas från kontrollen krävs att den enskilde skriftligen begär det och att föreläggandet tillsammans med den begärda handlingen eller uppgiften lämnas till länsrätten.

Det kan noteras att de uppgifter och handlingar som kan undantas från granskning enligt nu gällande lagstiftning inte finns hos Skatteverket. En ordning där Skatteverket har relevant information för beskattningen, men inte får använda denna, är mot bakgrund av verkets utrednings-skyldighet och intresset av riktiga beslut svår att motivera. Detta gäller inte minst när informationen frivilligt lämnats av den enskilde själv för att få besked i en skattefråga. En särskild aspekt i sammanhanget är att ansökningar om prissättningsbesked kommer att ligga till grund för ömsesidiga överenskommelser med andra stater. Det framstår därmed som viktigt att ge Skatteverket möjlighet att stämma av att de uppgifter som lämnats inför förhandlingen stämmer med utfallet.

Regeringen finner sammantaget att det inte finns anledning att införa någon särskild bestämmelse om att vissa uppgifter som Skatteverket har fått tillgång till genom en ansökan om prissättningsbesked inte får användas i övrig beskattningsverksamhet.

Om det inte föreligger olika verksamhetsgrenar med sekretess sinsemellan innebär det emellertid inte att uppgifter som ges in i ett ärende kan spridas fritt inom myndigheten. Det finns föreskrifter på olika nivåer för att säkerställa att handlingar och uppgifter hos Skatteverket

hanteras på ett säkert sätt. Skatteverket är personuppgiftsansvarig för uppgifterna och ska enligt 31 § personuppgiftslagen (1998:204) vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att skydda de personuppgifter som behandlas. Åtgärderna ska åstadkomma en säkerhetsnivå som är lämplig med beaktande av de tekniska möjligheter som finns, kostnaden, särskilda risker som finns med behandlingen av personuppgifterna och hur pass känsliga de behandlade uppgifterna är. Det finns också föreskrifter om att självdeklarationer och andra handlingar som har lämnats till ledning för taxering eller omhändertagits för granskning av Skatteverket ska förvaras på ett sådant sätt att obehöriga inte kan komma åt dem och om möjligt hållas åtskilda från andra handlingar, se 2 § taxeringsförordningen (1990:1236). Även Skatteverkets interna arbetsordning innehåller kompletterande regler om hur uppgifter ska hanteras inom myndigheten.

Som tidigare angetts delar regeringen uppfattningen att många av de uppgifter som ges in i en ansökan om prissättningsbesked är känsliga och särskilt skyddsvärda. Det är därför viktigt att uppgifterna hanteras med en hög säkerhetsnivå. Regeringen avser att i förordning föreskriva att handlingarna ska hanteras på motsvarande säkert sätt som gäller för kontrollmaterial m.m. Regeringen utgår också från att Skatteverket i enlighet med gällande regelverk ser till att säkerställa att uppgifter som ges in i en ansökan om prissättningsbesked inte får en onödig spridning. Regeringen har även för avsikt att följa upp hur förfarandet för prissättningsbesked fungerar.

5.18 Avgifter

Regeringens förslag: Skatteverket ska ta ut en avgift för prövning av ansökan. Avgiften ska tas ut i samband med att ansökan om prissättningsbesked kommer in.

Skatteverket ska i ett enskilt fall få besluta om befrielse från hela eller en del av avgiften, om det finns särskilda skäl för det.

Promemorians bedömning: I promemorian föreslås att förfarandet ska vara fritt från avgifter.

Remissinstanserna: *Sveriges Advokatsamfund* anser att det av remissen inte framgår något bärande skäl för varför inte en avgift ska tas ut. De frågor som ställs och komplexiteten kräver omfattande insatser. I förhandsbesked utgår avgift och det finns en ”taxa” som skulle kunna tillämpas.

Finansbolagens Förening anser att förfarandet bör vara avgiftsfritt.

Finansdepartementets promemorias förslag: Överensstämmer med regeringens förslag. Promemorian innehåller även förslag till vilka regeringen återkommer i förordningsform, exempelvis vad avser avgiftens storlek.

Remissinstanserna: *Tillväxtverket* tillstyrker förslaget och menar att avgiften är både motiverad och väldimensionerad.

Ekonomistyrningsverket tillstyrker förslaget och anför att det är rimligt att den som får en motprestation ska betala en avgift för detta. Detta kan

också hindra att ansökningar görs i onödan. Ekonomistyrningsverket anser dock att det är en brist att det inte tydligt framgår vilket ekonomiskt mål som gäller, även om det förefaller som om avgifterna bara ska bidra till att täcka kostnaderna.

Kammarrätten i Göteborg har inget att erinra mot förslaget. Kammar-rätten anför vad avser de fall då en ansökan avser flera stater att det ibland kan uppstå samordningsvinster. Det bör mot denna bakgrund ibland komma ifråga att medge viss befrielse från avgifterna.

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Stockholms Handelskammare* anslutit sig, anför bl.a. följande. Det är av yttersta vikt att det föreligger tillräckliga resurser för den verksamhet som ska handlägga ansökningar om prissättningsbesked och Finansdepartementets ambitioner om att tillförsäkra att sådana resurser ges verksamheten välkomnas därför. Näringslivets skattedelegation har dock principiella invändningar. Det ligger i alla parterns intresse att ett system med prissättningsbesked kommer på plats och fungerar väl. Med en avsaknad av möjligheter till prissättningsbesked följer för Skatteverket ett ökat behov av resurser för såväl revisioner som processer i förvaltningsdomstolarna. Vid ett övervägande om en fördelning av kostnaderna för ett prissättningsbesked måste även beaktas att näringsidkaren har betydande kostnader för sammanställningen av en ansökan. Genom dessa kostnader får näringsidkaren anses vara med och dela på kostnaderna för prissättningsbeskedet.

En aspekt som inte uttryckligen tas upp i promemorian är frågan om en ansökningsavgift kan användas för att i ökad grad se till att ansökningar som kan anses mindre angelägna inte kommer in och därmed inte försvårar eller förhindrar en effektiv handläggning av de ärenden om prissättningsbesked som får bedömas som mer angelägna. Näringslivets skattedelegation anser att sådana skäl framstår som mer välgrundade för uttagande av en avgift än det i promemorian angivna motivet. Huruvida en avgift av detta skäl kan motiveras är dock beroende av vilka andra begränsningar som gäller för lämnande av prissättningsbesked och vilka resurser som tilldelas verksamheten.

I det fall en avgift införs är det viktigt att den inte är så hög att den avskräcker företag från att ansöka i ärenden där ett besked är motiverat. Sökandes storlek etc. bör därför kunna beaktas vid fastställande av avgiftens storlek.

En reglering som innebär att avgiften betalas tillbaka bara om det föreligger särskilda skäl framstår som alltför restriktiv. Om en ansökan avisas eller avslås bör utgångspunkten vara att ansökningsavgiften återbetalas. Det kan dock vara befogat att ge Skatteverket möjlighet att neka en återbetalning om det föreligger särskilda skäl.

Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet har inget att erinra mot att en avgift tas ut för förfarandet. Fakultetsnämnden anser dock att det bör övervägas om inte avgiften, för att bättre kunna anpassas till förhållandena i det enskilda fallet, bör tas ut först när ett prissättningsbesked meddelas i stället för som en ansökningsavgift.

Enligt *FAR SRS* bör någon avgift inte tas ut för att få ett prissättningsbesked, utan dessa kostnader bör i sin helhet bäras av det allmänna. I de fall en ansökan omfattar ett stort antal länder kan avgiften bli mycket hög. Det är möjligt att denna avgiftsnivå kan accepteras såvitt gäller stora

företag och stora värden. När det gäller mindre företag är avgiftsgränsen definitivt för hög. Blir det aktuellt att ta ut en avgift måste det finnas en möjlighet att sätta ner avgiften i de fall ansökan avser mindre företag.

Finansbolagens förening vidhåller sin tidigare inställning att förfarandet bör vara avgiftsfritt. För företag med verksamhet som innefattar internationella transaktioner och som löpande begär förhandsbesked innebär förslaget att den skattskyldige får betala en avgift för att säkerställa att rätt skatt erläggs. Därtill torde Skatteverket ha mycket att vinna på att den skattskyldige begär prissättningsbesked eftersom revisioner och långa processer därigenom undviks.

Företagarna anser inte att utredningen kan läggas till grund för införandet av en ansökningsavgift och avstyrker förslaget. Ett formaliserat system för prissättningsbesked ska ge svenska företag bättre förutsättningar för att växa internationellt. Det är viktigt att ett sådant system hålls tillgängligt för såväl större som mindre verksamheter. Den föreslagna avgiftsnivån slår obefogat hårt mot mindre företag då den inte beaktar att en mindre verksamhets ansökan i regel kräver mindre omfattande resurser. Företagarna förordar att det görs en vidare utredning i syfte att utforska möjligheten att, likt de amerikanska och tyska systemen, ha en lägre ansökningsavgift för mindre företag.

Skatteverket tillstyrker förslaget och anför bl.a. följande. Skatteverket instämmer i att det är väsentligt att det finns tillräckliga resurser för verksamheten. Det är av stor betydelse för hur effektivt verksamheten kan bedrivas. Den nödvändiga resursförstärkningen kan finansieras genom den föreslagna avgiften tillsammans med ökade anslag eller bara genom anslag. Den av Finansdepartementet föreslagna avgiften förefaller rimlig.

Svenska Bankföreningen efterlyser en principiell diskussion av frågan om att ta ut en avgift för prissättningsbesked och anför bl.a. följande. Möjligtvis kan prissättningsbeskeden ses som en ”tjänst” som Skatteverket tillhandahåller men i grund och botten är det ändå fråga om myndighetsutövning inom ramen för Skatteverkets normala verksamhetsområde. Att i sådant fall kräva att den enskilda ska betala för myndighetens assistans och beslut känns främmande i svensk rättstradition. Om inte Skatteverkets anslag räcker till när verket åläggs nya uppgifter framstår det som naturligt att öka anslagen, inte att begära att skattskyldiga ska sponsra verksamheten. Det i promemorian föreslagna beloppet framstår, framförallt för mindre företag, som mycket högt och det kan ha en avskräckande effekt på viljan att söka prissättningsbesked.

Skälen för regeringens förslag: EU-kommissionen har i sin rapport om arbetet inom EU Joint Transfer Pricing Forum behandlat frågor rörande prissättningsbesked. I denna rapport uttalar kommissionen bl.a. att regler om att avgift ska tas ut kan användas av skatteförvaltningarna för att försäkra sig om att förfarandet bara görs tillgängligt när så kan anses lämpligt samt att det är medlemsstaterna själva som avgör om så är fallet. En avgift ska dock enligt kommissionen inte vara en förutsättning för att tjänsten ska utövas på ett kompetent sätt. Enligt kommissionen är avgifter särskilt lämpliga om en skatteförvaltning annars skulle vara förhindrad att ha ett program med prissättningsbesked, men avgifterna ska inte sättas så högt att de avskräcker från att ansöka om ett sådant besked. Vidare uttalar att avgifter, om sådana används, ska tas ut som en klumpsumma bestående av en ansökningsavgift och/eller ersättning för

de faktiska kostnader som uppkommer för skatteförvaltningen. Av de stater vars system med prissättningsbesked Skatteverket har granskat tar vissa inte ut några avgifter (t.ex. Australien, Frankrike, Japan, Nederländerna och Storbritannien) medan andra tar ut avgifter av varierande storlek (t.ex. Kanada, Mexico, Tjeckien, Tyskland och USA). När det gäller USA är avgiften \$ 10 000 – 50 000 och i Tyskland är avgiften 10 000 – 20 000 Euro. För små företag är avgiften lägre.

Ett system med prissättningsbesked är många gånger ett bra sätt för Skatteverket och näringsidkaren att tillsammans med en annan stat gemensamt finna en för alla parter acceptabel lösning på en i annat fall kostsam, långdragen och svårlöst fråga om prissättning av internationella transaktioner. Samtliga fall av prissättning av internationella transaktioner föranleder dock givetvis inte revision, processer i domstol eller ömsesidiga överenskommelser med stöd av skatteavtalen. Genom införandet av ett förfarande med prissättningsbesked tillhandahålls möjligheten att få den framtida prissättningen prövad i de fall där näringsidkaren anser att det finns ett intresse av att i förväg få ett besked om en viss metod kan accepteras av de berörda staterna om förutsättningarna för prissättningsbesked är uppfyllda. Ett sådant förfarande kräver resurser hos Skatteverket som annars inte hade tagits i anspråk för revision eller annan handläggning.

För att ett förfarande med prissättningsbesked ska fungera väl är det viktigt att tillräckliga resurser finns för handläggningen av ärendena. Ett förfarande för prissättningsbesked medför en omfattande handläggning och i många fall även kostnader för resor m.m. i samband med förhandlingar med andra stater. Regeringen gör, oaktat vad som anförts av vissa remissinstanser, bedömningen att det är motiverat att näringsidkaren genom en ansökningsavgift är med och delar på de kostnader som uppkommer i samband med handläggningen av prissättningsbesked. En avgift kan samtidigt bidra till att avhålla från att ansökan ges in i ärenden där risken för internationell ekonomisk dubbelbeskattning är liten och det inte kan anses angeläget att lämna prissättningsbesked.

En ansökningsavgift vid ansökan om prissättningsbesked bör inte vara satt så högt att den avskräcker från att ansöka i ärenden där ett besked är motiverat. Samtidigt avser ansökningarna normalt mycket omfattande och komplexa transaktioner och kräver därmed en omfattande arbetsinsats. Det finns därför anledning att bestämma avgiften till ett relativt betydande belopp.

Mot bakgrund av att förfarandet med prissättningsbesked, såsom tidigare sagts, även medför fördelar för Skatteverket kan det inte anses motiverat att bestämma avgiften på sådant sätt att full kostnadstäckning uppnås för verksamheten. Avgiftens storlek bör dock bestämmas så att den utgör ett betydande bidrag till att täcka de tillkommande kostnaderna med anledning av förfarandet. Mot bakgrund av att det är osäkert hur många ansökningar som kommer att ges in enligt den nya lagstiftningen och omfattningen av de resurser som kommer att behövas hos Skatteverket bör avgiftens storlek regelbundet ses över och anpassas till utvecklingen. Regeringen föreslår därför att avgiftens storlek och dess närmare utförningsregleras i en förordning.

Enligt regeringens mening bör avgiften tas ut som en ansökningsavgift i samband med ingivandet av ansökan om prissättningsbesked. Att ta ut

avgiften i samband med att beskedet lämnas skulle, såsom *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* anför, ha den fördelen att avgiftens storlek lättare skulle kunna anpassas till det enskilda fallet. En sådan ordning får dock anses mindre lämplig i detta fall, bl.a. eftersom det skulle vara svårt att ta fram kriterier för att anpassa avgiften till det enskilda fallet och då prissättningsbeskedet förutsätter omfattande förhandlingar med och en ömsesidig överenskommelse med en annan stat.

Om en ansökan avslås eller avvisas eller om prissättningsbeskedet efter viss tid återkallas eller ändras kan det i vissa fall anses oskäligt att ansökningsavgiften ska kvarstå eller att avgiften ska kvarstå med fullt belopp. Skatteverket bör därför kunna befria näringsidkaren från avgift helt eller till viss del om det föreligger särskilda skäl för detta. Regeringen finner dock inte att det finns skäl att, såsom anförts av *Näringslivets skattedelegation*, som huvudregel låta avgiften återbetalas om en ansökan avvisas eller avslås.

Att en ansökan om prissättningsbesked avvisas eller avslås kan bero på en mängd olika faktorer, vissa som näringsidkaren kan påverka, andra som Skatteverket kan påverka och ytterligare andra som ligger utanför såväl näringsidkarens som Skatteverkets kontroll. Att närmare ange i vilka situationer som det kan anses föreligga särskilda skäl att besluta om befrielse från ansökningsavgiften är mot denna bakgrund inte möjligt. Några exempel nämns nedan men detta är inte avsett att vara någon uttömmande beskrivning utan frågan om det föreligger särskilda skäl för befrielse måste bedömas från fall till fall.

Exempel på en situation där särskilda skäl att befria från avgiften helt eller delvis skulle kunna föreligga är om ansökan avslås eller avvisas innan Skatteverket vidtagit mer än begränsad handläggning av ärendet. En annan situation där det skulle kunna föreligga särskilda skäl att befria näringsidkaren från hela eller en del av avgiften är om prissättningsbesked inte kan lämnas av någon anledning som näringsidkaren inte kunnat påverka och förutse.

Vidare kan nämnas exempelvis situationer där en ansökan avser flera stater och så omfattande samordningsvinster uppkommer vid handläggningen att det kan anses oskäligt att ansökningsavgift utgår med fullt belopp för samtliga stater. Skatteverket skulle i en sådan situation kunna besluta om befrielse från en del av avgiften.

Flera remissinstanser har påtalat att avgiften bör bestämmas till ett lägre belopp för mindre företag. Enligt regeringens mening bör möjligheten till delvis befrielse från avgift vid särskilda skäl även kunna tillämpas om det är fråga om ansökningar från mindre företag och ansökningsavgiftens storlek bedöms som oskäligt hög i förhållande till företagets storlek och omsättning.

Förfarandet med prissättningsbesked får enligt regeringens mening anses ingå som ett led i myndighetsutövning och mervärdesskatt ska därför enligt 4 kap. 7 § mervärdesskattelagen (1994:200) inte utgå på avgiften.

Bestämmelser av nu angiven innebörd har tagits in i 23 och 24 §§ i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Regeringens bedömning: Inga särskilda sanktioner bör införas.

Promemorians bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens bedömning: Ett prissättningsbesked lämnas utifrån de uppgifter som näringsidkaren har lämnat. Det kan mot denna bakgrund finnas anledning att ta upp frågan om det bör finnas någon form av sanktioner om näringsidkaren lämnar felaktiga eller osanna uppgifter och ett felaktigt prissättningsbesked av denna anledning lämnas. Frågan om sanktioner skulle även kunna uppkomma i samband med skyldigheten att underrätta Skatteverket om omständigheter som medför eller kan medföra att något av de antaganden och villkor eller någon av de övriga förutsättningar som har angetts i beskedet inte är uppfyllda.

I och med att det ligger i näringsidkarens intresse att ett prissättningsbesked lämnas får det förutsättas att denne är lojal och inte utnyttjar systemet på ett inte avsett sätt. Detta särskilt som näringsidkaren i sådana fall riskerar att få sin ansökan avslagen eller återkallad. Några särskilda sanktioner bör därför inte införas i lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Skulle det, efter att systemet med prissättningsbesked varit i bruk en tid, visa sig att förfarandet har använts illojalt bör dock frågan om införandet av särskilda sanktioner tas upp till förnyad prövning.

Vad avser frågan om skattetillägg kan tas ut vid taxeringen, se avsnitt 5.22.3.

5.20 Överklagande

Regeringens förslag: Prissättningsbesked och övriga beslut enligt lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner ska inte få överklagas.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Göteborg* menar att eftersom ett prissättningsbesked inte blir bindande i den meningen att det skulle utgöra ett hinder för näringsidkaren att få saken prövad i vanlig taxeringsprocess, bör det föreslagna överklagandeförbudet kunna godtas. Ett annat synsätt skulle för övrigt kunna leda till dubbla processer och därigenom motverka ett av de grundläggande syftena med det föreslagna systemet.

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Stockholms Handelskammare* anslutit sig, och *Svenska Bankföreningen* anför i huvudsak följande. Rätten att överklaga ett beslut från en myndighet är grundläggande inom svensk rättstradition. Ett generellt överklagandeförbud är inte acceptabelt utan att en mer nyanserad bedömning av frågan måste göras. I de fall det är fråga om en prövning inte bara på formell grund utan där prövningen också innehåller ett inslag

av materiell bedömning bör således en överklagandemöjlighet föreligga. Enligt den normala ordningen för överklagande bör i så fall besvärinstanserna vara desamma som i ordinarie förvaltningsprocessmål dvs. länsrätt, kammarrätt och Regeringsrätten. Med tanke på ärendenas speciella karaktär och tidsaspekten kan emellertid diskuteras om en särskild instansordning är att föredra, såsom att målen överklagas direkt till (en viss) kammarrätt eller Regeringsrätten.

Skälen för regeringens förslag

Enligt den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner kan Skatteverket lämna prissättningsbesked och fatta ett antal andra beslut, bland annat beslut om att avslå eller avvisa en begäran om förmöte, beslut om att avslå eller avvisa en ansökan om prissättningsbesked, beslut om att ändra eller återkalla ett prissättningsbesked och beslut i frågor om ansökningsavgift.

Flera remissinstanser har haft synpunkter på att de beslut som Skatteverket fattar med stöd av lagen inte får överklagas.

Förvaltningslagen (1986:223, FL) innehåller inte någon allmän bestämmelse om vilka beslut som får överklagas. Frågan om vilka beslut som får överklagas är i stället avsedd att regleras i de olika specialförfattningarna. För prövningen av denna fråga är innehållet i artikel 6.1 i den europeiska konventionen den 4 november 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) av betydelse. Bestämmelsen slår fast en rätt till domstolsprövning i vissa fall (jfr även 3 § andra stycket FL).

Artikel 6.1 gäller dels vid tvister om civila rättigheter och skyldigheter, dels vid anklagelse för brott. Den föreslagna lagen kan inte i någon del anses utgöra anklagelse för brott. För att artikel 6.1 ska vara tillämplig krävs således att någon del anses avse en tvist om civila rättigheter och skyldigheter. Av avgöranden från Europadomstolen framgår att skatter och skatteprocesser faller utanför begreppet ”civila rättigheter och skyldigheter” och därmed utanför tillämpningsområdet för artikel 6.1, se t.ex. Ferazzini mot Italien (dom den 12 juli 2001) och Janosevic samt Västberga Taxi AB och Vulic, båda mot Sverige (domar den 23 juli 2002). De beslut som fattas enligt den föreslagna lagen rör skatt eller skatteprocessen. Det följer därför inte av konventionen något krav på domstolsprövning av de beslut som fattas enligt den föreslagna lagen. I det följande redogörs för om det kan finnas andra skäl som motiverar införandet av en rätt till domstolsprövning av beslut som fattas enligt den föreslagna lagen.

Beslut om att avslå eller avvisa en begäran om förmöte

Förmöten ska hållas om en näringsidkare muntligen vill diskutera förutsättningarna för ett prissättningsbesked och vad ansökan om prissättningsbesked bör innehålla innan en ansökan ges in, om inte särskilda skäl talar emot det. Som framgår av avsnitt 5.7 krävs det ganska starka skäl för att Skatteverket ska kunna neka en eventuell sökande ett förmöte.

De beslut en myndighet fattar under beredningen av ett ärende kan i regel inte överklagas annat än i samband med det slutliga beslutet i ärendet. Eftersom prissättningsbesked inte ska kunna överklagas blir följden att Skatteverkets beslut under beredningen inte heller bör få överklagas. Ett förmöte äger dessutom normalt rum innan en ansökan om prissättningsbesked har lämnats in. Ett beslut om avslag på en begäran om förmöte påverkar inte heller näringsidkarens möjlighet att ansöka om ett prissättningsbesked. Enligt regeringens bedömning saknas därför skäl för att sådana beslut ska kunna överklagas.

Beslut om att avslå eller avvisa en ansökan

En annan form av beslut som Skatteverket kan fatta enligt den föreslagna lagen är beslut att avslå en ansökan om prissättningsbesked för att förutsättningarna för prissättningsbesked inte är uppfyllda. I vissa fall kan det även vara aktuellt att avvisa en ansökan om prissättningsbesked, exempelvis om den som ansöker inte uppfyller kriterierna i 8 §. Ett avslagsbeslut kan vila på såväl mer formella grunder som rena bedömningar. I vissa fall är det uppenbart att det inte ska vara möjligt att överklaga ett avslagsbeslut, t.ex. då ansökan avslås på grund av att det inte är möjligt att träffa en ömsesidig överenskommelse med berörd avtalsstat.

I de fall då ett avslagsbeslut vilar på bedömningar, t.ex. om den i ansökan föreslagna prissättningsmetoden inte bedöms kunna ge ett armlängdsmässigt resultat i det enskilda fallet, framstår det dock inte som lika självklart att det inte ska finnas en möjlighet att överklaga och få beslutet överprövat. Som t.ex. framgår av EU-kommissionens rapport om prissättningsbesked (se avsnitt 4.3.2) ska en ansökan ställas till skatteförvaltningen där näringsidkaren är skattskyldig och samtidigt till andra berörda stater. Innan Skatteverket fattar beslut om att avslå en ansökan torde verket regelmässigt komma att ha haft kontakt inte bara med näringsidkaren utan även med behörig myndighet i berörd avtalsstat för att diskutera frågan. Ett beslut att avslå en ansökan kommer därmed normalt att spegla även den utländska behöriga myndighetens uppfattning i frågan, vilket inte är lämpligt att pröva i svensk domstol. Att särskilja vissa former av avslagsbeslut som det skulle kunna vara lämpligt att låta vara överklagbara kan inte ses som en bra lösning. Det finns inte heller någon begränsning när det gäller hur många gånger en näringsidkare kan ansöka om prissättningsbesked, förutom att ansökan ska avse framtida prissättning. Näringsidkaren kan således få frågan om prissättningsbesked prövad igen genom att skicka in en ny ansökan. Näringsidkaren kan också få frågan om prissättning av internationella transaktioner prövad vid taxeringen och eventuellt vid efterföljande domstolsprocess.

Vissa likheter finns mellan detta förfarande med prissättningsbesked och förfarandet med förhandsbesked i skattefrågor enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor. En näringsidkare kan i den lagen, såsom i föreslagna lag om prissättningsbesked, under vissa förutsättningar få ett förhandsbesked i en viss fråga. I 12 § lagen om förhandsbesked i skattefrågor anges under vilka förutsättningar som en

ansökan får avvisas. Av förarbetena, prop. 1997/98:65, s. 71, framgår att avvisningsgrunderna exempelvis kan vara att det finns komplicerade utrednings-, bevis- eller värderingsfrågor, att den av sökanden presterade utredningen är ofullständig, att ansökan brister i något formellt hänseende eller att angelägenhetskravet om vikt för sökanden eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning inte är uppfyllt. Ett sådant beslut att avvisa ansökan om förhandsbesked kan enligt 23 § nämnda lag inte överklagas. Angivna avvisningsgrunder skulle även kunna vara grunder för att avslå eller avvisa en ansökan om prissättningsbesked.

Mot den bakgrunden finner regeringen att ett avslagsbeslut eller ett avvisningsbeslut som har fattats med stöd av den föreslagna lagen inte ska kunna överklagas.

Prissättningsbesked

Det föreslagna systemet med prissättningsbesked förutsätter att en ömsesidig överenskommelse ingås med en annan stat och innefattar – även om prissättningsbeskedet är ett av Skatteverket lämnat besked – ett internationellt åtagande. Härtill kommer att ett prissättningsbesked som sådant inte kan sägas ha någon rättsverkan gentemot näringsidkaren och att denne när som helst under förfarandet kan återkalla sin ansökan. Ett prissättningsbesked lämnas bara om innehållet i den ömsesidiga överenskommelsen överensstämmer med vad näringsidkaren har yrkat i ansökan eller godtagits av näringsidkaren. Parterna är således överens om innehållet i prissättningsbeskedet. Vidare kan näringsidkaren överklaga sina taxeringar även i den del som omfattas av ett prissättningsbesked. Det finns mot denna bakgrund inte skäl att införa en rätt till överklagande av prissättningsbeskedet.

Beslut om ändring och återkallelse av prissättningsbesked

Beslut om ändring av ett prissättningsbesked förutsätter på samma sätt som ett prissättningsbesked att en ömsesidig överenskommelse föreligger och att näringsidkaren godkänner de föreslagna ändringarna. Se vad som anges ovan om prissättningsbesked.

Även beslut om återkallelse kommer regelmässigt att innefatta kontakter med både näringsidkaren och de behöriga myndigheterna i de stater som berörs av det aktuella prissättningsbeskedet. Som framgår av avsnitt 5.14 är det tänkt att bestämmelserna om återkallelse ska vara tillämpliga i undantagsfall.

Återkallelse ska enligt regeringens bedömning kunna ske om den ömsesidiga överenskommelsen som ligger till grund för beskedet helt eller delvis har upphört att gälla. En förutsättning för att kunna lämna ett prissättningsbesked är att en ömsesidig överenskommelse har ingåtts. Denna fråga är inte lämplig att prövas av en svensk domstol, eftersom frågan rör förhållandet med en annan stat.

Återkallelse ska också kunna ske när beskedet inte tillämpas av näringsidkaren eller då näringsidkaren har begärt omprövning eller överklagat ett taxeringsbeslut och begärt att beskedet inte ska tillämpas. Grunden för återkallelse är således i dessa fall en direkt följd av

näringsidkarens eget handlande. I det senare fallet kommer frågan om prissättning vidare att prövas av domstol, varför skäl saknas att även ett beslut om återkallelse skulle kunna överklagas. I annat fall skulle förfarandet leda till dubbla processer.

Sammanfattningsvis finner regeringen att beslut om ändring eller återkallelse av prissättningsbesked inte ska kunna överklagas.

Beslut i frågor om ansökningsavgift

Förfarandet med prissättningsbesked är frivilligt och det finns skäl att utgå från att de avgifter som näringsidkarna ska betala även i framtiden kommer att understiga Skatteverkets faktiska kostnader för förfarandet.

Enligt 14 § avgiftsförordningen (1992:191) får en myndighets beslut om ansökningsavgift överklagas i samma ordning som gäller för det ärende som ansökan avser. Om andra beslut i ärendet inte kan överklagas får besluten överklagas till Skatteverket. Verkets beslut får inte överklagas. Beslut om avgift enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked får inte överklagas.

De beslut som kan komma att bli aktuella i fråga om ansökningsavgiften är främst beslut med anledning av en begäran om befrielse från avgiften. Enligt regeringens mening finns det inte anledning att införa en särskild möjlighet i lagen om prissättningsbesked att överklaga sådana beslut.

Sammanfattning

Mot bakgrund av vad som redovisas ovan anser regeringen att tillräckligt starka skäl saknas för att beslut enligt den föreslagna lagen ska kunna överklagas.

En bestämmelse av nu angiven innebörd har tagits in i 25 § i förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

5.21 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagen ska tillämpas på ärenden som kommer in efter ikraftträdandet.

Ärenden som har inletts hos regeringen före ikraftträdandet men inte avgjorts, ska få överlämnas till Skatteverket för fortsatt handläggning enligt denna lag.

Promemorians förslag: Inga överväganden görs i denna del.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Före lagens ikraftträdande föreligger det inte någon särskild lagstiftning om prissättningsbesked. Vid lagens ikraftträdande kommer det dock att föreligga ett antal ärenden som avser ansökningar som motsvarar prissättningsbesked enligt lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner men som har getts in till regeringen med stöd av ingångna skatteavtal. Dessa ansökningar skulle i

de flesta fall ha fallit in under den nya lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner om de hade inletts efter ikraftträdandet.

För att undanröja eventuella oklarheter kring tillämpningen av den nya lagstiftningen får det enligt regeringens mening anses lämpligt att införa särskilda övergångsbestämmelser som reglerar ikraftträdandet och tillämpningen av den nya lagstiftningen. Som huvudregel bör därvid gälla att lagstiftningen bara ska tillämpas på ärenden som kommer in efter ikraftträdandet.

Vad avser de ärenden som har inletts hos regeringen innan lagens ikraftträdande är det enligt regeringens mening lämpligt att dessa även efter lagens ikraftträdande som huvudregel handläggs av regeringen.

Vad avser dessa ärenden bör dock beaktas att en av avsikterna med att införa en särskild lagstiftning om prissättningsbesked är att undanröja den osäkerhet som föreligger avseende förfarandet vid och effekten av prissättningsbesked. Det får mot denna bakgrund anses lämpligt att även ärenden som har inletts före ikraftträdandet av lagen men som ännu inte har avgjorts vid denna tidpunkt kan omfattas av den tydligare reglering som införs genom den nya lagstiftningen, exempelvis vad gäller effekten av prissättningsbeskeden. Samtidigt har regeringen i många fall redan påbörjat handläggning av ärendena och inlett förhandlingar om en ömsesidig överenskommelse. Om regeringen på ett effektivt sätt ska kunna fullfölja dessa förhandlingar bör vissa ärenden även fortsättningsvis handläggas av regeringen.

Mot denna bakgrund gör regeringen bedömningen att ärendena ska kunna överlämnas till Skatteverket för fortsatt handläggning enligt den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. I vissa fall, där regeringen bedömer att den ömsesidiga överenskommelsen kan ingås av Skatteverket och det inte av andra skäl finns anledning att ärendet handläggs av regeringen, kan regeringen komma att överlämna ärendet omgående vid lagstiftningens införande. I andra fall där regeringen gör bedömningen att handläggningen av den ömsesidiga överenskommelsen även fortsättningsvis bör ske av regeringen kan beslut om överlämnande komma att ske efter det att den ömsesidiga överenskommelsen har ingåtts. Vilka bestämmelser i den nya lagen som blir aktuella att tillämpa i ett enskilt fall får bedömas utifrån i vilket skede av handläggningen som ärendet överlämnas. Det är bara den fortsatta handläggningen som ska ske enligt den nya lagen.

Genom att ett ärende som överlämnas till Skatteverket fortsättningsvis handläggs enligt den nya lagen kommer den nya lagstiftningens regler om verkan av ett prissättningsbesked och ändring och återkallelse att få effekt även för dessa ärenden.

5.22.1 Taxeringsbesök och taxeringsrevision

Regeringens bedömning: Skatteverket får göra taxeringsbesök och taxeringsrevision för att kontrollera att de antaganden, villkor och övriga förutsättningar för beskedets tillämplighet och giltighet som har angetts i prissättningsbeskedet uppfylls. Någon särskild reglering behövs inte för detta.

Promemorians förslag: Innehåller till skillnad från regeringens förslag även en möjlighet för Skatteverket att göra taxeringsbesök och taxeringsrevision för att kontrollera uppgifter som har lämnats i en ansökan om prissättningsbesked innan ett prissättningsbesked har lämnats.

Remissinstanserna: Enligt *Kammarrätten i Göteborg* framstår det inte som självklart att införa en revisionsbefogenhet i ansökningsärenden där besluten inte kan överklagas. Möjligheten att revidera kvarstår i den ordinarie taxeringsverksamheten, om det skulle behövas för att kontrollera förutsättningarna i ett lämnat prissättningsbesked.

Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms Universitet ifrågasätter om möjligheten att göra taxeringsrevision verkligen behövs för att kontrollera lämnade uppgifter. I och med att förfarandet i ett prissättningsärende ska ske i samförstånd torde det bli ovanligt att en näringsidkare inte tillåter kontroll av lämnade uppgifter vid ett taxeringsbesök. Denne riskerar i så fall att ansökan avvisas. Möjligen kan det finnas ett behov av särskilda kontrollåtgärder efter att ett prissättningsbesked har lämnats för att säkerställa att de förutsättningar som beskedet bygger på fortfarande föreligger. Reglerna härom bör i så fall utformas med hänsyn till att ett ärende om prissättningsbesked skiljer sig både till karaktär och till form från det ordinarie taxeringsförfarandet. Bestämmelser om eventuella särskilda kontrollåtgärder bör därför tas in i lagen om prissättningsbesked i stället för att kopplas till bestämmelserna om taxeringsrevision i taxeringslagen (1990:324, TL).

Sveriges advokatsamfund anför att den eftersträfvade förutsebarheten förutsätter att skattskyldiga lämnar svar på erhållna frågor och lämnar den information som erfordras. Om ytterligare information är erforderlig och den inte tillhandahålls av den skattskyldige, alternativt inte tillhandahålls i sådan form eller på sådant sätt att Skatteverket gör bedömningen att den är tillförlitlig, kan Skatteverket avvisa begäran om prissättningsbesked. Någon ytterligare befogenhet kan inte anses erforderlig och kan snarare leda till att skattskyldiga avstår från att söka prissättningsbesked p.g.a. en oro att av den skattskyldige tidigare tillämpad prissättning befinns felaktig med risk för eftertaxering och skattetillägg.

Näringslivets skattedelegation, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Stockholms Handelskammare* anslutit sig, och *Svenska Bankföreningen* anför i huvudsak följande. En taxeringsrevision - med i förlängningen möjlighet att tillgripa tvångsåtgärder - är den kontrollåtgärd som är mest ingripande för en skattskyldig. I förevarande fall är det fråga om ett frivilligt ansökningsförfarande där den sökande alltid står risken att dels

inte få bifall till sin ansökan om sökanden inte medverkar på ett korrekt sätt, dels inom ramen för den ordinarie årliga taxeringsprocessen få sina transaktioner underkända alternativt bli föremål för omprövning vid ett senare tillfälle. Vid den avvägning mellan å ena sidan kontrollintresset och å andra sidan integritets- och rättssäkerhetsaspekter som måste göras i ett sådant här fall framstår Skatteverkets förslag om taxeringsrevision i ett pågående ansökningsärende som såväl alltför långtgående som obehövt. Förslaget i denna del kan inte accepteras.

Skälen för regeringens bedömning: Skatteverket får enligt 3 kap. 7 § TL komma överens med en skattskyldig om att taxeringsbesök ska göras för att stämma av uppgifter i en självdeklaration mot räkenskaper etc. Överenskommelse om taxeringsbesök får också träffas om besiktning av fastighet, inventarier eller annat som är av betydelse för taxeringskontrollen. Vidare får Skatteverket enligt 3 kap. 8 § TL besluta om taxeringsrevision bl.a. för att kontrollera att deklara-tions- och annan uppgiftsskyldighet enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter fullgjorts riktigt och fullständigt eller att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma.

I samband med prissättningsbeskeden uppkommer frågan om taxeringslagens bestämmelser om taxeringsbesök och taxeringsrevision kan tillämpas på prissättningsbesked. Främst tre olika situationer kan därvid urskiljas.

Den första situationen avser förhållandet att Skatteverket vill kontrollera uppgifter innan ett prissättningsbesked har lämnats. Handläggningen av ärenden om prissättningsbesked faller inte in under taxeringslagen och bestämmelserna om taxeringsbesök och taxeringsrevision kan därmed inte tillämpas för att kontrollera lämnade uppgifter i en ansökan. Regeringens bedömning är att någon motsvarande möjlighet inte heller bör införas. En möjlighet till kontroll efter överenskommelse med näringsidkaren har i stället föreslagits i 21 § lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Se vidare avsnitt 5.15.2.

Den andra situationen som kan urskiljas är förhållandet att Skatteverket vill kontrollera uppgifter efter det att ett besked har lämnats, men innan beskedet har lagts till grund för deklara-tionen avseende ett visst taxeringsår. Skatteverket kan i ett enskilt fall anse att det är av vikt att kontrollera om antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i prissättningsbeskedet uppfylls. I Skatteverkets promemoria föreslås att 3 kap. 7 och 8 §§ TL ska ändras för att även omfatta sådan kontroll av prissättningsbesked.

Bestämmelserna om taxeringsrevision i taxeringslagen omfattar även kontroll av om förutsättningar finns för att fullgöra uppgiftsskyldigheten enligt lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter som kan antas uppkomma. Detta innebär att revision kan omfatta löpande period, dvs. innevarande beskattningsår eller avslutat beskattningsår där deklara-tions-tidpunkten ännu inte har inträtt. Även om en näringsidkare som har erhållit ett prissättningsbesked har möjlighet att begära omprövning av eller överklaga taxeringsbeslutet och således inte är formellt bunden av prissättningsbeskedet, följer det av den föreslagna lagen att näringsidkaren förutsätts tillämpa prissättningsbeskedet så länge han inte har underrättat Skatteverket om att han inte tillämpar beskedet (17 § 2). Underrättelse om att beskedet inte tillämpas ska ske utan oskäligt

dröjsmål. Underrättelse ska också ske om sådan omständighet som medför eller kan medföra att de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet inte uppfylls (17 § 1), se avsnitt 5.13.1.

I lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter föreslås att bestämmelser införs i 3 kap. 19 och 27 § och 5 kap. 2 § andra stycket, som innebär att näringsidkare som har fått ett prissättningsbesked ska lämna vissa uppgifter i deklARATIONEN, se avsnitt 5.23. Näringsidkaren ska ange om prissättningsbeskedet har tillämpats och om de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet har uppfyllts.

Om näringsidkaren inte underrättar Skatteverket om att beskedet inte tillämpas måste Skatteverket kunna utgå ifrån att beskedet tillämpas av näringsidkaren. Enligt regeringens mening innebär detta att tillämpningen av prissättningsbesked får anses ingå i sådan kontroll av uppgiftsskyldigheten enligt lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter som avses i bestämmelsen om taxeringsrevision. Möjlighet att använda bestämmelserna om revision under det löpande året föreligger, såsom anges ovan, redan enligt nu gällande bestämmelser i taxeringslagen. Någon ändring av taxeringslagen såsom föreslås i promemorian är därmed inte nödvändig. Taxeringsbesök kan dock inte göras, då det enligt 3 kap. 7 § TL krävs att deklARATION har lämnats. Regeringen anser att skäl saknas att ändra denna bestämmelse. Enligt den föreslagna bestämmelsen i 21 § i lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner kan dock besök motsvarande taxeringsbesök vara möjligt i ett enskilt fall. Det krävs dock att Skatteverket och näringsidkaren kommer överens om det.

Den tredje situationen som kan urskiljas är förhållandet när näringsidkaren i deklARATIONEN har lämnat uppgift om att prissättningsbeskedet har tillämpats och att de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet har uppfyllts. Vid en kontroll av tillämpningen och giltigheten av prissättningsbeskedet i samband med taxeringen är taxeringslagen tillämplig och Skatteverket har möjlighet att på vanligt sätt använda sig av möjligheterna till taxeringsbesök och taxeringsrevision.

Med hänsyn till vad som anges ovan anser regeringen att någon särskild reglering inte är nödvändig avseende taxeringsbesök och taxeringsrevision.

Regeringens bedömning: Taxeringsbeslut som har fattats med stöd av ett prissättningsbesked får enligt gällande regler omprövas eller överklagas på begäran av en näringsidkare eller en delägare i ett handelsbolag eller annan delägarbeskattad juridisk person.

Regeringens förslag: Skatteverket ska kunna ompröva ett taxeringsbeslut om ett prissättningsbesked har lämnats eller ett beslut om ändring av prissättningsbesked har meddelats. Ett sådant taxeringsbeslut ska få meddelas även efter femårsperioden.

En näringsidkare eller en delägare i ett handelsbolag eller annan delägarbeskattad juridisk person ska få begära omprövning av ett taxeringsbeslut inom ett år från det att ett beslut i ett ärende om prissättningsbesked har lämnats.

Promemorians bedömning och förslag: Innehåller inte någon möjlighet för näringsidkaren eller delägare i ett handelsbolag eller annan delägarbeskattad juridisk person att begära omprövning inom ett år efter ett beslut i ärende om prissättningsbesked. Överensstämmer i övrigt med regeringens bedömning och förslag.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen* anför att förhållandet mellan den föreslagna prissättningslagen och taxeringslagen framstår som oklart och skulle tjäna på att analyseras mer ingående i det fortsatta arbetet. Även om ett beslut av verket i ett prissättningsärende inte ska gå att överklaga, kan den skattskyldige ändå överklaga sin taxering enligt de ordinarie bestämmelserna i taxeringslagen. Frågan är hur denna prövning ska gestaltas om de bedömningar och slutsatser som den skattskyldige vänder sig mot, har sin grund – direkt eller indirekt – i prissättningsbeskedet. I promemorian föreslås att Skatteverket genom omprövning kan besluta att ett prissättningsbesked är ogiltigt under förutsättning att en oriktig uppgift enligt 5 kap. 1 § TL har lämnats. Det är dock oklart när i processen det ska ha konstaterats att en oriktig uppgift har lämnats. Det kan ifrågasättas om det finns risk för att olika bedömningar av om en oriktig uppgift har lämnats kan göras i prissättningsfrågan och i taxeringsfrågan, trots att samma innebörd enligt promemorian ska läggas i termen.

Skälen för regeringens bedömning och förslag

I flertalet stater som har ett system med prissättningsbesked är beskedet ett mellan skatteförvaltningen och näringsidkaren upprättat och för båda parter bindande avtal. Det föreslagna systemet skiljer sig – i likhet med det tyska – från denna ordning i det att ett prissättningsbesked efter ansökan ensidigt beslutas av verket, dock efter det att en ömsesidig överenskommelse har ingåtts med annan berörd avtalsstat och näringsidkaren har godtagit denna.

Såsom framgår av avsnitt 5.14 föreslog Skatteverket i promemorian att ett prissättningsbesked genom omprövning skulle kunna förklaras inte längre vara gällande från och med ett visst beskattningsår eller förklaras ogiltigt om s.k. oriktig uppgift har lämnats. Regeringens förslag om ändring och återkallelse av prissättningsbesked skiljer sig från prome-

morians förslag i detta avseende, varför remissinstansernas synpunkter om oriktig uppgift inte bemöts närmare. Prop. 2009/10:17

Skatteverkets möjlighet att ompröva ett taxeringsbeslut avseende tidigare års taxeringar

Ett prissättningsbesked bygger på en internationell överenskommelse mellan Sverige och annan berörd avtalsstat. Förhandlingarna för att ingå en sådan ömsesidig överenskommelse är ofta komplicerade och tidskrävande varför ett prissättningsbesked då det lämnas regelmässigt kommer att omfatta ett eller flera taxeringsår som redan har passerat. Innebörden av den ömsesidiga överenskommelsen och det efterföljande prissättningsbeskedet kan vara att de i Sverige åsatta taxeringarna ska ändras.

När det gäller ändringar av detta slag kan inledningsvis konstateras att frågan om rätt beskattningsår inte är uttryckligen reglerad vare sig i skattelagstiftningen eller i rättspraxis. Enligt regeringens uppfattning torde emellertid innebörden av lagstiftningen vara den att ändringar av det slag som kan bli aktuella som en konsekvens av ett lämnat prissättningsbesked skattemässigt ska hänföras till det år som inkomsten rätteligen hänför sig till. Motiven för detta grundas på principen om beskattningsårets slutenhet. Eftersom ändringen skattemässigt ska hänföras till det år som den intäkt eller kostnad som har tagits upp till för lågt eller för högt belopp är hänförlig till, behövs ingen ändring av de tidigare bokslut som legat till grund för beskattningen för att en ändring av taxeringen ska kunna ske. Redovisningsmässigt kan vissa ändringar beroende på tidigare års felaktigt redovisade resultat aktualiseras. Den skattskyldige kan t.ex. vilja justera koncerninterna fordringar och skulder och motsvarande intäkter och kostnader. Dessa ändringar sker då redovisningsmässigt det år felaktigheten konstaterats. Om ändringarna avser felaktigheter som har ändrats i taxeringen för tidigare år ska de återläggas i deklarationen. Någon särreglering såvitt avser skattemässiga korrigeringar som följer av ett lämnat prissättningsbesked är således varken nödvändig eller önskvärd.

Exempel. En ansökan om prissättningsbesked lämnas in i januari 2010 avseende beskattningsåren 2010-2014 och prissättningsbesked lämnas i slutet av år 2012 avseende beskattningsåren 2010-2014 enligt ansökan. Prissättningsbeskedet medför att inkomsten som ska tas upp till beskattning i Sverige blir högre och inkomsten som ska tas upp till beskattning i den andra staten blir lägre än vad näringsidkaren tidigare har angett i sina deklarerationer. När prissättningsbeskedet lämnas har taxeringsbeslut fattats för beskattningsåren 2010 och 2011, dvs. taxeringsåren 2011 och 2012. Den korrigering som föranleds av prissättningsbeskedet bör skattemässigt ske genom att de åsatta taxeringarna för taxeringsåren 2011 och 2012 ändras.

För att ett system där ett prissättningsbesked ska vara gällande från en tidpunkt som ligger före det beskattningsår under vilket prissättningsbeskedet lämnas ska fungera krävs emellertid att det införs en möjlighet för Skatteverket att ompröva en näringsidkares taxeringar i enlighet med vad som framgår av det aktuella beskedet. Skulle en sådan möjlighet inte

införas skulle detta kunna medföra att såväl svensk som utländsk behörig myndighet i vissa fall väljer att inte ingå en ömsesidig överenskommelse med beaktande av att den skulle kunna medföra att inkomster blir helt obeskattade. Vad det här handlar om är t.ex. fall då inkomster har beskattats i utlandet och det under de behöriga myndigheternas förhandlingar framkommit att den tillämpliga prissättningsmetoden – efter eventuella justeringar – innebär att delar av dessa inkomster ska beskattas i Sverige. På koncernbasis är det således inte fråga om en upptaxering utan om en överflyttning av beskattningsunderlag från den ena staten till den andra. I ett av de prissättningsbesked som regeringen har lämnat var förhållandena just sådana som i det nu beskrivna fallet.

För att inte i onödan begränsa förutsättningarna att ingå ömsesidiga överenskommelser och därmed lämna prissättningsbesked anser regeringen att det i taxeringslagen bör tas in bestämmelser som gör det möjligt för Skatteverket att – som en konsekvens av att ett prissättningsbesked har lämnats – ompröva taxeringsbeslut för de beskattningsår som omfattas av beskedet och i samband med detta höja respektive sänka taxeringarna. Denna möjlighet bör även omfatta beslut om ändring av ett prissättningsbesked, eftersom även ett sådant beslut förutsätter att näringsidkaren godkänner ändringarna. En sådan omprövning av taxeringsbeslut får meddelas även efter utgången av femte året efter taxeringsåret.

Förslaget föranleder en ny sjätte punkt i 4 kap. 13 § andra stycket TL och en följdändring i 4 kap. 17 § 3 TL.

Näringsidkarens möjlighet att begära omprövning av ett taxeringsbeslut avseende tidigare års taxeringar

En begäran om omprövning av ett taxeringsbeslut ska enligt 4 kap. 9 § TL göras före utgången av det femte året efter taxeringsåret. Om ett prissättningsbesked lämnas eller ett beslut om ändring eller återkallelse meddelas efter det femte året efter taxeringsåret bör det även finnas en möjlighet för näringsidkaren att kunna begära omprövning av ett taxeringsbeslut. Detta skulle kunna bli aktuellt exempelvis om näringsidkaren i avvaktan på att Skatteverket ska lämna ett prissättningsbesked har deklarerat på ett sätt som inte fullt ut överensstämmer med det besked som sedan lämnas. Det kan även tänkas bli aktuellt i den situationen då Skatteverket återkallar ett prissättningsbesked som näringsidkaren har följt vid deklarationen. Näringsidkaren kan då i vissa fall ha anledning att vilja ändra sin taxering. Enligt regeringens bedömning är det därför viktigt att en näringsidkare kan begära omprövning även efter femårsfristen om begäran föranleds av ett beslut enligt lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner, dvs. ett lämnat prissättningsbesked, ett beslut om ändring av prissättningsbesked eller ett beslut om återkallelse av prissättningsbesked. En sådan begäran om omprövning ska dock ha kommit in till Skatteverket inom ett år från det att beslutet meddelades.

Vad som sägs om näringsidkaren omfattar även delägare i handelsbolag eller andra delägarbeskattade juridiska personer eftersom företagens resultat i dessa fall beskattas hos delägarna.

Näringsidkarens möjlighet att begära omprövning och överklaga ett taxeringsbeslut som har fattats i enlighet med ett prissättningsbesked

Ett prissättningsbesked får rättsverkan mot näringsidkaren i och med att ett taxeringsbeslut har fattats i enlighet med vad som anges i beskedet. I likhet med vad som i övrigt gäller för taxeringsbeslut ska ett taxeringsbeslut även i den del det överensstämmer med prissättningsbeskedet kunna omprövas och överklagas av näringsidkaren eller en delägare i ett handelsbolag eller en annan delägarbeskattad juridisk person. Med ett sådant system kommer således även taxeringsbeslut som bygger på vad som har uttalats i ett prissättningsbesked att fullt ut falla in under bestämmelserna i taxeringslagen och kunna bli föremål för såväl omprövning som domstolsprövning. Någon särskild reglering i denna del är inte nödvändig.

I samband med prövningen av en begäran om omprövning eller ett överklagande bör det noteras att det är inkomstskattelagens bestämmelser som ligger till grund för denna prövning. Det som prövas är således inte riktigheten i ett prissättningsbesked utan begäran om omprövning eller överklagandet prövas mot intern rätt såsom om ett prissättningsbesked inte hade förelegat. En begäran om omprövning eller ett överklagande kan innebära att Skatteverket återkallar prissättningsbeskedet, se avsnitt 5.14.

Skatteverkets möjlighet att ompröva ett taxeringsbeslut som har fattats i enlighet med ett prissättningsbesked

För Skatteverket är prissättningsbeskedet bindande, varför en omprövning av ett taxeringsbeslut inte får ske till den del taxeringen har skett i enlighet med ett prissättningsbesked.

Om Skatteverket återkallar ett prissättningsbesked är detta inte ett sådant beslut som medför möjlighet att ompröva taxeringsbeslutet med stöd av de bestämmelser som tagits in i 4 kap. 13 § andra stycket TL och 4 kap. 17 § TL. Efter det att beskedet har återkallats får Skatteverkets möjligheter att ompröva ett taxeringsbeslut prövas enligt de generella bestämmelser som finns i taxeringslagen.

De föreslagna bestämmelserna om återkallande av prissättningsbesked innehåller, till skillnad från promemorians förslag, inte någon prövning av om oriktig uppgift enligt taxeringslagen har lämnats. Det föreligger därmed inte någon risk för att olika bedömningar i denna fråga görs i samband med återkallelse av prissättningsbeskedet och vid taxeringen.

5.22.3 Prissättningsbesked och skattetillägg

Regeringens bedömning: Ingen särskild reglering krävs.

Promemorians bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: *Sveriges Advokatsamfund* anför att förslagsvis ska lämnade uppgifter vara att jämställa med uppgifter som har lämnats inom ramen för en frivillig rättelse, varav följer att de inte ska vara skattetilläggsgrundande.

Skälen för regeringens bedömning: Förslaget till lag om prissättningsbesked innehåller inte några särskilda sanktioner, se även avsnitt 5.19. Om skäl föreligger att påföra skattetillägg avseende en viss taxering får prövas enligt de vanliga bestämmelserna i 5 kap. TL.

Sveriges Advokatsamfund har anført att uppgifter som lämnas i en ansökan om prissättningsbesked ska vara att jämställa med uppgifter som lämnas inom ramen för en frivillig rättelse. Enligt regeringens bedömning är det dock inte lämpligt att generellt jämställa en ansökan om prissättningsbesked med en frivillig rättelse. Handläggningen av en ansökan om prissättningsbesked bör hållas separerad från Skatteverkets handläggning av tidigare års taxeringar. Vidare är det inte skäligt att oriktiga uppgifter under tidigare taxeringsår skulle behandlas annorlunda bara för att en ansökan om prissättningsbesked har getts in.

Enligt regeringens uppfattning är någon reglering utöver den i 5 kap. TL befintliga inte nödvändig.

5.23 Uppgift i deklARATIONEN

Regeringens förslag: Den som har fått ett prissättningsbesked ska i självdeklARATIONEN lämna uppgift om huruvida beskedet har tillämpats och om huruvida de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet har uppfyllts.

Även svenska handelsbolag, utländska handelsbolag med fast driftställe i Sverige och europeiska ekonomiska intressegrupperingar, som inte är skyldiga att lämna självdeklARATION, ska lämna särskilda uppgifter om sådana förhållanden.

Promemorians förslag: I promemorian föreslås att näringsidkaren till självdeklARATIONEN ska lämna en försäkran om att de förutsättningar som beskedet vilar på är riktiga och att dessa förutsättningar inte har ändrats, eller om så är fallet, i vilket avseende ändring har skett.

Remissinstanserna: Har inte yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Ett prissättningsbesked är bindande för Skatteverket. Näringsidkaren däremot kan välja att inte tillämpa beskedet. För att underlätta Skatteverkets granskning bör den som har fått ett prissättningsbesked lämna vissa uppgifter i självdeklARATIONEN. De uppgifter som ska lämnas är uppgift om huruvida beskedet har tillämpats och om huruvida de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet har uppfyllts.

Handelsbolag och europeiska ekonomiska intressegrupperingar som har fått ett prissättningsbesked och som enligt lagen (2001:1227) om självdeklARATIONER och kontrolluppgifter, LSK, ska lämna självdeklARATION bör enligt regeringens bedömning också lämna de nämnda upp-

gifterna. Handelsbolag och andra delägarbeskattade juridiska personer är inte skattskyldiga, varför dessa uppgifter lämnas till ledning för delägarnas taxering. Att Skatteverket är bundet av beskedet även vid delägarnas taxering om handelsbolaget eller den delägarbeskattade juridiska personen tillämpar beskedet framgår av avsnitt 5.12.

Svenska handelsbolag, utländska handelsbolag med fast driftställe i Sverige och europeiska ekonomiska intressegrupperingar som inte är skyldiga att lämna självdeklaration ska enligt 5 kap. 1 § LSK lämna vissa särskilda uppgifter. Dessa särskilda uppgifter bör även avse ovannämnda uppgifter.

Utöver dessa uppgifter är näringsidkaren enligt förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner skyldig att löpande underrätta Skatteverket om sådan omständighet som medför eller kan medföra att de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet inte uppfylls och om beskedet inte tillämpas. Se avsnitt 5.13.1.

Bestämmelser av nu angiven innebörd har tagits in i 3 kap. 19 och 27 §§ LSK samt 5 kap. 2 § LSK.

5.24 Ersättning för kostnader

Regeringens förslag: Kostnader som näringsidkare haft i ett ärende om prissättningsbesked eller i ett annat behörig myndighetsärende ska inte ersättas med allmänna medel.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Sveriges Advokatsamfund* delar uppfattningen att var och en bär sina kostnader. En fråga som inte behandlas är om kostnaden för den skattskyldige är skattemässigt avdragsgill eller ej. Advokatsamfundet är av uppfattningen att kostnaden ska vara avdragsgill.

Skälen för regeringens förslag: Det föreslagna systemet med prissättningsbesked är frivilligt. Syftet med systemet är bl.a. att införa en kostnadseffektiv ordning för att skapa förutsebarhet och att underlätta för näringsidkaren när det gäller frågor rörande prissättning av internationella transaktioner mellan närstående parter. Regeringen har vidare gjort bedömningen att näringsidkare som ansöker om prissättningsbesked ska bidra till att täcka kostnaderna för förfarandet genom en ansökningsavgift. Det är mot denna bakgrund rimligt att näringsidkare som ansöker om ett prissättningsbesked bär sina egna kostnader.

Enligt regeringen är även de andra ärenden som ska handläggas av behörig myndighet enligt skatteavtal som Sverige har ingått med annan stat av en annan karaktär än de ärenden som lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. är avsedd att omfatta. Detsamma gäller ärenden enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst. Det bör därför klargöras att lagen inte är tillämplig i sådana ärenden.

Bestämmelser av denna innebörd har tagits in i ett nytt andra stycke i 2 § lagen om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.

Frågan om de kostnader som den skattskyldige har haft i ett ärende om prissättningsbesked eller i annat behörig myndighetsärende är skattemässigt avdragsgilla eller inte får bedömas utifrån de allmänna reglerna om avdrag för kostnader i näringsverksamhet.

5.25 Sekretess och informationsutbyte

Regeringens bedömning: Uppgift i ärende om prissättningsbesked omfattas av sekretess enligt 27 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Informationsutbyte bör kunna ske med annan avtalsstat. Ingen särskild reglering krävs såvitt avser sekretess för sådan information.

Regeringens förslag: Sekretess ska även gälla beslut i ärende om prissättningsbesked.

Promemorians bedömning och förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens bedömning och förslag.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen* delar Skatteverkets uppfattning att den nuvarande lydelsen av 9 kap. 1 § första stycket sekretesslagen (1980:100)⁵ även täcker in ärenden om prissättningsbesked. Vidare föreslås i promemorian att själva beslutet också ska omfattas av sekretess, vilket framstår som ett väl grundat förslag. Emellertid uppkommer här viss oklarhet i förhållande till den föreslagna bestämmelsen i 2 § förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Där föreslås att i beskattningsdatabasen får behandlas uppgifter som behövs vid Skatteverkets handläggning av ärenden om prissättningsbesked. Att uppgifterna ingår i beskattningsdatabasen kan medföra att den sekretess som förordnas om i sekretesslagen i praktiken inte kommer vara mycket värd om känsliga företagshemligheter riskerar att spridas på ett oönskat sätt. Om inte sekretessen för känsliga uppgifter fungerar på avsett sätt kan detta leda till att näringsidkare avstår från att söka prissättningsbesked.

Finansbolagens Förening delar Skatteverkets uppfattning att uppgifter i ärende om prissättningsbesked ska omfattas av sekretess.

Skälen för regeringens bedömning och förslag

Sekretess

Ett prissättningsbesked är ett beslut genom vilket Skatteverket anger prissättningsmetod och övriga principer för hur ett armlängdspris ska beräknas i fråga om en eller flera internationella transaktioner mellan närstående företag. I prissättningsbeskedet anges vanligtvis således inget specifikt belopp som ska tas med i beskattningsunderlaget, utan bara hur ett sådant belopp ska beräknas.

⁵ 27 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Enligt 27 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen gäller sekretess bl.a. för uppgift om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden i myndighets verksamhet som avser taxering eller i övrigt fastställande av underlag för bestämmande av skatt. Med *fastställande av underlag för bestämmande av skatt* avses verksamhet enligt taxeringslagen (1990:324) och fastighetstaxeringslagen (1979:1152), dispensärenden, ärenden om beskattning av utländska experter, forskare och andra nyckelpersoner vid tillfälligt arbete i Sverige samt ärenden om förhandsbesked i taxerings- och skattefrågor. Enligt regeringens uppfattning ingår ärenden om prissättningsbesked som en del i Skatteverkets verksamhet för fastställande av underlag för bestämmande av skatt och omfattas därmed av sekretess enligt 27 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen. Någon särskild reglering krävs således inte i denna del.

Skatteverkets prissättningsbesked kommer kunna innehålla mycket detaljerad och i vissa delar känslig information om de berörda företagen och deras affärsverksamhet. Det är därför enligt regeringens mening nödvändigt att också dessa besked omfattas av sekretessen i 27 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen. Enligt 27 kap. 6 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen gäller inte denna sekretess – såvitt nu är av intresse – beslut varigenom underlag för bestämmande av skatt fastställs, förutom i vissa i bestämmelsen särskilt uppräknade fall. När det gäller prissättningsbesked är det osäkert om dessa överhuvudtaget kan anses vara beslut varigenom *underlag för bestämmande av skatt fastställs* (eller om prissättningsbeskedet snarare utgör ett underlag för att bestämma underlaget för att bestämma skatt). För att undanröja all eventuell osäkerhet anser regeringen dock att det i 27 kap. 6 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen explicit bör anges att beslut i ärenden om prissättningsbesked omfattas av den i 27 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen angivna sekretessen. Detta kan vara aktuellt för själva prissättningsbeskedet men även för beslut om ändring av prissättningsbesked.

En bestämmelse av denna innebörd har tagits in som en ny fjärde punkt i 27 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen.

Vad avser Svenska Bankföreningens oro om uppgifter i beskattningsdatabasen hänvisas till avsnitt 5.26.

Informationsutbyte

Ett prissättningsbesked bygger på en bakomliggande ömsesidig överenskommelse med berörd utländsk avtalsstat. Det ankommer i och för sig på näringsidkaren att se till att samtliga av ett prissättningsbesked berörda avtalsstater får tillgång till den information som krävs för att ta ställning till den aktuella prissättningsfrågan respektive för att kontrollera att de i prissättningsbeskedet angivna förutsättningarna är för handen.

I samband med förhandlingarna med annan avtalsstat kommer det dock att kunna bli aktuellt att utbyta information om innehållet i ansökan och därtill fogat underlag, i syfte att säkerställa att av ansökan berörda avtalsstater har samma bedömningsunderlag. Efter det att ett prissättningsbesked lämnats kan informationsutbyte med de berörda avtals-

staterna också bli aktuellt som ett led i kontrollen av att de i beskedet uppställda förutsättningarna och villkoren är uppfyllda.

Allt informationsutbyte kommer att ske i enlighet med vad som stadgas i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden, LÖHS, och i skatteavtal eller annat av riksdagen godkänt avtal härom med utländsk stat eller mellanfolklig organisation.

Av 27 kap. 5 § offentlighets- och sekretesslagen följer att sekretessen enligt 27 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen gäller även i ärende om handräckning i skatteärenden som sker med stöd av ett skatte- eller handräckningsavtal. Vidare följer av samma paragraf att information som erhållits med stöd av ett skatte- eller handräckningsavtal inte får vidarebefordras till annan myndighet om detta skulle strida mot sekretessbestämmelserna i det aktuella avtalet. Skatte- och handräckningsavtal innehåller regelmässigt bestämmelser om sekretess enligt vilka mottagna upplysningar ska behandlas som hemliga på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt intern lagstiftning. Härutöver följer av 5 och 15 §§ LÖHS bl.a. att handräckning inte får innefatta att svensk myndighet ska lämna respektive begära upplysning som skulle röja handels-, affärs-, industri-, yrkes- eller kommersiell hemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfarings sätt, om detta skulle kunna leda till allvarligt förfång för näringsidkare i dennes näringsverksamhet.

Enligt regeringens uppfattning är de i dag gällande bestämmelserna om sekretess för sådana uppgifter vid informationsutbyte tillräckliga varför någon ytterligare reglering inte erfordras på detta område.

Det bör vidare noteras att uppgifter som erhålls från den andra staten i samband med förhandlingar om ömsesidig överenskommelse även kan omfattas av den s.k. utrikessekretessen i 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen.

5.26 Uppgifter i beskattningsdatabasen

Regeringens bedömning: Uppgift om att ett prissättningsbesked har lämnats bör få tas in i beskattningsdatabasen. Ingen särskild reglering i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet krävs.

Promemorians bedömning: Överensstämmer i huvudsak med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: *Näringslivets skattedelegation*, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Stockholms Handelskammare* anslutit sig, anför att det är av central betydelse att det i lagen regleras att bara uppgift om att prissättningsbesked lämnats får tas in i beskattningsdatabasen. Att en sådan reglering står i överrensstämmelse med vad som är avsett framgår av promemorian. Föreslagen lagtext åstadkommer dock inte en sådan begränsning.

Skälen för regeringens bedömning: I ett prissättningsbesked anges grunderna för hur ett armlängdspris vid internationella transaktioner mellan närstående parter ska beräknas. De grunder som sålunda anges ska följas vid de taxeringar som prissättningsbeskedet omfattar. Det är

således nödvändigt att den som handhar taxeringen av en näringsidkare som omfattas av ett prissättningsbesked har kännedom om att detta besked existerar. För att säkerställa detta bör uppgift om att prissättningsbesked har lämnats tas in i beskattningsdatabasen.

I 1 kap. 4 § lag (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet anges ändamålet för användningen av uppgifter i beskattningsverksamheten. Enligt punkt 1 i nämnda paragraf får uppgifter behandlas för fastställande av underlag för bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter. Vidare följer av 2 kap. 3 § 4 samma lag att uppgifter om underlag för fastställande av skatter och avgifter får behandlas i beskattningsdatabasen.

Enligt regeringens uppfattning torde det redan av bestämmelserna i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet följa att uppgift om att ett prissättningsbesked lämnats kan tas in i beskattningsdatabasen.

Avsikten med behandlingen av uppgift om prissättningsbesked i beskattningsdatabasen är inte att de uppgifter som framgår av ansökan eller prissättningsbeskedet ska ingå i beskattningsdatabasen. I stället är avsikten, i likhet med vad som anförs av remissinstanserna, att en uppgift om att ett prissättningsbesked har lämnats ska tas in i beskattningsdatabasen. Detta bör tydliggöras genom en komplettering i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

6 Konsekvenser för de offentliga finanserna m.m.

6.1 Offentligfinansiella effekter

Regeringens förslag innebär inte några materiella förändringar i skattelagstiftningen. Att näringsidkaren ska tillämpa den s.k. armlängdsprincipen vid prissättning av transaktioner med näringsidkare i intressegemenskap följer av inkomstskattelagen (1999:1229) och ingångna skatteavtal. Det föreslagna förfarandet för prissättningsbesked vid internationella transaktioner avser att ge näringsidkaren en möjlighet att få en bedömning i förväg av en vald metod för prissättning av vissa transaktioner och därmed erhålla en säkerhet om att de behöriga myndigheterna i de berörda staterna accepterar den valda metoden. Härigenom minskar risken för internationell ekonomisk dubbelbeskattning, kostsamma revisionsförfaranden, domstolsprocesser och ärenden om undanröjande av dubbelbeskattning.

Det föreslagna förfarandet medför att Skatteverket har möjlighet att vara med och påverka näringsidkarens val av prissättningsmetod och dess utformning i förväg. Förfarandet ger därvid större utrymme för att i en konstruktiv anda diskutera med den skattskyldige och den andra berörda staten hur prissättningen av de berörda transaktionerna ska gå till. Det kan antas att detta i vissa fall skulle kunna medföra en viss positiv effekt på fördelningen av beskattningsrätten mellan Sverige och

den andra berörda staten jämfört med när frågan om prissättning uppkommer i efterhand vid Skatteverkets granskning av prissättningen eller genom att den andra staten har höjt den utländska motpartens taxering. Den eventuella ekonomiska effekt detta skulle kunna medföra är dock inte möjlig att beräkna.

Sammantaget görs bedömningen att förslaget inte har någon budgetpåverkan.

6.2 Effekter för Skatteverket m.m.

Regeringens förslag innebär en kostnadsökning för Skatteverket genom att ett nytt förfarande för prissättningsbesked införs.

Det krävs inte några stora utvecklingsinsatser för Skatteverket då något nytt IT-stöd inte behöver byggas. Att anpassa befintliga system så att det är möjligt att visa förekomst av prissättningsbesked kostar uppskattningsvis 400 000 – 500 000 kronor i engångskostnad, och sedan, beroende på antal ärenden som kommer in, mellan 50 000 och 100 000 kronor per år i underhåll.

För Skatteverkets del är det i stället främst en fråga om kostnader för personal. Det kommer bl.a. att krävas erfarna revisorer med vana från arbete med internprissättning för att handlägga en begäran om prissättningsbesked.

Det är svårt att förutse hur många ansökningar om prissättningsbesked som kommer att lämnas in per år. Skatteverket har gjort bedömningen att ett rimligt antagande vore något fler än 5-10 stycken per år, baserat bl.a. på uppgifter från och jämförelser med andra länder. Då arbetet med en ansökan är omfattande, och även innehåller kommunikation och förhandlingar med andra länder, kommer ett stort antal arbetstimmar behöva läggas ned på varje ärende. Även resor till avtalsländer kan bli aktuella, med medföljande kostnader. Dessa kostnader är dock svåra att uppskatta i förväg då det är osäkert i vilken omfattning det kommer att bli nödvändigt. Skatteverket har uppskattat att vid det antal ärenden som antagits ovan kommer det att behövas ytterligare resurser vid den handläggande enheten till en årlig kostnad om åtminstone två miljoner kronor.

Ett alternativ till möjligheten till prissättningsbesked är att företagen använder sig av en prissättningsmetod som Skatteverket kan komma att ifrågasätta. Detta kan leda till revision och långa processer i förvaltningsdomstolarna vilket också kräver handläggningsresurser hos Skatteverket.

De ansökningsavgifter som utgår för ansökan om prissättningsbesked är avsedda att täcka en betydande del av de personalkostnader och andra kostnader som handläggningen av ärenden om prissättningsbesked föranleder. Dessa avgiftsinkomster ska därför disponeras av Skatteverket. I övrigt får resurser för handläggningen av prissättningsbesked hämtas från övrig verksamhet. Den del av Skatteverkets kostnader som inte täcks av inkomsten från ansökningsavgifterna får rymmas inom befintliga anslag.

Internationella transaktioner mellan närstående företag är relativt vanligt förekommande. I samband med mätningar av de administrativa kostnaderna på skatteområdet har exempelvis Nutek uppskattat antalet företag som berörs av dokumentationsskyldigheten avseende interprissättning i 19 kap. 2 a § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter till ca 22 000 st. En något bredare krets av näringsidkare kommer formellt att omfattas av lagstiftningen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner än av reglerna om dokumentationsskyldighet.

I praktiken kan det dock enligt regeringens mening förväntas vara en betydligt mer begränsad krets av näringsidkare, främst större internationella företagsgrupper, som har internationella transaktioner med närstående företag av sådan omfattning och komplexitet att det är av intresse att ansöka om prissättningsbesked. Som anförts i avsnitt 6.2 antas antalet ansökningar per år uppgå till något fler än 5-10 stycken.

För de skattskyldiga kommer det krävas både tid och resurser för att sammanställa en ansökan om prissättningsbesked. En sådan ansökan är omfattande och informationen som ska lämnas kräver en del tid att ta fram. De ska även tillhandahålla övrig information som Skatteverket anser nödvändig för att kunna lämna ett prissättningsbesked. Den administrativa bördan läggs därmed på den skattskyldige. Till detta kommer den ansökningsavgift som tas ut för förfarandet.

Förfarandet med prissättningsbesked är dock frivilligt och avsett att användas främst när fråga är om omfattande och komplicerade prissättningsfrågor. De bedömningar och uppgifter som ska ingå i en ansökan om prissättningsbesked är vidare till viss del sådana bedömningar som näringsidkaren måste göra och uppgifter som näringsidkaren måste ta fram för att själv kunna bedöma sin interna prissättning. Uppgifterna är vidare till viss del sådana som kommer att omfattas av dokumentationsskyldighet avseende interprissättning i 19 kap. 2 a § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Om den skattskyldige anser att det är för kostsamt att lämna in en ansökan kan denne välja att inte göra det. I de fall Skatteverket då finner att den tillämpade prissättningsmetoden inte leder fram till ett armlängdmässigt pris kan detta komma att medföra att långa och kostsamma revisioner genomförs och i förlängningen processer i förvaltningsdomstolarna. Vidare kan internationell ekonomisk dubbelbeskattning uppkomma och bl.a. medföra osäkerhet samt utdragna förhandlingar mellan de behöriga myndigheterna. Med ett prissättningsbesked får de skattskyldiga en förutsebarhet för sin verksamhet för en period av normalt tre till fem beskattningsår och kan anpassa sig efter det besked de fått från Skatteverket. I förhållande till den nuvarande situationen där prissättningsbesked lämnas av regeringen bara med stöd av skatteavtalen torde den nya lagstiftningen innebära att det blir tydligare för de skattskyldiga hur en ansökan om prissättningsbesked bör utformas och hur förfarandet går till.

Även om den föreslagna lagstiftningen således medför en ökad administrativ börda för näringsidkaren vid ansökan om prissättningsbesked kan detta enligt regeringens mening antas i förlängningen upp-

vågas av de fördelar som uppkommer i form av förutsebarhet och i vissa fall undvikande av dubbelbeskattnings och minskat arbete och kostnader för revisioner och processer. De senare effekterna är dock svåra att mäta och omfattas inte av de mätningar om administrativ börda som sker löpande inom ramen för regeringens uppföljning av den administrativa bördan.

7 Författningskommentar

7.1 Förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner

1 §

Paragrafen anger lagens tillämpningsområde.

Av *första stycket* framgår att prissättningsbesked kan lämnas i fråga om framtida prissättning av internationella transaktioner mellan parter som är i ekonomisk intressegemenskap.

Vad avser delägarbeskattade juridiska personer är det den juridiska personen som är part i transaktionen och som därmed har möjlighet att ansöka om prissättningsbesked. Att även ett fast driftställe kan anses vara part i en transaktion enligt denna paragraf framgår av 3 §. Vad som avses med ekonomisk intressegemenskap framgår av 4 §.

Med ett prissättningsbesked avses ett arrangemang där det i förväg – för en viss tidsperiod – fastställs metoder och principer för att fastställa skattemässigt godtagbara priser för transaktioner mellan parter som befinner sig i ekonomisk intressegemenskap, ett s.k. Advance Pricing Arrangement (APA). Till grund för bilaterala prissättningsbesked finns bestämmelser i skatteavtalen om den s.k. armlängdsprincipen (jfr artikel 9 i OECD:s modellavtal) och ömsesidig överenskommelse (jfr artikel 25 i OECD:s modellavtal). Att bara bi- och multilaterala prissättningsbesked kan lämnas med stöd av denna lag följer av 13 § 1.

Eftersom avsikten med ett förfarande med prissättningsbesked är att i förväg göra en bedömning av prissättningen av de aktuella internationella transaktionerna anges i bestämmelsen att lagen omfattar framtida prissättning av internationella transaktioner. Vid tidpunkten för ansökan ska det således vara fråga om framtida händelser. Att handläggningen av ärendet därefter drar ut på tiden och något eller några av de beskattningsår som ansökan avser därför har hunnit passera utgör inte något hinder mot att lämna ett prissättningsbesked för dessa år.

Av *andra stycket* framgår att ett prissättningsbesked är tillämpligt när statlig och kommunal inkomstskatt ska bestämmas. Med bestämmandet av inkomstskatt förstås i förekommande fall inte bara tillämpning av inkomstskattelagen (1999:1229, IL) utan även lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt m.fl. lagar. Ett prissättningsbesked är däremot inte tillämpligt vid bestämmandet av exempelvis mervärdesskatt.

Se även avsnitt 5.3 och 5.11.1.

2 §

I *första stycket* anges att termer och uttryck som används i lagen har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen, om inget annat anges. Härav följer exempelvis att termerna fast driftställe och skatteavtal har den betydelse som anges i 2 kap. 29 § respektive 35 § IL. Termen näringsidkare är inte definierad i inkomstskattelagen men används i en allmän betydelse för fysiska och juridiska personer som bedriver näringsverksamhet (se prop. 1999/2000:2, Del 1, s. 514).

Av *andra stycket* framgår att de termer och uttryck som används också omfattar motsvarande utländska företeelser om det inte anges eller framgår av sammanhanget att bara svenska företeelser avses. Med näringsidkare avses således även utländska motsvarigheter till svenska näringsidkare. Bestämmelsen är utformad med 2 kap. 2 § IL som förebild.

3 §

I bestämmelsen klargörs att lagen också ska kunna tillämpas på internationella mellanhavanden mellan en näringsidkare och dennes fasta driftställe beläget i en annan stat än den där näringsidkaren är hemmahörande. Detta har kommit till uttryck genom att ett fast driftställe vid tillämpning av lagen kan anses vara en sådan part som avses i 1 §. Av bestämmelsen följer även att en näringsidkares fasta driftställe kan anses vara part vid transaktioner med ett annat företag (eller dess fasta driftställe) som befinner sig i ekonomisk intressegemenskap med näringsidkaren. Se vidare avsnitt 5.4.2.

4 §

I paragrafen anges vad som avses med ekonomisk intressegemenskap vid tillämpning av denna lag.

Bestämmelsen är utformad med 14 kap. 20 § IL som förebild. Syftet med bestämmelsen är dock något annorlunda eftersom den utgör en fristående definition av ekonomisk intressegemenskap och inte, såsom 14 kap. 20 §, en del av en sådan bedömning som ska göras enligt 14 kap. 19 § IL av om det finns sannolika skäl för ekonomisk intressegemenskap.

Ett fast driftställe utgör en del av näringsidkarens verksamhet, även när det enligt 3 § anses vara part. Det behövs därför inte någon särskild bestämmelse om att ekonomisk intressegemenskap föreligger mellan en näringsidkare och dess fasta driftställe. Paragrafen är utformad i enlighet med Lagrådets förslag.

Se vidare avsnitt 5.4.3.

5 §

I paragrafen klargörs att termen stat också omfattar annan jurisdiktion som Sverige har ingått skatteavtal med.

6 §

Av paragrafen följer att prissättningsbesked även kan lämnas om transaktionen sker med en i Taiwan verksam näringsidkare och en ömsesidig överenskommelse om prissättning av internationella transaktioner ingås enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal

7 §

Av paragrafen framgår att det är Skatteverket som lämnar prissättningsbesked och fattar övriga beslut enligt lagen. Detta innebär exempelvis att det alltid ankommer på Skatteverket att lämna prissättningsbesked, även om den ömsesidiga överenskommelsen skulle ha förhandlats fram av regeringen.

8 §

Av paragrafen framgår vem som får ansöka om prissättningsbesked. Av paragrafen följer även att det inte är möjligt för Skatteverket att på begäran av en utländsk behörig myndighet lämna ett prissättningsbesked, såvida inte den av begäran berörda i Sverige skattskyldige näringsidkaren lämnar in en ansökan om prissättningsbesked till Skatteverket.

I *första stycket* anges att en näringsidkare som är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen och som omfattas av ett tillämpligt skatteavtal får ansöka om prissättningsbesked. Att fråga ska vara om en enligt inkomstskattelagen skattskyldig näringsidkare innebär att både obegränsat och begränsat skattskyldiga näringsidkare omfattas och kan ansöka om prissättningsbesked. Även ett utländskt företag med fast driftställe i Sverige omfattas av första stycket och kan ansöka om ett prissättningsbesked. Om det finns en särskild företrädare för näringsidkarens fasta driftställe i Sverige, såsom enligt 10 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m., bör denne kunna ansöka om prissättningsbesked för den utländske näringsidkarens räkning i de fall där det fasta driftstället anses vara part i transaktionen.

Av *andra stycket* följer att sådana näringsidkare som är delägarbeskattade, t.ex. handelsbolag, och därmed inte omfattas av första stycket har rätt att ansöka om prissättningsbesked om någon av delägarna är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen och omfattas av ett tillämpligt skatteavtal.

Se vidare avsnitt 5.6.

9 §

I paragrafen anges att förmöten ska hållas om en näringsidkare vill diskutera förutsättningarna för ett prissättningsbesked och vad en ansökan om prissättningsbesked bör innehålla, om inte särskilda skäl talar emot det. Sådana särskilda skäl kan vara att flera förmöten redan har hållits och att det inte finns anledning att anta att nya uppgifter ska lämnas eller att någon ytterligare vägledning kan ges inför ansökan. Mot bakgrund av att förmöten får anses vara av intresse för såväl näringsidkaren som Skatteverket bör det krävas ganska starka skäl för att vägra ett sådant möte.

10 §

Av bestämmelsen framgår att en ansökan om prissättningsbesked ska vara skriftlig och ska ges in till Skatteverket.

11 §

I *första stycket* anges att en ansökan om prissättningsbesked ska innehålla de uppgifter som behövs för att ett prissättningsbesked ska kunna lämnas. Omfattningen av de uppgifter som en ansökan ska innehålla i det enskilda fallet kan lämpligen diskuteras vid ett förmöte (se vad som anförs om förmöte i 9 §).

I *andra stycket* anges att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska ingå i en ansökan. Sådana föreskrifter får anses omfattas av regeringens möjligheter att meddela verkställighetsföreskrifter och paragrafen utgör således i denna del bara en upplysning.

Se vidare avsnitt 5.8.

12 §

I paragrafen anges vissa förutsättningar som ska vara uppfyllda för att ett prissättningsbesked ska få lämnas.

Av *första punkten* följer att Skatteverket inte behöver lämna ett prissättningsbesked i en fråga som är av enkel beskaffenhet, exempelvis där det inte föreligger oklarhet vad avser tolkningen av den s.k. armlängdsprincipen, eller om ansökan avser transaktioner av mindre omfattning. Bedömningen av om transaktionerna är av mindre omfattning ska göras mot bakgrund av den sökande näringsidkarens förhållanden.

I *andra punkten* anges att de transaktioner som omfattas av ansökan ska kunna bedömas fristående från andra transaktioner som inte omfattas av ansökan.

Den *tredje punkten* avser näringsidkarens ansvar för att samarbeta med Skatteverket och lämna de uppgifter som behövs för att en ömsesidig överenskommelse ska kunna ingås och för att Skatteverket ska kunna lämna ett riktigt prissättningsbesked. För att Skatteverket ska kunna lämna ett riktigt prissättningsbesked måste Skatteverket få kännedom om alla förhållanden som är av betydelse för prissättningsbeskedet. Sådana uppgifter som kan vara aktuella är dels uppgifter om näringsidkarens egen verksamhet, dels andra uppgifter såsom exempelvis uppgifter om jämförbara transaktioner.

För att lämna och kontrollera tillämpningen av ett prissättningsbesked kan det även behövas information från de andra staterna som är berörda av frågan. En förutsättning för att lämna ett prissättningsbesked är därför enligt *fjärde punkten* att information som behövs för att kunna ingå ömsesidig överenskommelse och för att Skatteverket ska kunna kontrollera dess tillämpning kan erhållas från de stater som ska omfattas av den ömsesidiga överenskommelsen. Detta kan exempelvis ske genom en informationsutbytesartikel i skatteavtalet.

Av den *femte punkten* följer att den av näringsidkaren valda prissättningsmetoden, efter de eventuella justeringar som har gjorts i samband med förhandlingarna om ömsesidig överenskommelse, ska resultera i ett pris som motsvarar vad sinsemellan oberoende parter skulle ha tillämpat. Med detta menas ett pris som överensstämmer med armlängdsprincipen. Armlängdsprincipen kommer till uttryck i exempelvis artikel 9 i OECD:s modellavtal. Detta motsvarar även vad som ligger till grund för den s.k. korrigeringsregeln i 14 kap. 19 § IL. Vid bedömning av armlängds-

principen kan ledning hämtas i OECD:s riktlinjer för prissättning, se vidare i avsnitt 4.1.1. Den bedömning som ska göras enligt denna punkt omfattar såväl metodens utformning som dess bedömda tillförlitlighet under den period som beskedet omfattar.

Om de i paragrafen angivna förutsättningarna inte är uppfyllda får Skatteverket avslå en ansökan om prissättningsbesked.

Se vidare avsnitt 5.9.1-5.9.5.

13 §

Av *första punkten* framgår att ett prissättningsbesked bara får lämnas om en ömsesidig överenskommelse har ingåtts. Ömsesidig överenskommelse får bara ingås med stater som näringsidkaren har angett i sin ansökan. Det krävs vidare att Sverige har ingått skatteavtal med aktuell stat och att skatteavtalet i fråga innehåller bestämmelser om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse (jfr artikel 25 i OECD:s modellavtal). Unilaterala prissättningsbesked kan således inte lämnas.

I *andra punkten* klargörs att prissättningsbesked bara får lämnas om den ömsesidiga överenskommelsen stämmer överens med ansökan eller har godtagits av näringsidkaren. Innan en ömsesidig överenskommelse ingås är det således nödvändigt att dess innehåll stäms av med näringsidkaren.

Se vidare avsnitt 5.9.6 och 5.9.7.

14 §

Av *första stycket* framgår att Skatteverket i ett prissättningsbesked ska ange hur den framtida prissättningen av vissa internationella transaktioner ska ske samt de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som ska gälla för beskedets tillämplighet och giltighet. Ett prissättningsbesked ska således t.ex. innehålla uppgift om de metoder och principer som ska gälla för prissättningen av de transaktioner som omfattas av beskedet. Beskedet bör givetvis även innehålla information om vilka beskattningsår som omfattas av beskedet.

I *andra stycket* anges att ett prissättningsbesked ska stämma överens med den ömsesidiga överenskommelse som ligger till grund för beskedet.

Se vidare avsnitt 5.10.

15 §

Ett prissättningsbesked ska alltid ha en bestämd giltighetstid. I paragrafen anges att giltighetstiden för ett prissättningsbesked normalt ska bestämmas till mellan tre och fem beskattningsår. Om särskilda skäl föreligger får Skatteverket bestämma giltighetstiden till längre eller kortare tid. Att en sådan förlängning eller förkortning av giltighetstiden måste vara förenlig med den bakomliggande ömsesidiga överenskommelsen följer av 14 § andra stycket. Särskilda skäl att bestämma giltighetstiden till längre tid kan exempelvis vara att handläggningen av ärendet har tagit lång tid. Om de behöriga myndigheterna är överens om att det är lämpligt, bör möjligheten att bestämma giltighetstiden till mer än fem år normalt sett kunna tillämpas generöst. Ett prissättningsbesked bör dock inte avse mer än tio år. Att en ansökan om prissättningsbesked ska avse framtida prissättning av internationella transaktioner innebär att

beskedet tidigast kan börja gälla det beskattningsår då ansökan ges in. Se Prop. 2009/10:17 avsnitt 5.11.1.

16 §

I *första stycket* klargörs att ett prissättningsbesked, utom i fall som avses i 18 eller 19 §, är bindande för Skatteverket avseende prissättningen av de transaktioner som omfattas av beskedet och i förhållande till den som beskedet avser. Skatteverket kan således inte ompröva ett taxeringsbeslut avseende en näringsidkare vad avser prissättningen av de transaktioner som omfattas av ett gällande prissättningsbesked. Detta medför att Skatteverket inte kan korrigera näringsidkarens taxering med stöd av 14 kap. 19 § IL i den mån transaktionerna omfattas av ett prissättningsbesked. Näringsidkaren kan dock begära omprövning av eller överklaga taxeringsbeslut även i frågor som omfattas av ett prissättningsbesked.

Att Skatteverket bara är bundet av beskedet när statlig och kommunal inkomstskatt ska bestämmas följer av 1 §.

Vad gäller handelsbolag och andra delägarbeskattade juridiska personer är det den juridiska personen som får ansöka om prissättningsbesked. Den inkomst som uppkommer i den juridiska personen fördelas sedan mellan delägarna och beskattas hos dessa. I *andra stycket* anges därför att prissättningsbeskedet är bindande för Skatteverket i förhållande till delägare i ett handelsbolag eller en delägarbeskattad juridisk person, under förutsättning att handelsbolaget eller den delägarbeskattade juridiska personen tillämpar beskedet.

Se vidare avsnitt 5.12.

17 §

I bestämmelsen anges att den som har fått ett prissättningsbesked är skyldig att underrätta Skatteverket om vissa omständigheter som kan ändra förutsättningarna för prissättningsbeskedet. Näringsidkaren ska därvid underrätta Skatteverket dels om sådan omständighet som medför eller kan medföra att de antaganden, villkor eller övriga förutsättningar som har angetts i beskedet inte uppfylls, dels om beskedet inte tillämpas. En sådan underrättelse ska ske utan oskäligt dröjsmål. Se vidare avsnitt 5.13.1.

18 §

I paragrafen anges under vilka förutsättningar som Skatteverket får ändra ett prissättningsbesked. Ändring får ske på begäran av näringsidkaren eller, om förutsättningarna i första eller andra punkten är uppfyllda, på initiativ av Skatteverket. Möjligheterna att ändra ett prissättningsbesked bör tillämpas restriktivt och Skatteverket bör alltid först överväga om det är möjligt att låta beskedet kvarstå oförändrat.

Av *första punkten* i *första stycket* följer att ett besked får ändras om något av de antaganden och villkor eller någon av de övriga förutsättningar som har angetts i beskedet i något väsentligt avseende inte uppfylls.

Enligt *andra punkten* får ett prissättningsbesked ändras om en författningsändring i något väsentligt avseende påverkar den fråga som prissättningsbeskedet avser.

I *andra stycket* klargörs att för att en ändring ska kunna göras krävs att sådana förutsättningar som avses i 12 och 13 §§, dvs. förutsättningar för prissättningsbesked, är uppfyllda och att näringsidkaren godtar ändringen. Detta gäller oavsett om ändringen sker på initiativ av näringsidkaren eller på initiativ av Skatteverket.

Se vidare avsnitt 5.14.

19 §

I paragrafen anges när Skatteverket får återkalla ett prissättningsbesked.

Den *första punkten* avser den situationen där den ömsesidiga överenskommelsen helt eller delvis har upphört att gälla. Det kan vara fråga om att antingen Skatteverket eller den andra berörda staten har sagt upp den ömsesidiga överenskommelsen på någon grund som har angetts i denna. Vad som gäller i det enskilda fallet framgår av den ömsesidiga överenskommelsen. Även vad gäller den ömsesidiga överenskommelsen ska möjligheterna till uppsägning tillämpas restriktivt. I första hand ska övervägas om en ändring är möjlig.

Enligt den *andra punkten* får prissättningsbeskedet återkallas om näringsidkaren har underrättat Skatteverket enligt 17 § 2 om att beskedet inte tillämpas.

Enligt den *tredje punkten* får prissättningsbeskedet återkallas om näringsidkaren i deklARATIONEN har lämnat uppgift om att prissättningsbeskedet inte har tillämpats. Skyldighet att lämna sådan uppgift följer av de föreslagna 3 kap. 19 och 27 §§ samt 5 kap. 2 § andra stycket lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Den *fjärde punkten* avser den situationen där näringsidkaren eller delägarna i ett handelsbolag eller i en annan delägarbeskattad juridisk person har begärt omprövning av eller överklagat taxeringsbeslutet och har begärt att prissättningsbeskedet inte ska tillämpas på den fråga som begäran om omprövning eller överklagandet avser. Denna situation kan vara aktuell om näringsidkaren har deklarerat i enlighet med beskedet men vid en senare tidpunkt ändrar uppfattning och inte längre vill tillämpa beskedet för det aktuella året.

Om återkallelse ska ske helt eller delvis är beroende av omständigheterna. Ett prissättningsbesked har normalt en giltighetstid om flera beskattningsår. Om en återkallelse sker för att den ömsesidiga överenskommelsen helt eller delvis har upphört att gälla är det naturligt att återkallelsen avser de beskattningsår för vilka den ömsesidiga överenskommelsen har upphört att gälla. I de fall där en återkallelse beror på omständigheter som kan knytas till ett beskattningsår, såsom att näringsidkaren har begärt omprövning av ett taxeringsbeslut eller att näringsidkaren i deklARATIONEN har lämnat uppgift om att beskedet inte har tillämpats bör återkallelsen normalt avse tid från och med detta beskattningsår.

Se vidare avsnitt 5.14.

20 §

I bestämmelsen regleras möjligheten att uppmana näringsidkaren att komma in med ytterligare uppgifter. I första hand åsyftas härmed komplettering av ansökan om prissättningsbesked när denna är bristfällig i något avseende. Genom bestämmelsen ges dock även möjlighet att

senare under förfarandet begära komplettering av sökanden. Fråga kan även vara om uppgifter som den behöriga myndigheten i den andra avtalslutande staten efterfrågar. Bestämmelsen omfattar även handläggning av ett ärende om ändring eller återkallelse av ett prissättningsbesked.

Inte minst med tanke på att frågor om prissättning normalt är av komplicerad natur är det till fördel om Skatteverket – där så är möjligt – lämnar näringsidkaren anvisningar om hur kompletteringen bör ske.

Se vidare avsnitt 5.15.1.

21 §

Av bestämmelsen följer att Skatteverket får komma överens med näringsidkaren om när, hur och i vilken omfattning en kontroll av uppgifterna i ett ärende om prissättningsbesked kan ske. I den föreslagna bestämmelsen i 12 § 3 anges att näringsidkaren ska lämna de uppgifter som behövs för att en ömsesidig överenskommelse ska kunna ingås och för att ett riktigt prissättningsbesked ska kunna fattas. Skatteverket kan dock även behöva kontrollera uppgifterna som har lämnats i ett ärende om prissättningsbesked. Det kan även finnas behov av att kontrollera vissa uppgifter efter det att ett prissättningsbesked har lämnats. Skatteverket kan inte kräva att kontroll ska ske på ett visst sätt. Kontroll kan exempelvis ske genom besök hos näringsidkaren för kontroll av uppgifter mot bokföringen.

Bestämmelsen har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Se vidare avsnitt 5.15.2.

22 §

I paragrafens *första stycke* föreskrivs att näringsidkaren ska ges tillfälle att yttra sig innan ärendet avgörs, om det inte är onödigt. En situation där det kan vara onödigt att bereda näringsidkaren tillfälle att yttra sig är om besked lämnas helt i enlighet med ansökan. Bestämmelsen är tillämplig såväl vid prövning av en ansökan om prissättningsbesked, som i ett ärende om ändring eller återkallelse av ett prissättningsbesked.

Andra stycket innehåller en upplysning om att bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223) gäller avseende näringsidkarens rätt att få del av och yttra sig över uppgifter som tillförts ärendet genom någon annan än näringsidkaren själv. Underrättelseskyldigheten gäller med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Uppgifter som inkommer från den utländska behöriga myndigheten i samband med förhandlingarna om ömsesidig överenskommelse kan omfattas av utrikessekretessen i 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen. Det bör därför prövas om begränsningarna i 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen är tillämpliga innan underrättelse sker av sådana uppgifter

Bestämmelser av motsvarande innebörd finns bl.a. i 3 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324).

Se vidare avsnitt 5.16.

23 §

Enligt paragrafen ska Skatteverket ta ut en avgift av näringsidkaren i samband med att ansökan om prissättningsbesked kommer in.

Lagrådet har funnit att det föreslagna förfarandet främst har frivillig karaktär och att regeringen därmed kan besluta föreskrifter om avgifterna inom ramen för sin restkompetens (8 kap. 13 § första stycket 2 regeringsformen). Det i lagrådsremissen föreslagna bemyndigandet till regeringen att meddela föreskrifter skulle följaktligen vara onödigt. Regeringen gör i likhet med *Lagrådet* bedömningen att föreskrifterna om avgifter kan beslutas av regeringen inom ramen för dess restkompetens. Det föreslagna bemyndigandet i andra stycket har därför tagits bort. Även i övrigt har paragrafen justerats i enlighet med vad *Lagrådet* har förordat.

24 §

Av paragrafen följer att Skatteverket i ett enskilt fall får besluta om befrielse från hela eller en del av avgiften, om det finns särskilda skäl för det. Genom uttrycket ”i ett enskilt fall” klargörs att beslut om befrielse inte ska ske genom föreskrifter. Särskilda skäl att medge befrielse kan föreligga om avgiftens storlek framstår som oskäligen i det aktuella fallet, t.ex. därför att fråga är om ett mindre företag eller att ansökan avser flera länder och betydande samordningsvinster uppkommer. Vidare kan det i vissa fall framstå som oskäligt att avgiften ska kvarstå om en ansökan exempelvis avslås eller avvisas innan Skatteverket vidtagit mer än begränsade åtgärder i ärendet. Frågan om det föreligger särskilda skäl för befrielse måste bedömas från fall till fall. Se vidare avsnitt 5.18.

25 §

Av paragrafen följer att beslut enligt denna lag inte får överklagas. Det nu sagda gäller såväl prissättningsbeskedet som övriga beslut av Skatteverket, såsom beslut om att avslå eller avvisa en ansökan om prissättningsbesked, beslut om att ändra ett prissättningsbesked, beslut om att återkalla ett prissättningsbesked eller beslut om att inte medge befrielse från ansökningsavgiften. Något förbud för näringsidkaren eller en delägare i ett handelsbolag eller annan delägarbeskattad juridisk person att begära omprövning av eller överklaga ett taxeringsbeslut som sker med stöd av ett prissättningsbesked finns däremot inte. Se vidare avsnitt 5.20.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *första punkten* anges att lagen träder i kraft den 1 januari 2010 och bara ska tillämpas på ärenden som inleds efter ikraftträdandet.

Vid lagens ikraftträdande kommer det att finnas ärenden som avser ansökningar om prissättningsbesked vilka har getts in till regeringen med stöd av ingångna skatteavtal. Av *andra punkten* framgår att ärenden som har inletts hos regeringen före ikraftträdandet men inte avgjorts, får överlämnas till Skatteverket för fortsatt handläggning enligt denna lag. Ett sådant överlämnande kan ske före eller efter att en ömsesidig överenskommelse har ingåtts. Bestämmelsen har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Se avsnitt 5.21.

7.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.

Prop. 2009/10:17

1 §

I ett nytt *andra stycke* klargörs att lagens bestämmelser inte är tillämpliga på kostnader i ärenden enligt lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Vidare klargörs att lagens bestämmelser inte heller är tillämpliga på kostnader i ärenden som ska handläggas av behörig myndighet enligt skatteavtal som avses i 2 kap. 35 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst.

7.3 Förslaget till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)

17 §

I *tredje punkten* har hänvisningen till 4 kap. 13 § andra stycket ändrats till att också omfatta den nya punkten sex. Se vidare i avsnitt 7.4 avseende 4 kap. 13 §.

I *femte punkten* har hänvisningen till 5 kap. 2 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, LSK, ändrats till att bara omfatta första stycket. De uppgifter som svenska handelsbolag, utländska handelsbolag med fast driftställe i Sverige och europeiska ekonomiska intressegrupperingar ska lämna enligt det nya andra stycket i 5 kap. 2 § LSK är inte sådana att eftertaxering bör få ske enligt denna paragraf. Se vidare i avsnitt 7.5 avseende 5 kap. 2 § LSK.

Se vidare avsnitt 5.22.2.

7.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:000) om ändring i taxeringslagen (1990:324)

4 kap.

11 a §

I första stycket har en ny *fjärde punkt* lagts till. Av punkten framgår att den skattskyldige ges en förlängd tid att begära omprövning av ett taxeringsbeslut när begäran avser prissättning av internationella transaktioner och föranleds av Skatteverkets beslut enligt lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Möjligheten att begära omprövning uppkommer således såväl om Skatteverket lämnar ett prissättningsbesked, som om Skatteverket ändrar eller återkallar ett prissättningsbesked. Den skattskyldige har då ett år på sig från det att beskedet lämnades eller beslutet meddelades att komma in med en sådan begäran till Skatteverket.

Ändringarna avseende denna paragraf har av författningstekniska skäl placerats i en lag som ändrar de i prop. 2008/09:182 redan föreslagna ändringarna av denna paragraf.

13 §

I andra stycket har en ny *sjätte punkt* lagts till. Av punkten framgår att Skatteverket får meddela ett omprövningsbeslut till den skattskyldiges fördel även efter utgången av det femte året efter taxeringsåret om det föranleds av ett prissättningsbesked eller ett beslut om ändring av ett prissättningsbesked. Om Skatteverket återkallar ett prissättningsbesked är punkten inte tillämplig.

Ändringarna avseende denna paragraf har av författningstekniska skäl placerats i en lag som ändrar de i prop. 2008/09:182 redan föreslagna ändringarna av denna paragraf.

Se vidare avsnitt 5.22.2.

7.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter

3 kap.

19 §

Paragrafen är ny. I paragrafen anges att ett handelsbolag till ledning för delägarnas taxering ska lämna de uppgifter som avses i 3 kap. 27 §. Detta innebär att uppgift ska lämnas om huruvida prissättningsbeskedet har tillämpats och de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet har uppfyllts. Uppgift ska lämnas oavsett om beskedet har tillämpats eller inte och oavsett om förutsättningarna har uppfyllts eller inte.

Eftersom det är handelsbolaget som ansöker om prissättningsbesked och som i övrigt till ledning för delägarnas taxering lämnar uppgifter om näringsverksamheten är det även naturligt att handelsbolaget lämnar de ovannämnda uppgifterna. Av 3 kap. 24 § följer att bestämmelserna om handelsbolag ska tillämpas även för europeiska ekonomiska intressegrupperingar. Detta innebär att även europeiska ekonomiska intressegrupperingar ska lämna dessa uppgifter.

Se vidare avsnitt 5.23.

27 §

Paragrafen är ny. Av paragrafen följer att en näringsidkare som har fått ett prissättningsbesked i självdeklarationen ska lämna uppgift om huruvida beskedet har tillämpats och de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet har uppfyllts. Uppgift ska lämnas oavsett om beskedet har tillämpats eller inte och oavsett om förutsättningarna har uppfyllts eller inte. Se avsnitt 5.23.

5 kap.

2 §

I *första stycket* har den befintliga hänvisningen till 3 kap. 18–19 a §§ ändrats så att den nya 3 kap. 19 § inte omfattas. I första stycket regleras vilka särskilda uppgifter som svenska handelsbolag, utländska handelsbolag med fast driftställe i Sverige och europeiska ekonomiska

intressegrupperingar, som inte är skyldiga att lämna självdeklaration, ska lämna. Prop. 2009/10:17

Ett nytt *andra stycke* har lagts till av vilket det framgår att särskilda uppgifter även ska lämnas om sådana förhållanden som avses i 3 kap. 27 §. Detta innebär att uppgift ska lämnas om huruvida prissättningsbeskedet har tillämpats och de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet har uppfyllts. Uppgift ska lämnas oavsett om beskedet har tillämpats eller inte och oavsett om förutsättningarna har uppfyllts eller inte.

Se vidare avsnitt 5.23.

7.6 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

27 kap.

6 §

I första stycket har en ny *fjärde punkt* lagts till. Av punkten framgår att beslut i ärenden om prissättningsbesked omfattas av sekretess. Detta avser såväl prissättningsbeskedet som övriga beslut enligt lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Se vidare avsnitt 5.25.

Sammanfattning av promemorian Prissättningsbesked

Skatteverket föreslår att det införs en möjlighet att besluta om prissättningsbesked vid internationella transaktioner mellan företag i intressegemenskap. Regler rörande sådana besked föreslås tas in i en särskild lag, lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Enligt förslaget ska ärenden om prissättningsbesked handläggas av Skatteverket och meddelas efter ansökan av en näringsidkare som är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229, IL). Såväl inhemska företag som utländska företags fasta driftställen i Sverige omfattas av lagen och kan ansöka om prissättningsbesked. Svenska handelsbolag, europeiska intressegrupperingar och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer omfattas genom sina delägare av lagen.

Ett prissättningsbesked ska bara kunna meddelas om det föreligger en ömsesidig överenskommelse med en eller flera av transaktionen berörda stater med vilka Sverige har ingått skatteavtal. Vidare krävs att information i ärendet kan fås antingen med stöd av avtal (t.ex. artikel 26 i OECD:s modellavtal) eller på grund av överenskommelse med den andra avtalsstaten. En ytterligare förutsättning för att ett prissättningsbesked ska kunna meddelas är att den bakomliggande ömsesidiga överenskommelsen antingen står i överensstämmelse med ansökan eller att näringsidkaren godtagit från ansökan gjorda avvikelser.

Förmöten ska hållas om näringsidkaren begär det. Syftet med sådana möten är bl.a. att klargöra förutsättningarna för ett prissättningsbesked och vilken utredning som krävs i det enskilda fallet.

I förslaget anges att en ansökan om prissättningsbesked ska vara skriftlig och ges exempel på sådan utredning som normalt ska ges in. Vidare klargörs att Skatteverket får begära in kompletterande information. En ansökan ska vara avfattad på svenska eller engelska och ges in i fyra exemplar. Berörs bara det nordiska skatteavtalet av ansökan får den vara avfattad på danska eller norska. Förfarandet ska vara avgiftsfritt.

Vid handläggning av ett prissättningsbesked får Skatteverket ta kontakt och förhandla med andra avtalsstater i syfte att träffa en ömsesidig överenskommelse i frågan.

Finner Skatteverket att prissättningsbesked inte bör meddelas ska ansökan avvisas. Fråga kan t.ex. vara om att ett prissättningsbesked söks i ett rent teoretiskt fall, att ansökan inte uppfyller de i lagen ställda kraven, att det inte är möjligt att få till stånd en ömsesidig överenskommelse med berörd utländsk stat, att ansökan inte inrymmer svårigheter eller tvivelsmål i fråga om tolkning eller tillämpning av ett skatteavtal eller att det av andra skäl inte är lämpligt att ett prissättningsbesked lämnas.

I ett prissättningsbesked ska alla de uppgifter som krävs för dess tillämpning och för att kontrollera att beskedet efterlevs tas in. Ett prissättningsbesked får förenas med villkor.

En näringsidkare som fått ett prissättningsbesked är skyldig att utan oskäligt dröjsmål anmäla till Skatteverket om de förutsättningar på vilka prissättningsbeskedet vilar förändrats i sådan omfattning att det bör

omprövas eller inte längre är giltigt. Näringsidkaren ska vidare årligen tillsammans med sin självdeklaration lämna en försäkran att de förutsättningar på vilka beskedet vilar är riktiga och inte ändrats under giltighetstiden.

Ett prissättningsbesked är bindande för Skatteverket men kan omprövas och revideras om lagstiftning eller skatteavtal som har betydelse för dess giltighet ändras eller om de villkor som föreskrivs i beskedet inte uppfylls. Vidare kan ett prissättningsbesked omprövas och förklaras ogiltigt om näringsidkaren har lämnat oriktig uppgift i sin ansökan, avvikit från beskedet i sin självdeklaration eller begärt omprövning av eller överklagat sin taxering i en fråga som omfattas av prissättningsbeskedet.

Uppgifter som ges in i ett ärende om prissättningsbesked och som Skatteverket på annat sätt inte har möjlighet att hämta in får – i den mån näringsidkaren begär det – bara användas vid handläggningen av det ärendet.

Ett prissättningsbesked som sådant ska inte kunna överklagas.

Bestämmelserna i 3 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) är tillämpliga vid handläggningen av ärenden om prissättningsbesked. I och med att ett system med prissättningsbesked införs bör enligt Skatteverkets uppfattning också möjligheten att ompröva taxeringar utvidgas så att det är möjligt att ändra taxeringarna om detta följer av ett prissättningsbesked.

Ett prissättningsbesked ska normalt ha en giltighetstid om maximalt fem beskattningsår. I och med att ett besked bygger på vad som anges i den bakomliggande ömsesidiga överenskommelsen och då giltighetsperiod och starttidpunkt varierar mellan olika stater har det i denna del byggts in en flexibilitet för att systemet ska kunna anpassas till vad som är lämpligt i det enskilda fallet och uttalas i den ömsesidiga överenskommelsen med den andra avtalsstaten.

Sökanden ska inte vara berättigad till någon ersättning av allmänna medel för de kostnader som denne haft i anledning av ett ärende om prissättningsbesked eller i annat behörig myndighetsärende.

Beslut om prissättningsbesked ska omfattas av sekretess enligt 9 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100).

Uppgifter om prissättningsbesked ska kunna tas in i beskattningsdatabasen

Remitterat lagförslag i promemorian Prissättningsbesked

Förslag till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner

Härigenom föreskrivs följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller besked om prissättning av internationella transaktioner (prissättningsbesked) mellan personer som är i sådan ekonomisk intressegemenskap som avses i 14 kap. 19 och 20 §§ inkomstskattelagen (1999:1229). Vid tillämpningen av denna lag ska ett fast driftställe som en näringsidkare har i en annan stat än den där denne hör hemma anses som en självständig person i den stat där driftstället är beläget.

2 § Prissättningsbesked lämnas efter ansökan av en näringsidkare som är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) och omfattas av tillämpligt skatteavtal. Ansökan ska ges in till Skatteverket.

3 § Skatteverket får inleda ett förfarande om ömsesidig överenskommelse med annan i ansökan om prissättningsbesked angiven stat i syfte att komma överens i frågor som omfattas av denna lag. Detta får bara ske om Sverige ingått ett skatteavtal med denna stat och detta avtal innehåller bestämmelser om utbyte av upplysningar eller om motsvarande information kan lämnas på annat sätt av staten i fråga.

4 § Om ett ärende om prissättningsbesked är av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att det bör prövas av regeringen, ska Skatteverket med eget yttrande överlämna till regeringen att handha förfarandet vid ömsesidig överenskommelse. Det som i 3 och 10 §§ sägs om Skatteverket ska därvid i stället avse regeringen.

Vad som sägs i första stycket gäller inte det avtal som avses i 6 § andra stycket.

5 § Prissättningsbesked lämnas av Skatteverket efter det att en ömsesidig överenskommelse träffats enligt 3 eller 4 §.

Definitioner

6 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse som i inkomstskattelagen (1999:1229). Med stat avses även annan jurisdiktion med vilken Sverige ingått ett skatteavtal.

Vad som i denna lag sägs om skatteavtal ska gälla också i fråga om det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation beträffande skatter på inkomst.

Ansökan om prissättningsbesked

7 § Näringsidkare som anmält intresse för ett prissättningsbesked ska beredas tillfälle att med Skatteverket muntligen diskutera förutsättningarna för ett prissättningsbesked innan en ansökan ges in.

8 § En ansökan om prissättningsbesked ska vara skriftlig.

I ansökan ska näringsidkaren lämna de uppgifter som behövs för att prissättningsbesked ska kunna lämnas. Detta innefattar särskilt

1. namn, adress och andra uppgifter för identifikation av berörda parter,
2. uppgift om vilka stater som är berörda av prissättningsfrågan,
3. en beskrivning av den aktuella prissättningsfrågan,
4. uppgift om vilket eller vilka beskattningsår ansökan avser,
5. en beskrivning av berörda näringsidkare samt deras organisation och verksamheter,
6. uppgift om redan existerande prissättningsbesked som någon av de berörda parterna omfattas av och som avser transaktioner av samma eller liknande slag som de i ansökan,
7. uppgift om andra aktörer på marknaden,
8. uppgift om arten och omfattningen av transaktionerna,
9. en funktionsanalys,
10. en beskrivning av vald prissättningsmetod,
11. en redogörelse för varför den föreslagna metoden är lämplig,
12. utredning som visar på effekterna av den föreslagna metoden,
13. antaganden som ligger till grund för föreslagen prissättningsmetod och en analys av vilken effekt en förändring av dessa antaganden eller andra händelser kan få, och
14. en jämförbarhetsanalys.

9 § Ansökan ska vara avfattad på svenska eller engelska och ges in i fyra exemplar. Om en ansökan bara avser tillämpning av lagen (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna, får ansökan ges in på danska eller norska.

10 § Skatteverket får anmoda näringsidkaren att inom viss tid komma in med de ytterligare upplysningar som behövs för att pröva ansökan.

Hinder mot att pröva ansökan

11 § En ansökan om prissättningsbesked får avvisas om

1. en ömsesidig överenskommelse i frågor om prissättning med i ansökan angiven stat inte kan träffas,
2. den avser en teoretisk fråga utan anknytning till en faktisk transaktion,
3. ansökan inte uppfyller i 8 § uppställda krav eller sökanden inte efterföljer en anmodan enligt 10 §,
4. transaktionen i fråga hör så nära samman med annan transaktion att den inte kan bedömas fristående,

5. den avser en fråga som inte inrymmer svårigheter eller tvivelsmål i fråga om tolkningen eller tillämpningen av ett skatteavtal,

6. transaktionen redan har företagits och de ekonomiska effekterna av transaktionen har inträffat, eller

7. det av andra skäl inte är lämpligt att prissättningsbesked lämnas.

Prissättningsbeskedet

12 § I ett prissättningsbesked ska Skatteverket ange hur den fråga som beskedet avser ska bedömas. Ett prissättningsbesked får förenas med villkor som anger de förutsättningar som beskedet vilar på.

Prissättningsbesked lämnas bara om innehållet i den ömsesidiga överenskommelsen står i överensstämmelse med ansökan om prissättningsbesked eller om näringsidkaren godtagit från ansökan gjorda avvikelser.

Rapporteringskyldighet

13 § Om någon av de förutsättningar på vilka ett prissättningsbesked vilar ändrats ska näringsidkare som omfattas av beskedet utan oskäligt dröjsmål anmäla detta till Skatteverket.

14 § Näringsidkare som fått ett prissättningsbesked är skyldig att årligen till självdeklarationen lämna en försäkran av innebörd att de förutsättningar som beskedet vilar på är riktiga och att dessa förutsättningar därefter inte ändrats eller om så är fallet, i vilket avseende ändring har skett.

Giltighet m.m.

15 § Ett prissättningsbesked ska inte gälla under längre tid än fem beskattningsår om inte särskilda skäl föreligger.

16 § Ett prissättningsbesked är, om inte annat följer av 17–19 §§, bindande för Skatteverket i förhållande till den som beskedet avser.

17 § Skatteverket får på eget eller berörd näringsidkares initiativ ompröva ett prissättningsbesked om

1. en författningsändring påverkar den fråga som beskedet avser, eller
2. någon av de förutsättningar på vilka beskedet vilar inte föreligger.

18 § Skatteverket får genom omprövning förklara att ett prissättningsbesked inte längre ska gälla från och med det beskattningsår för vilket

1. försäkran enligt 14 § inte lämnats, lämnats för sent eller innehåller sådan oriktig uppgift som avses i 5 kap. 1 § andra stycket taxeringslagen (1990:324),

2. näringsidkaren i sin deklaration avvikit från beskedet, eller

3. näringsidkaren begärt omprövning enligt 4 kap. taxeringslagen eller överklagat enligt 6 kap. samma lag i en prissättningsfråga som omfattas av beskedet.

Vad som sägs i första stycket 3 gäller inte om näringsidkarens begäran eller överklagande är en följd av prissättningsbeskedet eller om de behöriga myndigheterna kommit överens om annat. Prop. 2009/10:17
Bilaga 2

19 § Skatteverket får genom omprövning förklara att ett prissättningsbesked är ogiltigt om näringsidkaren i de uppgifter som ligger till grund för prissättningsbeskedet lämnat sådan oriktig uppgift som avses i 5 kap. 1 § andra stycket taxeringslagen (1990:324).

Övrigt

20 § Vid handläggning av ett ärende enligt denna lag ska bestämmelserna i 3 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) tillämpas.

21 § På begäran av en näringsidkare får uppgift som ges in i ett ärende om prissättningsbesked och som Skatteverket med stöd av annan lag inte har möjlighet att hämta in bara användas vid handläggning av detta ärende.

Överklagande

22 § Beslut av Skatteverket enligt denna lag får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Härigenom föreskrivs att det i inkomstskattelagen (1999:1229) ska införas en ny paragraf, 14 kap. 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 kap.

1 a §

Bestämmelser om prissättningsbesked finns i lagen (2008:xxx) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 7 och 8 §§ samt 4 kap. 13 och 17 §§ taxeringslagen (1990:324) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

7 §

Om några uppgifter i en självdeklaration behöver kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar, får Skatteverket komma överens med den skattskyldige om att sådan avstämning skall göras vid besök hos honom eller vid annat personligt sammanträffande. Överenskommelse får även träffas om besiktning av fastighet, inventarier eller annat som är av betydelse för taxeringskontrollen.

Vad som sägs i första stycket gäller även för kontroll av uppgifter som lämnats i ett ärende enligt lagen (2008:xxx) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller för att kontrollera att i ett prissättningsbesked angivna förutsättningar föreligger.

8 §

Skatteverket får besluta om taxeringsrevision för att kontrollera att deklara- tions- och annan uppgiftsskyldighet enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter fullgjorts riktigt och fullständigt eller att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma.

Skatteverket får även besluta om taxeringsrevision för kontroll av uppgifter som lämnats i ett ärende enligt lagen (2008:xxx) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller för att kontrollera att i ett prissättningsbesked angivna förutsättningar föreligger.

Skatteverket får besluta om taxeringsrevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan än den som revideras.

Skatteverket får besluta om taxeringsrevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första och andra styckena av någon annan än den som revideras.

Taxeringsrevision får göras hos den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078).

4 kap.
13 §

Omrövar Skatteverket självmant ett taxeringsbeslut, får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges fördel meddelas före utgången av det femte året efter taxeringsåret.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter utgången av det femte året efter taxeringsåret, om det föranleds av

1. Skatteverkets taxeringsbeslut eller allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om taxering avseende annat taxeringsår eller annan skattskyldig,

2. allmän förvaltningsdomstols beslut om tillägg till eller ändring i fastighetstaxering,

3. Skatteverkets beslut om fastighetstaxering enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152),

4. beslut om utländsk skatt eller om obligatoriska avgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229),

5. Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen eller lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta är tillämplig för den aktuella inkomsten.

5. Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen eller lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta är tillämplig för den aktuella inkomsten,

6. Skatteverkets beslut om prissättningsbesked enligt lagen (2008:xxx) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

Även om tiden för omprövning enligt första stycket har gått ut får Skatteverket till den skattskyldiges fördel självmant ompröva ett beslut om skattetillägg så länge beslutet i den taxeringsfråga som föranlett skattetillägget inte har vunnit laga kraft.

17 §

Eftertaxering får också ske

1. vid rättelse av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,

2. när kontrolluppgift som *skall* lämnas utan föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter saknats eller varit felaktig,

3. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av beslut som anges i 13 § andra stycket 1–5,

2. när kontrolluppgift som *ska* lämnas utan föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter saknats eller varit felaktig,

3. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av beslut som anges i 13 § andra stycket 1–6,

4. när en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som har föreskrivits i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 12 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller inte har iakttagit ett annat villkor i beslutet, och

5. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av en uppgift enligt 3 Prop. 2009/10:17
kap. 9 a §, 19 a § eller 5 kap. 2 § lagen om självdeklarationer och Bilaga 2
kontrolluppgifter.

Även om tiden för omprövning enligt första stycket har gått ut får Skatteverket till den skattskyldiges fördel självant ompröva ett beslut om skattetillägg så länge beslutet i den taxeringsfråga som föranlett skattetillägget inte har vunnit laga kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag gäller ersättning av allmänna medel för en skattskyldigs kostnader hos domstolar och andra myndigheter i ärenden och mål om skatter, tullar och avgifter samt taxering av fastighet. Lagen tillämpas även i mål enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter samt i mål enligt 12 kap. 6 eller 6 a § skattebetalningslagen (1997:483). I ärenden om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor är denna lag dock tillämplig endast om det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked.

Denna lag är inte tillämplig i ärenden om prissättningsbesked enligt lagen (2008:xxx) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Lagen är inte heller tillämplig i ärenden som enligt skatteavtal som Sverige har ingått med en annan stat eller det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst ska handläggas av behörig myndighet.

Med avgifter avses i denna lag sådana avgifter som omfattas av lagen om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Med skattskyldig avses den vars skyldighet att betala skatt, tull eller avgift har varit föremål för prövning, liksom den som är ägare till fastighet eller som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall anses som ägare.

Med avgifter avses i denna lag sådana avgifter som omfattas av lagen om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Med skattskyldig avses den vars skyldighet att betala skatt, tull eller avgift har varit föremål för prövning, liksom den som är ägare till fastighet eller som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska anses som ägare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Häri genom föreskrivs att 9 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

1 §

Sekretess gäller för uppgift om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden i myndighets verksamhet, som avser bestämmande av skatt eller som avser taxering eller i övrigt fastställande av underlag för bestämmande av skatt. Motsvarande sekretess gäller i myndighets verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift som har tillförts databasen. Motsvarande sekretess gäller även hos kommun eller landsting för uppgift som har lämnats dit i ett ärende om förhandsbesked i skatte- eller taxeringsfråga samt hos Försäkringskassan för uppgift som har lämnats dit i ett ärende om särskild sjukförsäkringsavgift. Uppgift hos Tullverket får dock lämnas ut, om det står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men. I myndighets verksamhet som avser förande av eller uttag ur tulldatabasen enligt lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet gäller sekretess för uppgift som har tillförts databasen, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men. För uppgift i mål hos domstol gäller sekretessen enligt första-femte meningarna endast om det kan antas att den enskilde lider skada eller men om uppgiften röjs. Detsamma gäller uppgift som med anledning av överklagande hos domstol registreras hos annan myndighet enligt 15 kap. 2 § första stycket 3 eller 4. Har uppgift i mål hos domstol erhållits från annan myndighet och är den sekretessbelagd där, gäller dock denna sekretess hos domstolen, om uppgiften saknar betydelse i målet.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillegg och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Sekretessen gäller inte beslut, varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs, om inte beslutet meddelas i ärende om

1. förhandsbesked i taxerings- eller skattefråga,
2. beskattning av utländska experter, forskare eller andra nyckelpersoner när beslutet har fattats av Forskarskattenämnden,
2. beskattning av utländska experter, forskare eller andra nyckelpersoner när beslutet har fattats av Forskarskattenämnden,

eller

3. trängselskatt.

3. trängselskatt, *eller*

4. prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

I beslut, varigenom trängselskatt bestäms eller underlag för bestämmande av sådan skatt fastställs, gäller sekretessen dock endast för uppgift om vilken betalstation bilen har passerat och tidpunkten för denna passage.

Utan hinder av sekretessen får uppgift lämnas till enskild enligt vad som föreskrivs i lag om förfarande vid beskattning, lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet eller lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion. I rådets förordning (EG) 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som *skall* vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter finns bestämmelser om att uppgift i vissa fall får lämnas till enskild. Vidare får utan hinder av sekretessen uppgift i ärende om revision lämnas till en förvaltare i den reviderades konkurs.

Utan hinder av sekretessen får uppgift lämnas till enskild enligt vad som föreskrivs i lag om förfarande vid beskattning, lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet eller lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion. I rådets förordning (EG) 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som *ska* vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter finns bestämmelser om att uppgift i vissa fall får lämnas till enskild. Vidare får utan hinder av sekretessen uppgift i ärende om revision lämnas till en förvaltare i den reviderades konkurs.

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. För uppgift om avgift enligt lagen om avgift till registrerat trossamfund gäller dock sekretessen i högst sjuttio år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Förteckning över remissinstanserna (promemorian Prissättningsbesked)

Prop. 2009/10:17
Bilaga 3

Efter remiss har yttranden över Skatteverkets promemoria ”Prissättningsbesked” avgetts av: Svea Hovrätt, Kammarrätten i Göteborg, Stockholms Handelskammare, Bokföringsnämnden, Juridiska fakulteten vid Stockholms Universitet, Verket för näringslivsutveckling (NUTEK), Sveriges Advokatsamfund, Svenskt Näringsliv, Företagarna, FAR SRS, Svenska Bankföreningen och Finansbolagens förening.

Yttrande har också inkommit från: Näringslivets Skattedelegation.

Följande remissinstanser avstår från att yttra sig eller har inte svarat: Internationella Handelshögskolan i Jönköping, Tjänstemännens Centralorganisation (TCO), Sveriges Akademikers Centralorganisation (SACO), Landsorganisationen i Sverige (LO), Företagarförbundet, Svenska Riskkapitalföreningen, Sveriges Bokförings- och revisionsbyråers Förbund och Redovisningskonsulters Förbund SRF.

Sammanfattning av promemorian Ansökningsavgift för prissättningsbesked vid internationella transaktioner m.m.

I promemorian föreslås att den som söker ett prissättningsbesked ska vara med och dela på de med dessa ärenden förenade kostnaderna. En ansökningsavgift bör därför tas ut. Finansdepartementet föreslår att det överlämnas till regeringen att i en förordning om prissättningsbesked vid internationella transaktioner fastställa avgiftens storlek och utformning.

En avgift bör tas ut för varje utländsk stat som omfattas av ansökan. En ansökan bör dock kunna avse flera transaktioner mellan samma parter och flera beskattningsår utan att det påverkar avgiftens storlek.

I fråga om förnyelse av ett prissättningsbesked kan det vara motiverat att sätta avgiften lägre eftersom prövningen normalt kan förväntas mer begränsad och främst avse frågan om det har skett sådana förändringar att det tidigare meddelade prissättningsbeskedet behöver ändras. Om ansökan om förnyelse samtidigt innehåller en begäran om ändring kan däremot en mer omfattande prövning behöva ske. Det föreslås mot denna bakgrund att tre olika nivåer för ansökningsavgiftens storlek bör införas, ny ansökan, ren förnyelse och förnyelse med ändring.

En ansökningsavgift ska normalt inte återbetalas om ansökan avslås eller avvisas eller om prissättningsbeskedet efter viss tid återkallas eller ändras. I vissa fall kan det dock förefalla oskäligt att en avgift ska utgå eller att avgift ska utgå med fullt belopp. Avgiften bör därför kunna återbetalas helt eller till viss del om det föreligger särskilda skäl för detta.

I promemorian föreslås vidare att det i lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner tas in en särskild bestämmelse om att prissättningsbesked inte lämnas om ansökan avser en fråga av enkel beskaffenhet eller avser transaktioner av mindre omfattning.

Med en fråga av enkel beskaffenhet avses en fråga som inte inrymmer några svårigheter eller tvivelsmål vad gäller tolkningen eller tillämpningen av skatteavtalet, exempelvis därför att transaktionerna är enkla och okomplicerade eller att jämförelsetal utan svårigheter kan identifieras. Vid bedömningen av om en fråga är av enkel beskaffenhet bör beaktas den andra berörda statens inställning i frågan och risken för att internationell ekonomisk dubbelbeskattning ska uppkomma.

Med transaktioner av mindre omfattning avses dels transaktioner vars omfattning i sig är så begränsad att det inte kan anses motiverat att lägga ned de resurser som krävs för att handlägga och lämna ett prissättningsbesked, dels transaktioner vars omfattning endast utgör en mindre del av näringsidkarens verksamhet och har en mindre påverkan på näringsidkarens resultat. Detta innebär att omfattningen av transaktionerna måste bedömas i förhållande till deras betydelse för den näringsidkare som ansöker om prissättningsbeskedet.

Remitterat lagförslag i promemorian
Ansökningsavgift för prissättningsbesked vid
internationella transaktioner m.m.

Prop. 2009/10:17
Bilaga 5

Förslag till lag om prissättningsbesked vid internationella
transaktioner

x § Prissättningsbesked får lämnas om följande förutsättningar är uppfyllda

1. ansökan om prissättningsbesked inte avser en fråga av enkel beskaffenhet eller transaktioner av mindre omfattning.

x § Skatteverket får ta ut en avgift av näringsidkaren för prövning av ansökan om prissättningsbesked enligt föreskrifter som regeringen meddelar.

x § Skatteverket får betala tillbaka eller medge befrielse från hela eller en del av avgiften, om det finns särskilda skäl för det.

Förteckning över remissinstanserna (promemorian Ansökningsavgift för prissättningsbesked vid internationella transaktioner m.m.)

Efter remiss har yttranden över Finansdepartementets promemoria ”Ansökningsavgift för prissättningsbesked vid internationella transaktioner m.m.” avgetts av: Kammarrätten i Göteborg, Stockholms Handelskammare, Skatteverket, Juridiska fakulteten vid Stockholms Universitet, Tillväxtverket, Ekonomistyrningsverket, Svenskt Näringsliv, Företagarna, FAR SRS, Svenska Bankföreningen och Finansbolagens förening.

Yttrande har också inkommit från: Näringslivets Skattedelegation

Följande remissinstans avstår från att yttra sig: Sveriges Advokatsamfund.

Förslag till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller besked om framtida prissättning av internationella transaktioner mellan parter som är i ekonomisk intressegemenskap (prissättningsbesked).

Ett prissättningsbesked är tillämpligt när statlig och kommunal inkomstskatt ska bestämmas.

2 § Denna lag ska tillämpas på motsvarande sätt i ett ärende där en ömsesidig överenskommelse om prissättning av internationella transaktioner ingås enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation beträffande skatter på inkomst.

Definitioner m.m.

3 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inget annat anges.

De termer och uttryck som används omfattar också motsvarande utländska företeelser om det inte anges eller framgår av sammanhanget att bara svenska företeelser avses.

4 § Vid tillämpningen av denna lag kan ett fast driftställe som en näringsidkare har i en annan stat än den där näringsidkaren hör hemma, anses vara en sådan part som avses i 1 §.

5 § Ekonomisk intressegemenskap anses föreligga om

1. en näringsidkare, direkt eller indirekt, deltar i ledningen eller övervakningen av en annan näringsidkares företag eller äger del i detta företags kapital, eller

2. samma personer, direkt eller indirekt, deltar i ledningen eller övervakningen av de båda företagen eller äger del i dessa företags kapital.

Ekonomisk intressegemenskap anses föreligga mellan näringsidkaren och ett fast driftställe som anses vara part enligt 4 §.

6 § Med stat avses även annan jurisdiktion som Sverige har ingått skatteavtal med.

7 § Skatteverket lämnar prissättningsbesked och fattar övriga beslut enligt denna lag.

Förutsättningar för prissättningsbesked

8 § Prissättningsbesked får lämnas om

1. ansökan om prissättningsbesked inte avser en fråga av enkel beskaffenhet eller transaktioner av mindre omfattning,
2. de transaktioner som omfattas av ansökan kan bedömas fristående från andra transaktioner som inte omfattas av ansökan,
3. näringsidkaren lämnar de uppgifter som behövs för att en ömsesidig överenskommelse ska kunna ingås och ett riktigt prissättningsbesked ska kunna lämnas,
4. information som behövs för att en ömsesidig överenskommelse ska kunna ingås och dess tillämpning kontrolleras, kan erhållas från de stater som ska omfattas av den ömsesidiga överenskommelsen, och
5. den i ansökan valda prissättningsmetoden, efter eventuella justeringar, bedöms kunna ge ett pris som motsvarar vad sinsemellan oberoende parter skulle ha tillämpat.

9 § Prissättningsbesked får bara lämnas om

1. en ömsesidig överenskommelse om prissättning av internationella transaktioner har ingåtts med en stat som anges i ansökan om prissättningsbesked och som Sverige har ingått skatteavtal med, och
2. den ömsesidiga överenskommelsen överensstämmer med ansökan om prissättningsbesked eller har godtagits av näringsidkaren.

Ansökan om prissättningsbesked

10 § Näringsidkare som är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) och som omfattas av ett tillämpligt skatteavtal får ansöka om ett prissättningsbesked.

Första stycket gäller även handelsbolag och andra delägarbeskattade juridiska personer om någon av delägarna är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen och omfattas av ett tillämpligt skatteavtal.

11 § Näringsidkare som muntligen vill diskutera förutsättningarna för ett prissättningsbesked och vad ansökan om prissättningsbesked bör innehålla innan en ansökan ges in, ska beredas tillfälle till ett förmöte om inte särskilda skäl talar emot det.

12 § En ansökan om prissättningsbesked ska vara skriftlig och ska ges in till Skatteverket i fyra exemplar.

13 § En ansökan om prissättningsbesked ska innehålla de uppgifter som behövs för att ett prissättningsbesked ska kunna lämnas.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska ingå i en ansökan.

Prissättningsbeskedet

14 § I ett prissättningsbesked ska anges hur den framtida prissättningen av vissa internationella transaktioner ska ske samt de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som gäller för beskedets tillämplighet och giltighet.

Prissättningsbeskedet ska stämma överens med den ömsesidiga överenskommelse som avses i 9 §.

15 § Giltighetstiden för ett prissättningsbesked ska bestämmas till mellan tre och fem beskattningsår. Giltighetstiden får bestämmas till längre eller kortare tid om det finns särskilda skäl.

16 § Ett prissättningsbesked är bindande för Skatteverket avseende prissättningen av de transaktioner som omfattas av beskedet och i förhållande till den som beskedet avser, om inte annat följer av 18 eller 19 §.

Om prissättningsbeskedet avser ett handelsbolag eller en annan delägarbeskattad juridisk person och denne tillämpar beskedet, gäller första stycket i förhållande till delägare.

Underrättelse

17 § Näringsidkaren ska utan oskäligt dröjsmål underrätta Skatteverket om

1. sådan omständighet som medför eller kan medföra att de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet inte uppfylls, eller

2. beskedet inte tillämpas.

Beslut om ändring eller återkallelse av prissättningsbesked

18 § Skatteverket får ändra ett prissättningsbesked, om näringsidkaren begär det eller om

1. något av de antaganden och villkor eller någon av de övriga förutsättningar som har angetts i beskedet i något väsentligt avseende inte uppfylls, eller

2. en författningsändring i något väsentligt avseende påverkar en fråga som beskedet avser.

En ändring enligt första stycket får bara göras om sådana förutsättningar som avses i 8 och 9 §§ är uppfyllda och näringsidkaren godtar ändringen.

19 § Skatteverket får återkalla ett prissättningsbesked helt eller delvis om

1. den ömsesidiga överenskommelsen som ligger till grund för beskedet helt eller delvis har upphört att gälla,

2. näringsidkaren har underrättat Skatteverket enligt 17 § 2 om att beskedet inte tillämpas,

3. näringsidkaren har lämnat uppgift om att beskedet inte har tillämpats enligt 3 kap. 19 eller 27 § eller 5 kap. 2 § andra stycket lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, eller

4. näringsidkaren eller delägarna i ett handelsbolag eller i en annan delägarbeskattad juridisk person har begärt omprövning av eller överklagat ett taxeringsbeslut enligt 4 eller 6 kap. taxeringslagen (1990:324) och har begärt att prissättningsbeskedet inte ska tillämpas på den fråga som begäran om omprövning eller överklagandet avser.

Utredning

20 § En näringsidkare får uppmanas att inom viss tid komma in med de ytterligare uppgifter som behövs när ett ärende om prissättningsbesked ska prövas.

21 § Näringsidkaren ska ge Skatteverket tillfälle att kontrollera uppgifterna i ett ärende om prissättningsbesked.

Skatteverket får komma överens med näringsidkaren om hur en sådan kontroll ska ske.

Tillfälle att yttra sig

22 § Näringsidkaren ska ges tillfälle att yttra sig innan ärendet avgörs, om det inte är onödigt.

I fråga om näringsidkarens rätt att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom någon annan än näringsidkaren själv och att få tillfälle att yttra sig över dem gäller bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223).

Ansökningsavgift

23 § Skatteverket ska i samband med ansökan ta ut en avgift av näringsidkaren för prövning av ansökan om prissättningsbesked.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgiften.

24 § Skatteverket får i ett enskilt fall besluta om befrielse från hela eller en del av avgiften, om det finns särskilda skäl för det.

Överklagande

25 § Prissättningsbesked och övriga beslut av Skatteverket enligt denna lag får inte överklagas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på ärenden som kommer in efter ikraftträdandet.

2. Ärenden som kommit in till regeringen före ikraftträdandet men inte avgjorts, får överlämnas till Skatteverket för fortsatt handläggning och prövning enligt denna lag.

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller ersättning av allmänna medel för en skattskyldigs kostnader hos domstolar och andra myndigheter i ärenden och mål om skatter, tullar och avgifter samt taxering av fastighet. Lagen tillämpas även i mål enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter samt i mål enligt 12 kap. 6 eller 6 a § skattebetalningslagen (1997:483). I ärenden om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor är denna lag dock tillämplig endast om det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked.

Denna lag är inte tillämplig i ärenden om prissättningsbesked enligt lagen (2009:xxx) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Lagen är inte heller tillämplig i ärenden enligt skatteavtal som avses i 2 kap. 35 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst som ska handläggas av behörig myndighet.

Med avgifter avses i denna lag sådana avgifter som omfattas av lagen om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Med skattskyldig avses den vars skyldighet att betala skatt, tull eller avgift har varit föremål för prövning, liksom den som är ägare till fastighet eller som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall anses som ägare.

Med avgifter avses i denna lag sådana avgifter som omfattas av lagen om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Med skattskyldig avses den vars skyldighet att betala skatt, tull eller avgift har varit föremål för prövning, liksom den som är ägare till fastighet eller som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska anses som ägare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

¹ Senaste lydelse 2003:746.

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 17 §§ taxeringslagen (1990:324) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.
17 §¹

Eftertaxering får också ske

1. vid rättelse av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,

2. när kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter saknats eller varit felaktig,

3. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av beslut som anges i 13 § andra stycket 1–5,

3. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av beslut som anges i 13 § andra stycket 1–6,

4. när en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som har föreskrivits i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 12 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller inte har iakttagit ett annat villkor i beslutet,

5. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av en uppgift enligt 3 kap. 9 a §, 19 a §, eller 5 kap. 2 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter, och

5. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av en uppgift enligt 3 kap. 9 a §, 19 a § eller 5 kap. 2 § *första stycket* lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter, och

6. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av en uppgift som har lämnats eller skulle ha lämnats enligt 3 kap. 21 a § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

¹ Senaste lydelse 2007:1253.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter

dels att 5 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 3 kap. 19 och 27 §§, samt närmast före 3 kap. 27 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

19 §¹

Handelsbolag ska till ledning för delägarnas taxering lämna de uppgifter som avses i 27 §.

Prissättningsbesked

27 §

Den som har fått ett prissättningsbesked enligt lagen (2009:xxx) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner ska lämna uppgift om huruvida

- 1. beskedet har tillämpats, och*
- 2. de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet har uppfyllts.*

5 kap.

2 §²

Svenska handelsbolag, utländska handelsbolag med fast driftställe i Sverige och europeiska ekonomiska intressegrupperingar som inte är skyldiga att lämna självdeklaration *skall* lämna särskilda uppgifter om de förhållanden som avses i 3 kap. 18-19 a §§.

Svenska handelsbolag, utländska handelsbolag med fast driftställe i Sverige och europeiska ekonomiska intressegrupperingar som inte är skyldiga att lämna självdeklaration *ska* lämna särskilda uppgifter om de förhållanden som avses i 3 kap. 18 och 19 a §§.

Särskilda uppgifter ska även lämnas om sådana förhållanden som avses i 3 kap. 27 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

¹ Tidigare 19 § upphävd genom 2006:1349.

² Senaste lydelse 2002:539.

Härigenom föreskrivs att 27 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

27 kap.

6 §

Sekretessen enligt 1 och 3 §§ gäller inte beslut varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs. Sekretessen gäller dock om beslutet meddelas i ärende om

1. förhandsbesked i taxerings- eller skattefråga,
2. beskattning av utländska experter, forskare eller andra nyckelpersoner när beslutet har fattats av Forskarskattenämnden,

eller

3. trängselskatt.

2. beskattning av utländska experter, forskare eller andra nyckelpersoner när beslutet har fattats av Forskarskattenämnden,
3. trängselskatt, *eller*

4. prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

I beslut varigenom trängselskatt bestäms eller underlag för bestämmande av sådan skatt fastställs gäller sekretessen dock endast för uppgift om vilken betalstation bilen har passerat och tidpunkten för denna passage.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 11 a och 13 §§ taxeringslagen (1990:324) i stället för dess lydelse enligt lagen (2009:xxx) om ändring i nämnda lag ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2008/09:182 Föreslagen lydelse

4 kap.

11 a §

En begäran om omprövning får göras efter utgången av den tid som anges i 9 §, om den avser

1. särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst och föranleds av Skatteverkets taxeringsbeslut eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om taxering,

2. tillämpning av 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen (1999:1229) är tillämplig för den aktuella inkomsten, *eller*

3. tillämpning av 5 a § lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen är tillämplig för den aktuella inkomsten.

2. tillämpning av 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen (1999:1229) är tillämplig för den aktuella inkomsten,

3. tillämpning av 5 a § lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen är tillämplig för den aktuella inkomsten, *eller*

4. prissättning av internationella transaktioner och föranleds av Skatteverkets beslut enligt lagen (2009:xxx) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

En begäran enligt första stycket ska ha kommit in till Skatteverket inom ett år från det att beslutet meddelades.

13 §

Omprövar Skatteverket självmant ett taxeringsbeslut, får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges fördel meddelas före utgången av det femte året efter taxeringsåret.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter utgången av det femte året efter taxeringsåret, om det föranleds av

1. Skatteverkets taxeringsbeslut eller allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om taxering avseende annat taxeringsår eller annan skattskyldig,

2. allmän förvaltningsdomstols beslut om tillägg till eller ändring i fastighetstaxering,

3. Skatteverkets beslut om fastighetstaxering enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152),

4. beslut om utländsk skatt eller om obligatoriska avgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229),

5. Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen i stället för lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. är tillämplig för den aktuella inkomsten.

5. Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen i stället för lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. är tillämplig för den aktuella inkomsten,

6. Skatteverkets prissättningsbesked enligt lagen (2009:xxx) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller beslut om ändring av sådant prissättningsbesked.

Även om tiden för omprövning enligt första stycket har gått ut får Skatteverket till den skattskyldiges fördel självmant ompröva ett beslut om skattetillägg så länge beslutet i den taxeringsfråga som föranlett skattetillägget inte har vunnit laga kraft.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2009-06-11

Närvarande: F.d. regeringsrådet Rune Lavin, justitierådet Marianne Lundius och f.d. justitieombudsmannen Nils-Olof Berggren.

Prissättningsbesked vid internationella transaktioner

Enligt en lagrådsremiss den 4 juni 2009 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner,
2. lag om ändring i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.,
3. lag om ändring i taxeringslagen (1990:324),
4. lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter,
5. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
6. lag om ändring i lagen (2009:xxx) om ändring i taxeringslagen (1990:324).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunniga Ann-Christine Johansson och departementssekreteraren Annica Axén Linderl.

Förslagen föranleder följande yttrande av *Lagrådet*:

I den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner ges näringsidkare möjlighet att inom inkomstskatteområdet ansöka om besked om framtida prissättning av internationella transaktioner mellan parter som är i ekonomisk intressegemenskap. Näringsidkare som är eller kan förväntas bli skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) och som omfattas av ett tillämpligt skatteavtal får ansöka om ett prissättningsbesked hos Skatteverket. Ett sådant besked ska kunna meddelas bara om det föreligger en ömsesidig överenskommelse med en eller flera berörda stater med vilka Sverige har ingått skatteavtal.

De ändringar som föreslås i vissa lagar är huvudsakligen följdändringar.

Förslaget till lag om prissättningsbesked vid internationella transaktioner

2 §

Genom paragrafen görs den nya lagen tillämplig också på en transaktion med en i Taiwan verksam näringsidkare om en ömsesidig överenskommelse ingås enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges exportråd och Tapeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst. Enligt vad som upplysts vid föredrag-

ningen inför lagrådet kan lagen inte till följd av definitionen i den föreslagna 6 § anses tillämplig på en sådan överenskommelse.

Enligt Lagrådets mening bör den aktuella bestämmelsen med hänsyn till dess speciella karaktär ges en mindre framträdande placering i den nya lagen. Förslagsvis kan den med beaktande av dess nära samband med 6 § under en ny rubrik tas in som 7 §.

4 och 5 §§

För att prissättningsbesked ska kunna lämnas vid transaktioner mellan ett fast driftställe och den näringsidkare i vars verksamhet det fasta driftstället ingår föreskrivs i 4 § att det fasta driftstället ska anses som part i förhållande till näringsidkaren vid tillämpningen av den föreslagna lagen. Det förefaller överflödigt att i 5 § andra stycket föreskriva att ekonomisk intressegemenskap ska anses föreligga mellan det fasta driftsstället och näringsidkaren eftersom driftstället ingår i näringsidkarens verksamhet och att det just är på grund av detta förhållande som ett fast driftställe vid tillämpning av lagen har behövt anses vara part.

21 §

Användandet av ordet ska i bestämmelsen i första stycket kan uppfattas som om ett särskilt åliggande för näringsidkaren uppställs i fråga om Skatteverkets kontrollbefogenheter. Som framgår av andra stycket och tillhörande motivering i remissen (5.17.2) är kontrollen avsedd att regleras som en del i en överenskommelse mellan Skatteverket och näringsidkaren. Den föreslagna paragrafen skulle för att bättre uttrycka denna tanke kunna bestå enbart av en bestämmelse formulerad i anslutning till förslagets andra stycke men med följande lydelse:

Skatteverket får komma överens med näringsidkaren om när, hur och i vilken omfattning en kontroll av uppgifterna i ett ärende om prissättningsbesked kan ske.

23 §

Bestämmelsen i första stycket är alltför vag vad gäller tidpunkten då avgiften ska tas ut ("i samband med ansökan"). Ett tydligare uttryck skulle vara "i samband med att en ansökan om prissättningsbesked inkommer". Bestämmelsen skulle då kunna ges följande lydelse:

Skatteverket ska i samband med att en ansökan om prissättningsbesked kommer in ta ut en avgift av näringsidkaren för den prövning som ansökan kan föranleda.

Med anledning av att lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor saknar ett formligt bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om avgiftsuttag uppstod fråga under föredragningen om bemyndigandet i andra stycket av den föreslagna paragrafen var behövligt. Lagrådet har i sitt yttrande över förslaget till lag om förhandsbesked i skattefrågor (prop. 1997/98:65 s. 128) uppmärksammat problemet som sådant och därvid kommit fram till att regeringen utan stöd i något bemyndigande kan meddela föreskrifter i ämnet. Tillämpningen av regeringens normgivningsregler förutsätter i detta hänseende att man skiljer mellan avgifter av tvångskaraktär och avgifter av frivillig karaktär. Om en avgift anses ha tvångskaraktär, kommer den i princip att omfattas av 8 kap. 3 § regeringsformen. Detta för vidare med sig att

riksdagen enligt 8 kap. 9 § andra stycket regeringsformen kan bemyndiga regeringen att meddela föreskrifter om avgiften.

När det gäller att bedöma karaktären hos de avgifter som föreslås i lagrådsremissen är att märka att näringsidkaren fritt kan välja om han ska inhämta ett prissättningsbesked eller inte. Han kan härvid väga in sitt behov av att genom beskedet erhålla värdefull eller rentav nödvändig information till vägledning för sina fortsatta åtgärder och dispositioner. Vid tillskapandet av sådan ömsesidig överenskommelse som ska läggas till grund för beskedet kommer Skatteverket nära nog att fungera som ett slags serviceorgan i förhållande till näringsidkaren. Till saken hör också att näringsidkaren disponerar över beskedet och således kan bestämma om beskedet senare ska tillämpas eller inte. Det finns inte heller skäl att anta att de avgifter som ska tas ut kommer att överstiga de faktiska kostnader som Skatteverkets handläggning föranleder.

Sammantaget anser Lagrådet att de avgifter som här är i fråga främst har frivillig karaktär. Denna slutsats leder till att regeringen kan besluta föreskrifter om avgifterna inom ramen för sin restkompetens (8 kap. 13 § första stycket 2 regeringsformen) och att det föreslagna bemyndigandet följaktligen skulle vara onödigt.

Övergångsbestämmelsen i punkten 2

Vissa uttryckssätt i den föreslagna bestämmelsen uppfyller inte de krav på stringens som från juridisk synpunkt kan ställas på en lagtext. Sålunda bör orden "Ärenden som kommit in till regeringen" bytas ut mot förslagsvis orden "Ärenden som inletts hos regeringen". Vidare bör konstruktionen "handläggning och prövning" inte användas, eftersom i ordet handläggning normalt innefattas också själva prövningen, jfr hur termen handläggning används i förvaltningslagen (1986:223).

Mot bakgrund av vad ovan anförts bör bestämmelsen ges följande lydelse:

2. Ärenden som inletts hos regeringen före ikraftträdandet men inte avgjorts får överlämnas till Skatteverket för fortsatt handläggning enligt denna lag.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 1 oktober 2009

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Olofsson, Larsson, Erlandsson, Torstensson, Hägglund, Björklund, Carlsson, Littorin, Malmström, Sabuni, Billström, Adelson Liljeroth, Tolgfors, Björling, Krantz

Föredragande: statsrådet Adelson Liljeroth

Regeringen beslutar proposition 2009/10:17 Prissättningsbesked vid internationella transaktioner.